

The adventures of the Gooroo Paramartan: a tale in the Tamul language: accompanied by a translation and vocabulary, together with an analysis of the first story / By Benjamin Babington.

Contributors

Beschi, Costantino Giuseppe, 1680-1747.
Babington, B. G. 1794-1866.

Publication/Creation

London : J.M. Richardson, 1822.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/wyxb5u95>

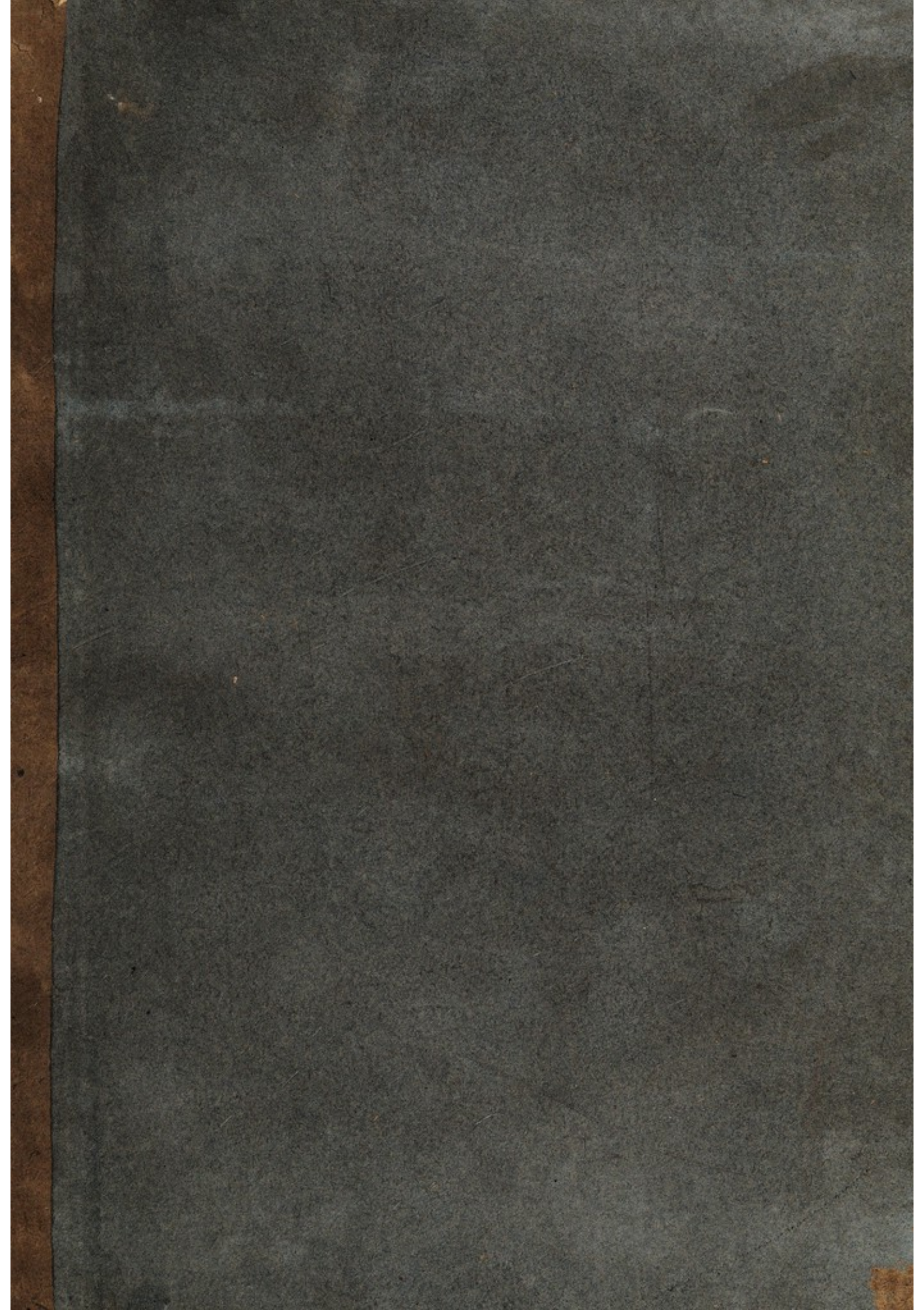
License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

Supp. 60,059/C

Suppl

BESCHI, C.G.

ADVENTURES,

&c. &c.

THE FIRST STORY

1894

THE ADVENTURES OF THE

ADVENTURE

THE ADVENTURE OF THE

THE ADVENTURE OF THE

THE ADVENTURE OF THE

TOGETHER WITH AN

THE FIRST STORY

BY HENRY J. HARRINGTON

OF THE ADVENTURE OF THE

LONDON

W. RICHARDSON & CO. LTD.

MILCOCK

பரமஹதகுருஷன்
கதை.

THE ADVENTURES OF THE
GOOROO PARAMARTAN:

A TALE IN THE TAMUL LANGUAGE: ACCOMPANIED
BY A TRANSLATION AND VOCABULARY,
TOGETHER WITH AN ANALYSIS OF
THE FIRST STORY.

BY BENJAMIN BABINGTON,
OF THE MADRAS CIVIL SERVICE.

LONDON :
J. M. RICHARDSON, 23, CORNHILL.
MDCCCXXII.

TO THE
HONOURABLE THE COURT OF DIRECTORS
FOR
MANAGING THE AFFAIRS
OF THE
UNITED EAST INDIA COMPANY,

This Translation,

IS
RESPECTFULLY AND GRATEFULLY

DEDICATED,

By their most obedient

and most humble Servant,

B. G. BABINGTON.

Digitized by the Internet Archive
in 2017 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b28747677>

PREFACE.

THE Tamul language is spoken by a population of more than five millions; being current in the Southern portion of the Peninsula of India, throughout the Jaghire, the districts of South Arcot, Salem, Coimbatoor, Combaconum, Tanjour, Trichinopoly, Madura, Dindigul, and Tinnivelly, as well as in many parts of the extensive kingdom of Mysore.

It is not derived from any language at present in existence, and is either itself the parent of the Teloogoo, Malayālam and Canarese languages, or, what is more probable, has its origin in common with these in some ancient tongue which is now lost, or only partially preserved in its offspring.

In its more primitive words, such as the names of natural objects, the verbs expressive of physical action or passion, the numerals, &c. it is quite unconnected with the Sanskrit, and what it thence so largely borrowed, when the Tamuls, by intercourse with the more enlightened people of the North, began to emerge from barbarity, has reference to the expression of moral sentiments and abstract metaphysical notions, and is chiefly to be found in the colloquial idiom. In this remarkable circumstance, and also in the construction of its alphabet, the Tamul differs much from the other languages of the South, which are found to admit the Sanskrit more largely in literary and poetical

compositions than in the ordinary dialect of conversation, and which adopt the arrangement of the Sanskrit alphabet with scarcely any variation. The higher dialect of the Tamul, on the contrary, is almost entirely free from Sanskrit words and idioms, and the language retains an alphabet which tradition affirms to have heretofore consisted of but sixteen letters, and which, so far from resembling the very perfect alphabet of the Sanskrit, wants nearly half its characters, and has several letters of peculiar powers.

Since, therefore, as might have been expected from its geographical situation, the Tamul language has stronger traces of originality than any of the cognate dialects of Southern India, it is, with propriety, taken first in the order of study, and he who adds a knowledge of this Southern tongue to the more polished language of the North,* has more than half accomplished the acquisition of all the Hindoo languages of India.

It is unnecessary to enlarge upon the utility of the Oriental languages to those who are destined to the conduct of public affairs in India; since the advantage of an immediate intercourse between the mass of the people and those who are intrusted with their government, is now not only generally acknowledged, but also earnestly sought, in the measures which have been adopted, both at home and abroad, for the education of the Honourable Company's Servants.

It is the object of the following pages, to furnish materials for commencing, in this country, the study of the Tamul language, and for this purpose a Tamul Tale has been selected, of which a Translation, Vocabulary and Analysis have been furnished.

---

* The *Sanskrit* is thus designated in the Tamul countries.

The Story of the Gooroo Paramārtan, is one of the lighter productions of that profound scholar and rare genius, father Beschi;* and, if it had any higher aim than the mere amusement which its author might derive from thus satirizing the

---

* The few following particulars, of one whose fame is so well established in the South of India, may not be unacceptable to those whose views are directed to that country. They are taken from a Tamul MS. in my possession.

Vīramāmoonī or the great Champion Devotee, as Beschi is surnamed by the Tamuls, was a native of Italy, and one of the religious order of Jesuits. Having been appointed by the Pope to the East India Mission, he arrived, in 1700, at the city of Goa, on the Western coast. He thence proceeded to Avoor, in the district of Trichinopoly, where he studied the Tamul language in both its dialects, as well as the Sanskrit and Teloogoo; and with a view to public employment, which it was ever the Jesuit policy to seek in order to promote their religious views, he made himself master of the Hindostannee and Persian. It is probable that he held political offices in the earlier part of his life, for we can hardly suppose him to have risen at once to the appointment of Divan, which he held under the celebrated Chunda Saheb, during his rule as Nabob of Trichinopoly, especially as Chunda Saheb did not assume the government of that place until the death of the Rajah, which happened in the year 1736.

From the moment of his arrival in India, he, in conformity with Hindoo custom, abandoned the use of animal food, and employed Brahmans to prepare his meals. He adopted the habit of a religious devotee, and on his visitations to his flock assumed all the pomp and pageantry with which Hindoo Gooroos usually travel. He founded a church at Konāngooppam Ariyanoor, in the district of Baroor, and my MS. notices particularly a picture of the Madonna and the child Jesus, which he caused to be painted at Manilla and set up in that church. It was in honour of this Madonna, of her husband Joseph and the Lord Jesus, that he composed the Sacred Poem called Tēmbāvani: which, vying in length with the Iliad itself, is by far the most celebrated and most voluminous of his works. It contains 3615 tetrasticks, each of which is furnished with a prose interpretation; and, to judge from the only Padalam or Canto which I have had an opportunity of reading, where the murder of the innocents is described, its merits are not over-rated. Vīramāmoonī also founded a church at Tirookāvaloor,

Indian Priesthood, it was probably intended as a pleasant vehicle of instruction to those Jesuits whose labours required a knowledge of the Tamul language. Its grammatical accuracy, the variety of idiomatical expressions and constructions which it contains,

---

a name which he gave to the town of Vadoogapet, in the district of Ariyaloor, and on the Madonna there he composed three Poems: Tirookāvaloor Kalambagam, Anneiyajoongal Andādi, and Adeikala Mālei.—The following are the most important of the remaining works of this author; which, with exceptions that will be noticed, are extant only in MS.

Kitēri Ammāl Ammānei, a poem. Vēdiyarookkam, a work in prose; where, as the name implies, the duties of one who has devoted his life to religion are laid down. Vēda Vilakkam, also in prose; which, from the title (the light of the gospel), I presume to contain some doctrinal exposition of the Roman Catholic Faith. A Dictionary, Tamul and French; another Tamul and Portuguese; a third Tamul and Latin (see Note to page 67). Sadoor Agharādi, or the Four Dictionaries; a Tamul work relating to the higher dialect. Of philological works he has furnished Tonnool Vilakkam; a Tamul Grammar of the higher dialect, written in Latin. Of this I made a Translation in 1814; which, having become the property of the Madras Government, is now, as I learn, under course of publication at their College Press. The Clavis Humaniorum Tamulici Idiomatis; a second Grammatical Treatise in Latin, relating to the higher dialect. A Latin Grammar of the common dialect; which has been published at the College Press at Madras; and of which a faulty and vulgar translation has long been before the public.

Such were the literary labours of Beschi, and he was distinguished as much for his piety and benevolence as for his learning. To the conversion of idolators his principal efforts were of course directed, and they are said to have been uncommonly successful. Perfect master of Hindoo science, opinions and prejudices, he was eminently qualified to expose the fallacies of their doctrine, and the absurdities of their religious practices; and, accordingly, he is much extolled for the triumphs which he obtained, in those controversial disputations which are so frequent among the learned in India, and for the almost miraculous skill which he displayed, in solving various enigmatical questions which his adversaries propounded for his embarrassment.

It remains a subject of regret, that talents so rare, should have been devoted to

and the apparently studied manner in which a great number of words are brought together in so small a compass, seem to justify this supposition; but, whatever may have been its first design, if these advantages be considered, and we further add that the incidents, though by no means devoid of humour, occasionally somewhat coarse, yet owe no part of their interest to those immoral allusions so frequent in Hindoo compositions, it will, I think, be admitted, that it is not ill suited to the object to which it is here appropriated.

In the Translation, it has been my endeavour rather to adhere to the literal meaning of words, than to attempt, by indulging in latitude of expression, to give the force and spirit of the original. In languages so widely differing in idiom, as the Tamul and English, it became necessary to adopt decisively one or other of these methods of translation; and though I am aware, that where the sole aim is to convey the force and style of an Author, this is far from being accomplished by a servile adherence to his diction, yet where instruction is the object, and the interpretation

---

the promotion of a religion scarcely less replete with error, than that which it supplanted: but we may draw this practical conclusion from Beschi's success, that a thorough acquaintance with Hindoo learning and a ready compliance, in matters of indifference, with Hindoo customs, are powerful human means, to which the Jesuits owed much of their success, and which should not, as is too much the case, be despised by those who undertake the task of conversion in a better cause. Vīramāmoonī continued to hold the office of Divan, in Trichinopoly, until the year 1740; when that city being besieged by the Mahratta army, under Morary Rao, and Chunda Saheb being taken prisoner, he contrived to effect his escape, and fled to the city of Gāyal Patanam, then belonging to the Dutch. He there remained, in the service of the church, until 1742, when he was carried off by an illness, the particulars of which are not stated. His name is still remembered in Gāyal Patanam, and masses continue to be offered up for the salvation of his soul, in that city and its neighbourhood.

is intended as a substitute for a living teacher, it appears to me that the student is best assisted, when every passage is rendered as closely as is consistent with clearness and grammatical accuracy.

To detail the various cases, in which diversity of idiom and the consequent deficiency of analogous expression have obliged me to have recourse to periphrasis, would be but to point out what will be sufficiently apparent on inspection. I may mention, however, that I have found it difficult, and sometimes impracticable, to represent in English the honorific forms which so conveniently and elegantly serve in Tamul to distinguish the relative rank of persons. Those who are conversant with Italian, will call to mind, that there are several gradations of respect which one individual may indicate, by his mode of addressing another. He may commence his dialogue with *tu*, or *voi*, or *ella*, or *vossignoria*, and yet it would be difficult in our language to find an exact equivalent for the value of these expressions. In Tamul these honorific distinctions are marked, as well in substantives, and even in verbs, as in pronouns,* and they are preserved not only in addressing another, but also in speaking of a third person.

The Vocabulary is intended to contain all the words which occur in the original Tale, and to give such meanings to each as are in use in the common dialect of the language. The motive for thus enlarging it was to supply the want of a dictionary, which in this country is not procurable, and thus to put the student in possession of the greatest quantity of information which could be derived from the perusal of a single book.

The most complicated rules of the Tamul accidence, and those which admit of the greatest number of exceptions, relate to the

---

* See an instance in Page 122 and the Note upon it.

formation of the past and future tenses of verbs; and, as is usually the case with grammatical anomalies, they, for the most part, occur in words of frequent use, and such as will be found in the Tale before us. I have, therefore, with a view to familiarize the student's eye to these, inserted after each verb the terminations, in the first person singular, of the past and future tenses. The parts of speech are likewise stated throughout; and, with the kind and liberal assistance of Mr. Charles Wilkins, I have been enabled to refer the derivations from the Sanskrit, to their originals in the Dēvanāgarī character. The printed Dictionary in use in India, does not give any of these particulars, and, to that extent, I may venture to hope, that the Vocabulary here offered is better adapted to the use of a beginner.

Tamul Syntax, more especially that of the low dialect,* has not hitherto been considered in detail by grammatical writers; nor do the native teachers, many of whom are acquainted with English, offer any very satisfactory explanations on this subject to their English scholars. The idiom is highly elliptical, and there is therefore room for discussion with regard to the supply of what is understood; some striking peculiarities exist in the powers of verbal derivatives, and numerous are the constructions which bear no analogy to what we find in other languages.

An Analysis of the first Story has been attempted, but, for the reasons just stated, it can hardly be expected that in all cases the explanations offered will prove quite satisfactory and free

---

* In Mr. Ellis's translation of Tiroovalloovan Cooral, a collection of Moral Apophthegms, written in poetry, an analysis is given of the construction of each distich, by which the syntax of the higher dialect may be advantageously studied. The learned author did not live to complete this translation; but as 777 pages are already printed, it is to be hoped that this curious work will be carried on to its conclusion, by some one of the many Oriental Scholars now at Madras.

from objection. The method I have followed, has been to give a literal translation of each sentence, numbering the English words according to the Tamul order. I have then proceeded to parse the Tamul words in their natural arrangement, numbered consecutively to refer them to the English. This parsing embraces an explanation of the inflections which each word has undergone, the relation which it bears to the sentence in which it is placed, and the changes which, for the sake of euphony, take place in its initial and final letters.

This last branch of Tamul Grammar, is one to which I would particularly direct the attention of the Scholar; first, because, as the language is written without any division between the words, unless it be well understood, it is absolutely impossible to read with even tolerable fluency; secondly, because much stress is laid on it, as a point of education, among the more literary of the Natives; and, thirdly, because it will be found in some measure to illustrate the permutations which, in a minor degree, were in use among the Ancient Greeks. I may add another, and perhaps the most important reason for attaining a thorough knowledge of the changes of letters; namely, that they are not to be considered, in all cases, as merely conducing to harmony of sound, though this must have been their original, as it is their usual object: in many instances they serve the more essential purpose of marking a difference of sense in words, which, from their similarity, might otherwise be confounded.*

---

* Thus, the letters க , ச , த , ப , occurring at the commencement of a word, are respectively doubled after an infinitive mood possessing its usual powers; but if that infinitive be used in the sense of an imperative, those letters remain without augmentation. So likewise when those letters at the commencement of a word follow a noun in the nominative case, they remain single; but they are doubled if that noun be nominative in form, but genitive in signification. Lastly

Both in the Vocabulary and Analysis, constant reference is made to the Tamul Grammar, recently published by Mr. Anderson; a work which, by judiciously uniting all the information scattered through several grammatical treatises, has supplied a long-felt deficiency in the elementary part of the language. I have also made use of the printed Tamul Dictionary, and of two MS. Dictionaries in my possession, the one Tamul and French, and the other French and Tamul. To the latter works I am more especially indebted, for much of the matter contained in the Notes.

It remains for me to notice one or two particulars, with which it is fit my readers should be acquainted.

In Tamul, as in Sanskrit, all the vowels are represented in writing, except the first, which is considered to be *inherent*, as essential to the proper articulation of every consonant to which other vowels are not affixed. Still there is an ambiguity, because a consonant may be *dead*, as the Tamuls significantly express it, that is, without any following vowel.

The Natives themselves do not distinguish in writing these two cases, trusting to the context for a solution of all difficulty; and we need not doubt that this is sufficient to guide them, when we recollect, that throughout the Mahomedan languages, not one only,

to give an example from our own Tale, we find this clause in the Second Story, “ஏதோபநதபேரல்லாப்பெண்ண:” where we observe that the initial ப, of the word பேரல்லாப்ப, remains single, and we hence conclude that the preceding word is the past participle பநத, from the verb பருகி மது. If, on the contrary, the initial ப had been doubled, we should have known the preceding word to be the pronoun அநத, and that the letter ப was introduced before it, with the force of the Greek *digamma*, that the hiatus occurring between the final vowel of the word ஏதோ, and the initial vowel of the word அநத, might be avoided.

but all the short vowels are omitted, and it is only in elaborate works that the diacritical points are inserted to supply their place. Europeans, however, have felt the necessity for marking the difference between the *dead* and the *animated* consonant; and it has therefore been a practice among them to place a dot over quiescent consonants, where ambiguity was likely to arise, and to mark with a dash above, a consonant with the inherent vowel. This method is never more than partially pursued, and the double distinction is evidently unnecessary. Conceiving that, to a beginner, all cases must be equally ambiguous, I have, in the following Tale, marked the quiescent consonants throughout, in the manner just mentioned. One exception alone occurs, in the letter (*na*) ன, which is never marked as quiescent, and the reason is, that the fount of letter which I purchased did not contain the requisite character. It would have been easy to have had a new matrix cut, but of this circumstance I was not aware until a considerable portion of the work was printed; and then, for the sake of consistency, it appeared better to make no alteration. The Student will not find this deviation perplexing, for the letter ன is quiescent, only when in company with another ன (A. G. Sect. 22), or with its homogeneous *vallinum* (ta) த.

The larger type used for the heading of Chapters, does not contain any dotted letters.

The English orthography which I have employed in representing Tamul words, is the same as that used by Mr. Anderson, excepting only that the *double o* is made to correspond with his Italian *u*. My motive for preserving this difference was, that I might retain the *u*, both short and long, for the purpose of representing the sound which the vowels ஓ and ஔ have, when followed by certain consonants of the cerebral class.

What is here offered to the public, is intended as a proof,

trifling indeed, but probably the last which it will be in my power to offer, of the desire that I feel to render myself useful to a service, for which I entertain the most unfeigned regard, and which nothing but extreme ill health should have induced me to quit. The performance, small as it is, will I fear be found to fall far short of perfection in its execution. In those Oriental languages which have long attracted the attention of European philologists, the assistance derived from books of reference is full and satisfactory; in the Tamul language this is far from being the case, and as the present small work was begun and has been completed in England, no opportunity has been afforded of consulting living authorities.

I am however fully sensible that I could have no right to put forth any book, especially one of instruction, which I did not believe to be at least tolerably free from error; and the experience of several years' practice in the Tamul language, latterly much increased, by my duties as Assistant Translator to Government, has afforded me some ground for the expectation, that such faults as may exist will not be found either very numerous or important.

With greater confidence do I ask indulgence for the typographical errors. Mr. Anderson's Grammar and the present composition, may be considered as containing the first attempts which have been made to print Tamul in this country, and the compositor was of necessity wholly unacquainted with the language. When it is averred that no pains have been spared to render the text accurate, perhaps the best apology is offered for those faults which may remain, and I may say, in the words of the great Porson, "*Quod si in hac re et similibus aliquoties aut meo aut typothetarum errore peccatum est, ignoscet æquus*

lector, secum reputans, quam facile et mentis et oculorum acies hujusmodi minutiis examinandis hebetetur."

In conclusion, I beg to offer my warmest acknowledgments to my friend Mr. Anderson. But for the hope of that Gentleman's kind co-operation, the present work would probably never have been undertaken; and had not that hope been amply fulfilled by the material assistance which he has throughout afforded, it would certainly never have been finished.

ERRATA.

Page	58	Line	4	for meadows	read	belly
—	59	—	15	— conjurer	—	divine conjurer
—	80	—	7	— repast	—	supper
—	135	—	14	— ஜயனார்	—	ஜயனார்
—	138	—	20	— கட்டிவைக்கிறது	—	கட்டுவைக்கிறது
—	139	—	7, 8	— அருவாரம்	—	அரிவாரம்
—	150	—	3	— சம்பிரம்	—	சம்பிரம்
—	151	—	22	— சாதுண	—	சாதுண
—	153	—	8	— சிறுது	—	சிறுது
—	156	—	19	— தாபகம்	—	தாபகம்
—	185	—	9	— முண்தாசு	—	முண்பாசு
—	118	—	18	insert அடபாடம், sub. a tumult, a quarrel		
—	143	—	23	insert கிணர், sub. a bough		

In Page 103, the sentence commencing “*This is a kind,*” is not correctly rendered. It should stand thus : “‘This is a kind of Pōōjei peculiar to the deity of our caste : you will hereafter understand it well.’ She added, as she was entering the house, in a low tone, as if talking to herself, ‘It will be completed on your head.’”

பரமாமதகுருவின்

கனாத

முதலாவது

ஆமனாககடந்த

கனாத.

பரமாமதனேன் ஹேருகுருவானவரி
ருந்தார். அவரேவனதுக்கூழியஞ்சேய்ய
மடியுமனடியனும்பேனதயுமிண்ச்சனுமுப
னுமேன்னுமவர்சீஉரக்கனாகவருந்தார்
கனா. இவர்கனாமவருங்கானனடியாகமம்
மச்சீஉரக்கணவசாரிக்கக்கிமங்கனா
வழிபோய்த்திரும்படபத்தகுருவருகய
லோருநானா முன்னஞ்சாமநேரத்திலோ
ராமம்ங்கனாககுச்சேன்மரீகனா.

இந்தநதிகோடதானகயாலவழித்திருக்
கும்பேணயங்கடக்கப்பபாதேன்மகுரு
வானவர்மிண்ச்சணயேவ ஆம்மினித்தி
றாசேரதிக்கவடார். அதம்கிவன்புக
யண்ச்சருடியம்மிப்பம்மனவக்ககனகய
லேநதினகோலாரிக்கப்பனயக்கோண்டு
போயனத ஆம்மயண்பாதாதநின்மேட்
டத்தண்ணீரிலேதோய்த்தான்.

தோய்த் தவபன்றண்ணீர் சுற்றேன்றபு
 னகநதது கண்டு மிசைச்சேனென்பவன்பத
 றித்தவறிவெழுநதோடி ஐயாவய்யாநதி
 னயக்கடக்கவட்போதவவாயன்று அதுவ
 ழித்திருநதுநான்றோடவடனேநச்சுநாகம்
 போலேசிறித்தியேரிகோபத்திம்புநகந
 துபாய்நதேன்ணயேதிர்த்தவேகுளிக்
 நானாயிர்புழத்தத்தப்பினதேயதிசேயந
 தானேன்றான். அதுக்குக்குருவானவர்தே
 வதிருவனாத் துக்குநாமேன்னசேய்போ
 சம்மநேரங்காத் திருப்போமேன்றண்ண
 யல்குண்டநிழைச்சேய்துபடர்நதபுஞ்சோ
 னையலுநக்காரீநதாரீகலா. அங்கேபோ
 ழுதுபோக்கவநதநதியன்பலவசேஷங்
 கணயவனவன்சொல்லக்கோண்டுபரும
 லாவல்லமடிபேன்பவன்சொன்னதாவது.

இநதநதியன்டுறாருநதநதிரமும்பம்ப
 லுறையேன்பாடன்சொல்லக்கேடிகுக்
 கிறேன். என்பாடன்வேகுளையாபாரி
 யாக்கும். அவரோருநாணப்பப்போதி
 யேம்மினவாண்டு கழுதகணத்தானந
 தன்கூடாஸியுமோடக்கோண்டுநடுவாம்
 றிலுங்கிவருகயிலுடமட்டுமோடுகி
 றகுளிரீநததண்ணீரிலேகோனபநாலா
 கக்கோலாவச்சம்மணப்பாறத்தாங்க
 லுங்குளிர்த்துக்கழுதகணயுநிமத்திக்
 ளிப்பாடினாரீகலா.

பன்பக்கறாக்குச்சேன்றவடத்திலுப்
 பேல்லாத் தயமாறுதின்றுதுமல்லாம

ன ன் ஹ ய் த் னு த த் தி ரு ந து கோ ண் னு க வ ரு
 னு ய ச் ச ம் ஹ ந தி ஹ வ ரு ம ல ம் பு த ம ரு ய் ப் பே ல்
 ல ரு ஞ் சோ ரி ந து வ ட் டு த் தி ரு ட ன த ரு க க் க ண்
 ப ரு ர் க ல். ஆ ஆ இ ந த வு ப் னு ப ப் ப டு ரு க்
 கோ ண் ட டு ரு ந த தி னு லே ய ல் லோ பே ரு க லு
 ய ரு ஹ வ டு ரு க ரு ம ல் வ டு து ம ரு ந ன் னு ம
 யே ன் ஹ வ ர் க ல் ச ந தோ டு ப் ப டு ரு க லு ன்
 ஹ ம டு டு சோ ன் னு ன்.

அ த ம் கு ப் பே னு த ய ரு ன வ ன் ம ம் ஹ ரு சே ய்
 தி து வ க் கி னு ன். இ ந த வ ரு ம் ஹ க் கு ல் லு வ ரு
 ய த ந தி ரு ந தி ரு ட் டு க் க ல் மே த் த பே ன் னு லி
 லே ந ப ந த து கோ ட் க. ஒரு ந ரு ய் தி ரு ட ன
 வ ரு ட் டு க் க ஹ க் க ண் ப த் னு த வ ரு ய லே க வ்
 வ க் கோ ண் டு ரு டு வ ரு ம் ஹ லே லி ந தி ப் பே ரு
 னு க ய ம் க ப டு ரு க வ ரு ஹ பே ஹ ரு ம ரு ம் லு த்
 து ண் டு த ண் ணி ரு லே க ரு ட ன த ரு ம். ந ரு யோ
 பே ன் ஹ லே ரு க ப டு ல் ல ரு ம் க ண் ப து
 பே ரு ய தே ன் ஹ தோ ன் ஹ ன தி னு லே க வ் வ
 ய ரு ந த து ண் ப த் னு த வ ட் டு ப் பே ரு ய னு த க்
 க வ் வ ப மி ப் ந தி னு பே ரு த து வ மி து வ ம் பே ரு
 ய ம் ஹ ந ரு ய ம் பே ஹ ம னே யு ரு ம் சே ன் ஹ
 தே ன் ஹ ன்.

இ ப் ப டு பே சி க் கோ ண் ட டு ரு க் னு க ய லு க் க
 னு ரு ய லு ரு ந தோ ரு கு தி னு ரு க் க ரு லு வ ரு க்
 க ண் ப ரு ர் க ல். ஒரு ச ரு ண் த ண் ணி ரு ம ரு த் தி
 ரு ம ரு ம் ஹ லே ரு டு வ ரு கி ஹ தி னு லு வ ன் கு தி
 னு ரு மே னி ன் ஹ ச ம் ஹ ரு க் ச ரு ம ம் ச லு ச லு
 பே ன் ஹ க டு கி வ ந த ரு ன். இ னு த க் க ண் ட டு வ ர்
 க ல் ஐ னு ய யோ பே ரு க ல் கு ரு க் க லு க் கு ரு

குதிறாயருநதாலவருமவனாயண்டநாங்
கனும்பயமில்லாமலாற்றிலுங்கலா
மே எப்படையாகிலுமோருகுதிறாவாங்
கவேணுமையாவேன்மமன்முடத்துவக்கி
னரீகலா. பரமாம்தருவானுலநதச்சேய்
திமேலுக்குப்பேசுவோமேன்மபொழுது
சாய்நதல்துமானநேரங்கிடினதினலேதி
ரும்பவாற்றித்திறாசோதிக்கவனுப்
பினர்.

அப்படையேயநதக்கோலாரிக்கப்பல
யத்தானேமலயன்கோண்டுபோயுல
லோதோய்த்துச்சோதிக்குமிடத்திலேமுன்
றியவநததினலேசம்மங்கிலாம்பாதனதக்
கண்டு கலிகூர்நதோடச்சுமயஞ்சும
யம்பாய்வடபாதுசத்தப்பபாதுசுறுக்காய்
வாருங்கோலா ஆற்றக்குநல்லசோத்திய
நேரமாய்ம இப்பொழுதஞ்சவங்குசவந
தேறுவயல்லையேன்முன். இநதநன்மலய
மலயன்கோல்லக்கூட்டிபலேல்லாருநதி
டிரேன்மேபுநதுகிமாபேன்பாரின்றிய
வரும்பதலமாகவாற்றிலுங்கினரீகலா.
காலாலடிபடவலு கலாபுதலாய்ச்சல
சலவேன்னுஞ்சத்தமிடாதபடிக்குவத்த
பொவ்வோரடிக்குக்காலுத்தண்ணீர்மே
லேடுத்துத்தாக்கியப்பாம்பேர்த்தான்றித்
துணுக்கெனநேஞ்சம்பனதக்கத்தாண்டித்
தாண்டிநதியுயக்கபநதுபொனரீகலா.

கனாசேன்மேறினவடனேபடசஞ்சலத்
துக்கலாவாகமகிழ்நதுதுலாரிக்கோண்

புருக் கிறபேராதநதிநின்ற ழுபனேன்ப
வன்றன் ணக்கூடாமல் மஹவர்க ளா
யேண்ணினுன். எண்ணின வடத்தி ளைவர்
மாத்திரங்க ண்பதினால் அப்பாபா வப்பா
பாபோருவனும் ஹேபேபோ னேயதோ
னவநது பேர்மாத்திரம்நி ம்கிஹேனமயா
வேன்றபயமிடான். எல்லா னாயும்வர்
னசயாப்நி மத்தியரு ழுனம ழும் ழுனமரு
தானேகணக் கிப்பார்க்க வேப்போ தநதன்
ணநீக்கி க்கணக்கே ம் றின்படிய ளைவர்
மாத்திரம்நி ம்கிஹேமேன்றார். அப்படிய
வனவன்றன் ணவட்போ ழுநதவர் க ளா
மாத்திரங்கூ டினதி னுலோருத்த ணயா று
வடூங்கி னதுதங்க ளுக்கு ள் ளோநிச் சயமா
யம்.

அதுக்க வர்க ள்கூகூ வேன்றல றிக்கு
வேன்ற ழுதுதம் ழு ள் ளோருவ னேருவ
ணக்க டுக்கோ ண்டுநே ட்டுநதி யேக
மடி னுங்க டுதேபுலிய னுங்கோ டுதேலோ
காத்தியநத ம்வணங்கி வாழ் திப்பணிநது
புகழ்ப்படு ம்பரமாம்த ருருவன் சீ டுணவ
டூங்கச்சம் மஞ்சர தேபோ னயோ அபாவ
ணக்க த் தண பேரியநேஞ் சோகருங்க றட்டு
மகனேகோடு மவேங் னகப்ப றப்பேநியனி
லோகத்திலா வாயோ இனிக்கு ளும்பு ணை
யரு டிப்போவாயோ உன்னம் று ழு
தும்வம் றிக்காய உன்ன டமண லீலேகா
னல்பபாய உன்ன ளைக ளாயக்கி னிமேய
உன்பய றுழன்றவ றுந உன்ப ள் ளு ழு

ஸா லேநி ரம் ப இனிய ரமி ன் றி க் கு ஷ் ற ஹ ம
ய ன் றி நி ன் ற ஹ ட ப த் த ஹ ட ய ா ஸா மி ன் றி லே
ந து கி ட க் க லே ன் றி ர் க ள்.

இ ப் ப டி ப ம் ப ல வ ஹ ச ய ந தி ட் டு ங் ற க நே
ரி த் து ஷ் ர ஸ் ன ஹ க் கி ப் பி த ம் றி க் கோ ண் டி
ரு ந த ர் க ள். ஆ கி ஷ் ம் ப த றி ன மி ஷ் ச ச த்
த ன த் தி ஹ ஸ ந நே ர ம ட் டு ந த ங் க ஷ் க் கு ள்
ஸா ம் ஹே டே டே பா ன வ னி ன் ன னே ன் னே ஹ ரு
வ ன றி ய வ மி ல் ஷ் ய வ னே வ னே ன் ன ஹ ஷ் ச ர
ரி க் க வ மி ல் ஷ். அ த் த ஹ வ ர ய லே ல வ ப் பி
டே ர க் க ஹ க ப் பி த் தி ம ர ஹே ரு வ ன் சே ன் ஹ ம
ன தி ர ங் கி ஏ ஹ த ய ர லே வ து வ ந த து ரி த மே ன்
ன சே ர ஸ் ஷ் ங் கோ லோ ன் ன ஹ கே ட ா ன். அவ ர்
க ஷ் ஹ மோ ன் ங் கு ப ட ந ட ந த ஹ த ச் சே ர ஸ் ல வ
வ னி வ ர் க ள் மி ஷ் ச ச த் த ன த் த ஹ த ன் ன ஹ ய் க்
க ண் டு கோ ண் டு ன் ன ன ன தே ஸ் ல ர ம ர ய ம்
ஹி ங் க லோ ன க் கோ த் த லே கு ம ர ன த் த ஹ த ச்
சே ய் ஷ் ர் க ள் ர ஹ ஸ ர ம் ஹே டே டே பா ன வ
ண ய ங் கே ய ஹ ப் பி ப் பி க் க லே ன க் கு த் தி ர ா ணி
ய ண் டு லே கு ஷ் த் த ஹ த ப டி த் த வ ஹ க் கு மே ன்
ஹ். அ து க் கு க் கு ரு வ ா ன வ ர் ச ந தோ டி
ப ட் டு ரி ய ப் ப டி சே ய் த ர ஸ் வ ப் பி க் கு ஹ வ த் தி
ரு ந த ர ம் ப த் த த் த ப ண ன ன் ன க் கோ த ரு
லே ர மே ன் ஹ ர்.

அ வ னு ங் ஹ க ய லே ந தி ன த டி ஹ ய யோ ங்
கி ய தி லே ய ர க் கு மி ந த ஷ் த் த ஹ த யோ டி ய ரு க்
கு து ரி ங் க ள் நி ன ர நி ன ர ய ர ய ரு ந தி ந த த் த
ட டி ய ர ஸ் ன து கி லே ர ட டி ப ட லே ய வ ன
வ ன் ன ன் டே ய ஹ ர ச் சே ர ஸ் லே ய ண் ணி க்

கோண்டு வந்தாலும்கூடக் கோவந்திருக்
கப்பண்ணுபேனென்று. இப்படியவர்
கணநிறுத்திநிறுத்திக் குருவென்றுத்
கின்மேலேபலக்கபோரடிபோடவரும்
அப்பாடாநான்குருபென்ன அவனென்
மென்று. இவ்வாறாவனெல்லாறுய
மோருவச்சுவசவேயவர்களுநதங்க
பேயர்வேறுவேறுகவச்சரிக்கவங்கணக்கே
மவமாறுபேயரினோருவறுங்குறையா
மஸ்நிகக்கண்டோத்துக்கோண்டார்க
ஆறுகயாலதிசேயப்பட்டுவந்ததேவந்த
றுதக்காரணமிகவும்ஆறுதித்துச்சோன்ன
பண்துதக்கோடுத்துவட்டுப்போனார்க.

இரண்டாவது/குதிரை

முடனுடவாங்கின

கனாத.

பரமாம்தருவனமநதுசீலாக் கலநம
பத்துக்குச்சேன்மடீன்பு ஆம்மலேதாங்கல்
புடபபதினயச்சோல்லத்திரநதார்கல்.

அதிலேமபத்தனதப் பேருக்கிக்கோண்டிரு
நதபேருகண்ணுருட்டுக்கிழவநபநததேல்
லாத்நதயம்வபரமாய்க்கேட்டுநீங்கலநங்
கணாயேண்ணிக்கணக்கேம்மினவனகய
லேமோசம்வநததேன்மிருக்கிமேன்தன்
ணயாகிலும்வேவேருவணயேன்கிலுந
தப்பவட்டேண்ணினும்கணக்குத்தப்பம்.
ஆகிலும்வேவேசனமயம்வநதால்ப்படப்பப்
பமோசம்வராதபடக்குபாயநானேசோல்
லத்தருகிமேன். காட்டிலேகிபக்குஞ்சாணுங்கி
பொறுக்கிக்கூடியோப்பரவாகத்தடி
யேல்லாருஞ்சுழுவருநதுநுணிமூக்குச்சா
ணத்திம்படக்குநிநதமூக்கினதின்பிறகுசா
ணியம்படகுழிகணாயேண்ணவேகணக்குத்
தப்பாமலேத்தணபேரேன்மயிலாமே.
அப்படியே அறபதேமூபதுவருமத்தக்கு
மூன்னேபத்துப்பேண்டு கல்கூடணவடத்

தில்நாங்கல்கணக்கேற்றிணவனாகயதாக்க
குமேன்முன்.

இதுநல்லவுபாயநதானேபணத்துக்குஞ்சி
லவஸ்ஸையோருத்தனுக்குநதோன்முதே
போய்ம். ஆகிலுமேல்லாக்காரியத்துக்
குமோருகுதினாபாங்கினுய்த்தமம். ஐயா
பேப்படியாகிலுமுமக்குக்குதினாசம்பா
திக்கவேணுமேன்முசகலருஞ்சோல்லக்குதி
னாவஸ்யேவ்வஸாபாயருக்குமேன்முரு
வம்வசாரித்தார். வசாரிக்குமிடத்தில்தா
ற்போன் ஐம்பதுபோன்னிக்குறுயா
தேன்முகேடதினலேயம்மாத்திரத்துக்கவ
காசமிஸ்ஸையென்முருவானவச்சாதித்
தார்.

இவ்வாழிவர்கலபலநாலுமாலோச
ணசேய்துகோண்டிருக்கனாகயலேமேய
வடகறுவப்பசுபோருநாஸ்ப்போரு
துசாயம்பேணாய்ஸ்வட்டுக்குவாராத
றுதக்கணுரிலேங்குநதேடனர்கல. தேட
னவடத்திலுமகப்பபாததினஸ்மநாஸ
மடிபேன்பவன்சும்மக்கிமுமங்கலிலே
தேடப்போன.

எங்குங்காணுமஸ்முன்னநாஸ்பநதும
பத்துக்குச்சேன்முவடத்திலே அய்யாபசு
றுவக்காணேன் ஆகிலும்பாரமல்லக்கோஞ்
சவஸ்யாப்நமக்குக்குதினாயகப்படதேன்
முசநதோமாய்ச்சோன்னுன். அதேப்ப
டியேன்முசயோபேருவங்கேட்கப்போ
னகறுவறுயத்தேடவருக்கூர்காட்டுக்குக்

காடுகோல் ஊக்குக்கோல் ஊபோயேல்
 லாஞ்சோதித் துவருகயலோருபேரிய
 வேரியன்கனாச்சார்வலேநா ஊநதுகோ
 லீனாகக்குதினாகலாமேயவங்கிடக்கவுங்
 கண்டேன். போகப்போகவருகேசேன்றவ
 பத்திலேங் குமிருகயனம்மருவப்பபாத
 குதினாழிப்பக ஊக்கண்டு அதில்வநது
 போருவணக்கேட்கவதுகல்குதினாழிப்
 பதானேன் ஹமோவ்வேபான் ஹக்குநா ஊ
 நதுபோன்மாத் திரம்வ ஊயாமேன் ஹமவ
 னேனக்குச்சோன்னுன். அய்யாவதுநல்ல
 சமயஞ்சு லாபமாப்ச்சாதிக்குதினாவ
 ரும்நாமேப்படிவலாசித்தோமோவேப்
 படிப்படிப்பித்தோமோவப்படியேலீதா
 குமேன் ஹமடி யேன்கிறவன்சோன்னுன்.
 எல்லாருக்குமிதுவேசம்மதியாகியவனே
 பேமனபயனேன் ஹவணக்கூடிக் கனகய ஊ
 நதுபோன்கோடுத்துபனேபயணப்படுத்தி
 யனுப்பினாகலா.

சோன்னதன்னமக்குமடியுமனபயனுங் கு
 தினாழிப்பவாங்கப்படிப்பப்படுப்போ
 னடம்பாடுழிபனேன்பவனேருசநதேகத்
 துக்கோண்டு வநதுவடான். நல்லசா
 தித்தாரகதாழிப்பவருமேன் ஹவத்துக்
 கோலா லுங்கோலாவநதாலுமனபகாத்
 தடம்பாபல்லோபோரிக்கும். ஆகிலுமனத
 யாரனபகாக்கிறதப்பாவறியேன். இருக
 யால்த்தருவப்பபாதேன் ஹனேபத்துக்
 கோழிக ஊக்கூடவவத்தாலும்பத்தவ

மாடாதுநிற்கவமாடாது அப்பறமிதுக்குப்
பேரம்வழிசோல்லுங்கோலோன்றான்.

என்றனாகக்கேட்பேல்லாகும்வேகுறவழிப்
பாடமாபோருவனேருவணப்பாசித்துக்
கோண்டுபாய்வடாமம்பேசாதிருநதார்
கலா. அனேகநேரம்போனடம்பாடுருவா
னவசிதானேநமக்குளாலோயோருவனறப
காத்தாலோபுயவேறேவழிகானேனேன்
அதனித்தனியேநின்னாழ்வாரயங்கேட்க
வவணவன்போக்குச்சோன்னான். இவன்தி
னநதினநானே ஆற்றிலேபோய்வேண்டி
யசிசித்தமேல்லாங்கோண்டுபரவங்காடி
லேபோய்வேண்டியபேரிகரும்புசம்பா
தித்துக்கோடுக்கவமேனக்குத்தியோகமா
கக்கோலாலவனாகாக்கக்கூடுமோவேன்
அன். அவனேவேன்னாலிரவம்பகலுமா
கப்பன்வாங்காமல்மடப்பலாஸியலேநா
னேகிடநதுபத்துப்பேருக்குச்சோலுக்கவ
நானுவதக்கறிகனாச்சனமக்கவம்வநனத
யான்பணியாராண்டுபண்ணவம்பேந
நிசிகாச்சவமடுப்பண்ணுடயலேசாகிமதல்
லோடிகனாபகாக்கிறதேன்னாலாடுமோ
வேன்னுசோன்னான். மஹேருவன்வடி
யாளுன்னேநானும்குப்போய்த்தநதா
வனம்பண்ணிவாய்கோப்பரித்துமாகங்
களுவகனாககால்குத்திசேய்துறையோ
பேல்லாவனுமடாநங்கனாயுறகித்தபன்
புபூங்காவனங்கலாபலவநதிரிநதுபதுவ
ரும்புகனாத்நேரிநதேடுத்துப்பூச்சியமாயங்

கேகோண்டுபநதுநெடுஞ்சரங்கணாதோ
டுத்துப்பலவக்கிறகங்கலிலேயம்சண
யோபேசாத்தித்தேவபுறசக்குந்தியமேய
தவசேய்வதேன்பாரிசமல்லோவத்தோ
புறபயங்கிபக்கலாமோபேன்முன்.

அதுக்குக்குருவானவரிதேல்லாமுள்ளு
துதானேபொன்மற்றாண்டுபேர்கலா
லேயமாகாதே. ஒருத்தன்வருகிறவர்கல்
பொகிறவர்கணவசாரிக்கவமவர்கல்
சொல்லுமுத்தரத்துக்குமறுவத்தரங்கோ
டுக்கவங்கோண்டுபநதுவடும்பழக்குக்
கேட்டுத்தீர்க்கவமுதியாதவேணயாயருக்
கிமுன். கறுபசியலேமடியேன்பவனேதுக்
காணுமேவனசமயத்துக்கேல்லாங்க
றுபசநறுதபேன்றுபக்குப்போறவனல்லோ.
ஆகையால்நீங்கலாடக்கடவேண்டியவ
ழியத்துக்குத்திரியவேணுமுள்ளுதுதானே
நாணுலங்கேசம்மாவல்லோவருக்கி
மேன். அநதமுன்றுபயமடியலேவைத்
துக்கோண்டுஹகயாலேதமுடப்போர்ஹ
யாலேமுடிமார்போபணத்தேயன்போ
டுபேணியறுபகாப்பேன். குதினாபொரித்
தாலேபொதும்பபத்தகும்பறுயாசம்
பார்க்கவோண்ணுதேன்முன்.

இநதவாலோசணயேல்லாமபத்திலேந
பக்கும்போதுமுன்னுஞ்சாமத்துச்சநதிரோ
றுதயத்தோடுபுறப்பபடியமறுபயறும
ரண்பறுக்காதவழிக்கப்பால்முன்கண்டு
குறித்தவறுபயாலாத்துக்குப்போய்ச்சாம்

பம்புசினிக்காய்த்திரளாய்க்காய்த்துக்கி
பநதவேரியன்கனாக்குச்சேனூர்கல்.

அனதக்கண்டுமிகவுங்கலிகூர்நதுகாத்தி
ருநதகுடியானவன்கிடப்போயநதக்குதி
னாழிப்பகலிலேங்கலுக்கோருழிப்ப
யவசியமாய்த்தரவேணுமப்பாபேன்று
கேஞ்சினூர்கல். அவனுமிவர்கல்பேனத
ஹமகண்டுகோண்டு ஓ ஓவநதவந்தமசாதிக்
குதினாழிப்பஹயநீங்கல்பாங்கத்தக்க
வர்கலோரவேகுலுலுபேற்றதாக்குமேன்
மவன்சொல்லப்போமய்யாவதுக்கனந
துபொன்தானுலாவலுலுபேன்றுநாங்க
லாறுயோமோலுலுதோனவநதுபொன்ன
யும்பாங்கிக்கோண்டுநல்லுழிப்பஹயத்
தாருமப்பாபேன்றுர்கல். அதற்கவணீங்
கலநல்லகிரேய்த்தரீதானையுங்கல்கு
ணத்தனதப்பற்றியநதலுலுக்கோடுக்கச்
சம்மதிக்கிறேன். அனகயாலுங்கலுக்கோ
ருழிப்பச்சரிப்போனனதத்தேரிநதுகோண்
டுபொங்கோல் அனலநதமல்வேரபே
பாங்கினதாக்கப்பறத்தியலேவேலிவடா
தேயுங்கோலோன்னுன். அவர்கலிருவரு
மேல்லாத்திலும்பேரியதோருகாஹயத்
தேரிநதேடுத்துமலநாலாதிகாலமேபலப
லவேன்றுலுடியும்பொருதேருநதுபறப்
படார்கல்.

மடிதலுமேற்பதலமாய்ழிப்பஹயயே
டுத்தேற்றமற்றேருவன்னுன்னேவழிகாட்
டக்கோண்டுபொனகயல்மடிசொல்லத்

துபங்கினுன் ஆ அமுன்னேரீகஸ்சோன்
னது

“தவஞ்சேய்வாரீதங்கருமஞ்சேய்வாரீ”

இதுக்கத்தாட்சியப்போகண்ணுலேகண்
போம். நம்முடையகுருக்கஸ்பண்ணிக்
கோண்டு வருகிறதவத்தின்பலனிதுவே
சாதிக் குதிராநாம போன்நாமம்மாபது
போன்பேறத்தக்கதுநாமநதுபோன்னுக்
குபாங்கிக்கோண்டுபோகிறேமேயேன்
அன். அதுக்குமடையனிதிலேயாலோசனை
யோ

“அறத்தால்வருவதேயன்பமம்மேல்லாம்
புறத்தபகமில்”

வேன்றதுநீகேட்கவீல்வையோ. உலாதிப
மாத்திரமல்லப்பண்ணியத்தினுலீன்பம்
வருமோழியமம்மதேல்லாநதுன்பமும
அபகீர்த்தியுமாகும். எந்தோப்பனாரீநேடு
நாஸ்பேடுபண்ணியங்கணச்சேய்தல்லோ
நான்பிறநதபலணயமகிழ்ச்சியுயங்கண்
பாரேன்றமடையன்சோன்னன். அதுக்கி
வனிதிலேசநதேகமோ “ஆமணக்குவறுந்
தால் ஆச்சாழ்வுணக்குமோ” நல்வணக்கு
நன்னுமவருநதீவணக்குத்தியுமவரு
மேன்றன்.

இப்படியேபேசிக்கோண்டுவேகுதாரநப
நதபின்புசாய்நதுதோங்கினமரத்தின்கோப்
புக்குறக்கேயட்டுவழந்தாடினபுசினிக்காய்
கிழேகோத்துக்கோத்தாய்ப்படபீநதசே

படியன் பேரில்வனசுப்பவனநுதகர்ந
துவநதது.

அப்போதநதப்பூண்டிலேபதுங்கியருநத
முசுலதிர்நதேநுநதோடப்போய்மறு.
இதோகூடிலிருநததினாமலியோடுதேன்
மபயமிடிருவருமனதப்பம்மிப்பிடக்கத்
தோடர்நதார்கல். மேடும்பல்தாநுங்கா
டும்பேலியும்பாடாமலோடபேயுடுத்தசீ
ணகல்தாநுச்சேடியலேமாடிக்விநததுபா
திட்டிபட்டதுபாதிமிதித்தகட்தாச்சுனத
றயக்கீமத்தனதத்தாந்லாநாலரத்தம்பாய
உடம்பேல்லாம்பேர்னவபடியநேஞ்சு
பனதக்கவருகாதனடக்கவணத்திணத்தி
னாக்கக்குடலேதேறிக்கபோடியோடின
முசுமிட்டிபடாமலிருவருநதவத்தத்த
னகத்தவநுநதார்கல். இதுக்குல்தாக
முசுப்போய்க்கண்ணிலேசநதியாமலோ
லித்துவேகுதாமோடிப்போய்மறு. அவர்
கலாமிணாப்புப்பாடாமலேநுதுமுல்த
லகக்கல்லுக்கத்தகலாநலேகாயப்பிட
கால்தோண்டிநேண்டியங்கங்கேதேடிச்
சல்த்துப்போயன்னுக்கேல்லாம்பசியும்
படியணியுங்கிபநததத்தமித்தடன்புமடத்
திம்சேன்றுர்கல்.

மடத்தவாசல்துனுழியும்போது அப்
பாடாவப்பபாபேன்னுதங்கல்தாயலே
யனுநதுகோண்டுக்கீழையடித்தவநுந
தார்கல். ஏதோவேதோவநதபோல்
லாப்பேன்னவேன்மம்மவர்கல்தவநது

ஹகதாக்கியேடுத்துக்கேங்கநபநதவஹ்தமா
 னமேல்லாமிருவரும்வபரமாய்ச்சோன்
 னபிம்பாடுமடிபேன்பவன்சோன்னன்.
 அய்யாநான்டிறநதநாப்போன்றியோருக்
 காலுமித்தண்பேகக்குதிறாஹயக்காணேன்.
 கறுப்புப்பாய்நதசாம்பணிமாய்நீஸாத்
 திலேயும்பேருமத்திலேயுசலோத்தருப
 மாய் ஒருநூழ்நீஸாமாயன்னங்கூடிஸ்க்கி
 பநதமஹியாஹலுமிருசேவ்வஹதத்துக்
 கோண்டிருவரங்கஹபநீஸாத் தேவபாஸ
 யநதாக்கிநிலத்திலேநேஞ்சபபநாலு கால்
 வரித்துநீடியோடனசுறுக்கும்பேகஹுஞ்
 சோல்லவங்கருதவங்கூடாதேன்னன்.

அதுக்கேல்லாருமங்கலாய்த்திருக்கக்குரு
 வானவரவர்கணாயமத்தி ஐநதுபோன்
 போனதுல்தாநதானையாகிலுங்குதிறா
 மஹியும்போனதுதாவண. மஹியாயருக்க
 வப்படியோடம்பட்டத்தினிமேம்பஞ்சா
 ரமாகிறபோததின்மேலாரிருக்கப்போ
 கிறுர்கல். நான்கிழவனுக்குமநதவங்கக்கு
 திறாசும்மாயலவசமாய்த்தநதாலுமே
 னக்குபேண்பாமப்பாவேன்னார்.

ஸ்ரீனமவது

வாடனாகமாதேஹிப

பயணமபோன

கனது.

பலநாளோடழிந்தபின்புதாரப்பய
ணத்துக்கவசரம்பநதது. அத்தண்தாரங்
கானதுபயாகப்போகக்கூடாதேன்றோரு
மோறுழமாடுவாபனாகக்கமத்திக்கோண்
டுவந்தாரீகல்த. அதின்வாபனாகக்குறித்த
ஸ்ரீனமபணங்கோடுக்கத்தீர்நதுபலவலு
வலினுலேவடநததின்மேலோருசாமங்
கபநதபின்பயணமாய்ப்புறப்பட்டுப்போ
னாரீகல்த.

கோடுமவேனிம்காலமாகக்கோல்தலந
பக்கநபக்கச்சுல்தலுச்சுல்தலோனவேயலு
மேறிக்கவோருமரமுஞ்சேடியங்கினுபயா
மலுமோருமறவநிழலுமில்லாமலும்
வேடவேலியலகப்பிடாரீகல்த. அப்ப
டிப்போகப்போகக்கோடுமவேயலகோ
ரத்தனதப்போமலப்பசங்கினுரத்தண்டு
போலேகிழக்குக்கல்தலுபண்டுமாடினின்
முகிழேவழத்திரிந்தாரீ. அனதக்கண்டுசு

உரீகலாபனாபேடுத்திறக்கியோருநிழ
 லல்லாநாமயாஸ்நிதத்தினமாடினழ
 லங்கிபத்திச்சுயாஸ்வசிறக்கோண்டி
 ருநதாரீகலா. அவருக்கிலேவேடுவாம
 தலானதின்டமடுநதகாமம்வசமிலா
 வமாடினமேலேறிமேலாநமேலாநப்
 போய்ப்போதுசாய்நதுபோகாநுண்ணே
 யோருசிம்மாநிச்சேன்றிமங்கினுரீகலா.

அங்கேசிறியதோருநனபகடத்தினுழந
 தவடனேமாட்டுக்காரனாக்குமுன்மபணங்
 கோடுத்ததுக்கவன்போராநேன்முன். இதே
 துமுன்னுன்னேபேபோருநதினவம்மமக்
 கூலியதுதானல்லோவேன்மவரீகலா
 சோல்லவவன்மமத்துச்சோல்லவான்
 மாடுவாகனமாகவதனதுக்கிநதக்கூலி
 போருநதினதுசரியேடன்பநடுவழியலேன்
 மாடுவேயலுக்குக்குடையாகவதனதுக்
 குக்கூலிதேனவயல்லையோவேன்மகூட்டி
 பவத்தாயமிதேன்மவரீகலாசினநதே
 திரீக்கவேடுசுண்ணாபம்மிகக்கோண்டார
 பாரமிஞ்சினதினலாராரேல்லாருமதி
 ரீநதாணும்பெண்ணுஞ்சகலருமாகவநது
 மோய்த்தாரீகலா. அதிலேதாயக்காரனேன்
 ஹேருபனாயாச்சிசநதடையயமத்தியரு
 வனகவழக்குங்கேட்டுநான்சோல்லநதிரீப்
 பக்குலாநாரசரீகலோவேன்மசம்மதி
 கேட்டின்புசோல்லவான்.

நான்தானேருநாநருக்குப்போனகய
 லோரிதாத்நிபேரியதோருவடுதியலே

தங்கினேன். அங்கே வந்தவர்க்கிடமுன்
 ஸ்சாப்டிடவேண்டுமெனலாம் உலக
 குக்கோடுப்பார்க்கலா. ஆகிலுநானேனக்குச்
 சிலவக்கவகாசமில்லாததினாலேயான்மந
 தேனபயல்லைபென்றேன். அப்போதன்ம
 வந்தவர்களுக்கோராட்டுப்பேருநதுப
 னயயருப்புச்சலாக் கயக் கோரித் தத்
 தணல்மேய்குழம்மிச்சுடுகிறார்களா. அதுவே
 கவேகப்புகநதுவடும்பாசணமேத்தப்
 பரிமலாமாயருநதுநான்கோண்டுவந்த
 கட்டிச்சாதமிநதமணத்தோடேசாப்டுகிறது
 நல்லதென்றதத்தச்சம்மிநேரஞ்சுழம்மிக்
 கோண்டிருக்கவத்தாரங்கேட்டேன். அப்
 படியேசாதத்தயநதப்புகமேய்ட்டதத்
 தோருகயாலதச்சுழம்மிமம்மேருக
 யாலநதவாசணக்கின்பமாய்ச்சாப்டிட
 டுக்கோண்டேன்.

பிறகுபொகவேணுமென்றிருக்ககயலே
 வுதிக்காரன்னநான்வாசணமுகரிநததுக்
 குக்கூலிகேட்டான். அவன்கேட்கநானஞ்ஞா
 யமென்றுநாங்கலிருவரும்வழக்குப்பே
 சவந்தவாதிகாரணணபக்குப்போனேம்.
 அவனேமகாசாஸ்திரிவேகுபத்திமாந்
 மேத்தச்சமரித்தன்மிகவநீதிஞாயநதோந
 தவனவன்பண்ணினதீர்மானங்கேட்கக்
 கறிதின்மவன்உலபணமங்கறியடுமண
 முகரிநததுக்குஉலபணத்தின்மணமாம
 மே. இதுதான்தீர்ப்பென்றுவுதிக்கார
 ணயருகேயுழத்தப்பணநினுநதப

ஹயயவன்மூக்கிலேயமுநதவறுத்தத்தேய்த்
தான். அவனுமூக்குப்போகுநதஹயயோ
வநதகூல்போருமேன்ஹன். கேட்டீர்க
னோரவதுவேதாயமிதுவேநீதியல்லோ
வநதத்தீர்ஹவதானுங்கலுக்குமாபேஹ
வநததுக்குக்கூல்பணமுமா'டினிழல்ல
ருநததுக்குக்கூல்பணநிழலும்போதும்.

ஆகிலுமிப்போதஸ்த்தமித்ததினுஸ்மாட்
டுநிழல்கூல்க்குப்பணச்சத்தமோத்துக்
கோண்பவணச்சிக்கேனப்படித்துப்ப
ண்பஹபஹயக்காதிலேயடித்தடித்துக்
கேடாயோவேன்ஹன். அவனுமாமயா
வாமயாகேட்டேன்கூடக்கேட்டேன்கா
துநோகுதுபோருங்கூல்போருமப்பாவேன்
ஹன். குருவமுன்பாபேனக்குப்போருமிந
தச்சஞ்சலமேனக்காகாதுநியன்மாட்டாக
கோண்டுபோவணிப்பயணங்கோஞ்சங்கா
லமேமேல்தலமேல்தலநபநதுபோகிறே
னேன்ஹவணப்போகச்சோன்னர். வழக்கு
நன்ஹய்த்தீர்த்ததாயக்காரணமிகவம்புகழ்
நதுவாழ்த்தியாசீர்வதித்தனுப்பினர்.

நாலாவது

குதிரட்டிககத

தாண்டிலிட்ட

கதை.

மஹாநாட்டுருவஞ்சீகரும்பேயலுக்
குப்பயநதுகோழிகூனவபனேயாயத்
தஞ்சேய்துபுறப்படார்கலா. தலாநதந
னையாய்ப்போமதிலேயன்னங்காதவழி
முகியாமுன்னேபேயலேறினதுக்கண்
போருகுலஞ்சோமையலுங்கினார்கலா.
அங்கேயமூப்பாறிக் கோண்டிருக்கைய
லேமூசுச்சனென்பவன்பேரிக் குப்போய்ச்
சமீபமாயருநதுபேரியம்கால்கழுவப்
போனன்.

கனாமன் பேரிலோர் ஐயனார்கோல
ருநதததிலேநவமாய்மண்ணும்குடபேரிய
தோருகுதிராநேம்மிக்கபனாகக்கோண்டு
வநதுவதத்திருநதது. ஏரிநிறநததண்
ணிராகவநதண்ணீர்தேலிநததாகவமிருப்
பதினாலநதமண்குதிராமனிழையேரியல்
மூசுச்சன்கண்டுதண்ணீர்க்குலாகுதிராநம்
கிமதேன்மதிசேயப்பட்டுக்கனாமனின்ம

மண்டு திறுக்கோத்தநிறம்பேருமறையாஞ்
சாயலேன் ஹ கண்ட திறுல திறுபுலாக்குந
தண்ணீரிலேதோன்றின தேன் ஹகவந
தது.

வந்தாலுமப்போதடித்தகாற்றினுலே
தண்ணீரணநதஹசயபதிலேதோன்றின
திறுயமஹசநதிறுக்கக்கஹமேங்குதிறுக்
காடமோன்றில்லாதிறுக்கக்கண்டுநீருட்
குதிறுபேமேன் ஹமருவ்வாதேன் ஹநிச்
சயத்தான். டன் ஹயமவன ஹதயோடி
ஹப்போலேகூட்டிட்டுக்கல்லுலேஹந
தான். அத்தோடேதண்ணீரதிகமாயஹயக்
குதிறுயநதஹயேடுக்கவங்காஹுஹதக்கவ
மூட்டிப்பேல்லாம்பஹதத்துத்தவ்வமிவ
ஹக்குத்தோன்றினதிறுலஞ்சிமம்ஹவர்க
வரிபத்திலேலாடிவநதுகண்டதேல்லாஞ்
சோன்னன்.

இதுக்கேல்லாருநதிடீரேனவேருநதோ
டிச்சுற்றிப்பாரீக்கமிஹச்சன்சோன்ன
துமேய்யேன் ஹகண்டு கோண்டாரீகவ்.
இனியதஹப்பம்ஹம்படிக்காலோசஹ
சேய்துகோண்டுதண்ணீரிலுங்கிப்படிக்க
கபோருவருஞ்சம்மதியாததிறுலவனவன்
நிஹத்தபலவஹகமஹத்துநீக்கித்தாண்டி
வட்டுமின்படிக்கிஹப்போலேயஹதயம்ப
டித்துக்கஹமேலீருக்கிஹதுநல்லவபாய
மேன்றிதிலேநிஹகோண்டாரீகவ்.

தாண்டலாகபோருவன்னவத்திறுநதக
ருக்கரிவாஹமிதுக்கிறுயாகக்கோண்டுவந

தக 'டி ச்சாத னு நதா ண்ட டி க ய ஹ க க் கு ரு
க 'டி ய ரு ந த த் த ஸ ப் ப ர கு மே டு த் து க் கோ ண்
ப ர ய த் த ம் ப ண் ணி னு ரீ க ள். இ த் த ண் னு ம
யே சாத த் து க் கு ள் லோ க ரு க் க ரி ப ர ஸ ன ஹ ப த்
த த் த ஸ ப் ப ர கோ டே க 'டி க் கு தி னு ர க ர ண்
கி ன் ற வ ட த் தி லே ஹி ந த ரீ க ள். உ து தோ ப்
பே ன் ற வ னு ந த வ ஹ ச யோ டு த ண் ணி ரீ மி க
வ ந த லா ம் பி ன தி னு ல ங் கே தோ ன் னி னு தி
ஹ ர யு ந து ள் லி நே லி ந து கு தி க் க க் க ண் ப து
போ லே தோ ன் னி ன தி னு லே ல் ல ரு ம் ப ய
ந தோ டி னு ரீ க ள்.

னு ண் ப ர சி ன ய ப் ப டி டி த் தி ரு ந த போ ரு வ
ண ன த க் க ல வ ட ர ம ட் ப டி டி த் து நி ன் னு ண்
லா த் த ஸ ய ம ரீ ந த பி ன் ப மே ள் லா மே ள் லா
வ ண் னு கி ல ட க 'டி ச்சாத ம ஹ ச த் த ஹ ச க் க க் கு
லா த் து ப் பே ரி ய மி ன் க ள் சி ஸ ன ய க் க டி த் தி
னு த் த சா ஹ ப ஹ ய க் க ண் டு ஹ க ச் ச ய க் கி ண்
ய ர ல் ம ஹ ஹ ரீ க ஸ ன ய ஹ ப் ப த் து க் கு தி னு ர ய
தோ வ ஹ ஹ ய க் க டி க் கு தே ன் னு ன். ச ஹ
நே ர ம் போ ன பி ன் ப ர டு த ஸ ப் ப ர ஹ க ஹ ய
ய னு க் க ச் சி ஸ யு ச்சாத னு ம் போ ன தி னு ல் ப்
ப ர கோ டே க 'டி ன க ரு க் க ரி ப ர லா ன து கி
ழே ப ப ரீ ந தி ரு ந த பே ரு ங் கோ டி ய லே ம ர ப்
டி க் கோ ண் ப து கு தி னு ர ய ன் ப ர ய ல் தா ண்
ட ல் ம ர டி ன போ தே கு தி னு ர ந ம் னு தே ன் னு
ச ந தோ ஹ ம ர ப் க் கூ ப் ப டி வே ல் ல ரு ங் கூ
டி த் த ஸ ப் ப ர ஹ க ஹ ய ய னு க் க வ து ப ஹ ப ய
தா ஹ க ய ர ல ம் ஹ ப் போ க போ ரு மி க் க வே ல்
ல ரு ம ல் ல ர க் க ர க ல னு ந த ரீ க ள்.

[illegible]

அப்போதவர்களுடையவக்காமித்தவர்களு
தவயதானகயாலவசியமாப்பேண்டி
னதினாகோலாபபணமில்லாததின
லையதின்மீட்டபவாங்கினதுமதுசேத
மாப்பப்போனதும்பாபனகமாநிமித்த
மாகச்சஞ்சலம்பநததும்பபரமாயேல்
லாமவனுக்குச்சோன்னுர்கலா. இவர்க
லாக்கபபயாநல்லமணிதரேன்அகண்
டுமனதிரங்கியேனக்கோருநோண்டிக்குதி
னாயுண்டுபுநதானே. ஆகியுடங்கலாவ
னகப்பயணத்துக்குதவம அதுக்குப்பணங்
காசுதேவயல்லையலவசமாபத்தருகி
யேனேன்னாருக்குவாருங்கோலோன்ம
றுபுத்துக்கோண்டுபோனன்.

ஐந்தாவது

குதிராமேனினறு

உளருககுபபேபான

கனது.

சேரன்னதன்னமமேயநதச்சீமான
வர்க ஊச்சமீபத்திலரு நததன்னாருக்க
றுபுத்துக்கோண்டுபோனான். அவன்திரை
யவானல்லவேறுபுதான் ஆகிலுநதம்
மீத்டன் அப்படியேராப்போசனத்தத
நேப்பால்தயரீகுறையல்லாமல்வசாரித்
துவேற்றிண்பாக்குப்புகய ஊவேண்டு
வதேல்லாஞ்சம்பிரமாய்க்கோடுத்தான்.

மறுநாட்காலமேயவன்வேளியல்மேய்
நதகுதிரையயறுபுப்பித்துக்குவன்முன்
பாகக்கோண்டுபோய்வட்டுக்காணிக்நக
யாகக்கோடுத்தான். குதிரையதுசேன்
மதுமல்லாமலோருகண்டுமோருகாத
முலியுமுன்காலிலோருகானேண்டியம்
பின்கால்முடிக்காலுமாகத்தவருபமாக
வநதக்குருவக்கோத்தவாகனமாய்நின்
மது. இப்படியாகிலுங்குதிரைவநததேன்
மமில்வசமாயகப்பட்டதேன்மமேல்லா

குமிகவுமகிழ்நதார்கல்த. சூழவநதவனி
 னதத்தபவவுமவன்காணப்படித்துநா
 றுக்கவுமோருவன்வாணப்படித்திடுக்க
 வுமம்மேருவன்கண்ணத்தாபக்கவும்
 வேமேருத்தன்பசும்புலணவாயலிட்டு
 மேய்க்கவுமனதப்பேணிக்கோண்டிருந
 தார்கல்த.

அதுக்குமேல்க்குதினாநூல்திப்புத்தேடி
 னவடத்திக்குதினாகோடுத்தவன்யம்ம
 லாயருநதபோருப்புஞ்சேணத்தக்கோடுத்
 தான் ஆகிலுமதிலேவாலின்கிழேமாடப்
 படும்கின்மட்டுவாரில்லாததினம்பாணக்
 கோடிகணத்திரித்துக்கடினார்கல்த. அப்
 படிக்கடிவாஸத்தாக்குவாரில்லாறும
 யாம்படுனதையுடையநதுவத்தார்கல்த.
 தங்கப்பன்னையுமிறுக்குவாருஞ்சம்பாதிக்க
 கிறதிலேவேகுடியாயாசபட்டம்பாடுகிறப
 யாமம்சமீபத்திலிருநதபேன்னடக்குமடி
 போயவ்வாண்டுநதாட்டிணிவாரும்பாங்
 கிக்கோண்டுநததான்.

இத்தன்னமயேநூல்திப்பேல்லாமான
 டின்புசோதிநிஜநூலையம்சூலநாலாவல
 கயோகனாகிரித்தமிடநேரத்திலுரேல்
 லாம்பநதுகூடக்குறையயட்டுவாழ்த்திப்
 பரமாம்தருவனதஸ்நூலையத்தினாமே
 லேம்மிறவத்தார்கல்த. அப்போதநது
 சீலாக்கலிலோருவன்கடிவாஸத்தாப
 படித்துண்ணிடுக்கபோருவன்வாம்புறத்
 திருநததடியோடவருவாரிபுறத்தண்டி

யவர்கால்கண்டாப்பிடத்துத்தாங்கமற்றே
ருவண்ணுண்ணைகடியங்கூறியேச்சரிக்கை
யேச்சரிக்கைபரர்க்குப்பரர்க்கேன்றாகுப்
பிட்டுப்போனார்கல்.

அனைநதாரம்புரித்துக்கொண்டுபோன
பின்புபழிச்சாரியாயக்காரனோடெவநது
குதிறுக்கைநதுபண்ணுண்டேன்மற்றித்
தான். அதுக்கவர்கல்குருவேறினகுதிறுக்
காயுண்ணுண்டேனதுவையாபாரச்சம்மநத
மோவேன்மதுவார்நதவயதினற்கான
னபநபக்கமாதாததைக்கண்டேருவன்
தம்மமாகத்தநதகுதிறுமதாக்குமிதுக்கா
யமேதஞ்ஞாயம்தேன்மவர்கல்கூப்பிட
அவனுச்சிமத்தியானமட்டுமறியல்வட
மாதாததினல்வேறேவழிகாணுமனைநது
பணங்கொடுத்தார்கல். குதிறுமல்லா
வடாலநதச்சஞ்சலநதேனவயல்லையேன்
மருவஞ்சலத்துக்கொண்டுகிடெருநதசா
வடியலேயனைப்பாறப்போனார்கல்.

அங்கேயகப்பிடலோருகிரேங்குதேனே
குருவானவர்தானேவேகுறையப்பாடுது
வக்கினர். நான்மறநதநால்தேனான்றி
யோருக்காலுங்குதிறுமேறினதில்லை
இன்னமக்குறதல்வனையேறிவநதவடத்
தில்நதவஞ்ஞாயத்ததைக்கண்டேன். இப்ப
டிநீதியல்லாமல்வழிபறிக்கிறகல்கல
னைப்போலேநெடிட்டுமாய்ச்சம்பாதிக்க
கிறபணமவர்கல்குநன்மயருக்குமோ
வேன்வயமேரியவாங்கினபணமவர்க

ஹக் கு நேரு ப்பாகாதோபேன்ஹர். இதுக்
கவன் ஐயாகாலத்தின் குணமிது இநநா
ஸிலேபணமேகுருபணமேதேய்வம்பண்
மேன்ஹம்பணமும்பாய்திறக்குமேன்பது
மூன்கேட்டோமிப்போபணத்திலும்பேறு
றுவநேசமூலில்ஹையயாபேன்ஹன். இந
தக்காலத்திலேசிலர்க்குடத்திம்பணங்கண்
பாலுநக்கியேடுக்கக்கூசார்களுண்ஹுரு
வானவர்க்கோன்ஹர். அவனுமிதுசநதேக
மோவதுவமவர்க ஹக் குநாஹதயாவ
துக்கு அத்தாட்சிகே ஹமேன்ஹசோல்லு
கி ஹன்.

ஒருராசாபணத்திஹவல்லேதன்சீர்
ஹமயல்லலாதவரியேல்லாஹ்வத்தபம்
பாடுமூத்திரவரியும்ஹவத்தான். இதுஅவன்
மகனுக்குஹதலாய்ப்போருநதாமல்நாஹ
கிறவநதவரிஹயக்கேட்கிறதுலேச்சுசக்
கேடாயருக்குதேன்ஹதகப்பனுக்கவன்
சோல்லவராசாமஹமோழிசோல்லா
மல்மகணயனுப்பினன். பலநாட்போன
பின்ஹவத்தவரிப்பணஞ்சேர்நததின்மேலே
மகணயராசாவஹுழப்பத்தநதப்பணத்
ஹதஹகாச்சோல்லநாஹதோபேன்ஹகேட்
பான். மகன்வேஹன்ஹநிணயாமல்நன்
ஹம்மணக்குதேன்ஹபன்டிராசாவதுமூத்தி
ரவரிப்பணமாக்குமேன்ஹன். கேட்டிரோ
பணம்வநதாஹ்போதுமேப்படிவநதா
ஹம்பாராமல்லஹவயாபேன்ஹசோன்
ஹன்.

இப்படி பல பேச்சு களோடே போது
போக்கி னட ன்பு சாயுங்காலத்திலே மீள
வங்குதினா யே றுப் போயோரு பட்டிக்காடி
லே தங்கினா ர்களா. குதினா றயத்த ணயா
மலரா மா றுமேய வட்டுக்கால மேபயணத்
துக்குத் தேடி னவடத்தில கப்ப டதில் ண.
வட்டுக்கு வட்டு று று பந து பா ரீக்க போரு
வன்வள வலே கடி றவத்திரு நதான். அவ
றும றதவடச்சே ரன்னவடத்தில ராத்திரி
றுப்ப து நாழி றக யுமே ன்பய ரில்மேய்ந
தத் தோடே னக்கு வேகு சேத மா னதி றுல
றுதப் பரிச்சேத மாய்வட மாட் டே னே ன்
றன். அதுக்கூ ரீநா டா ன்தா னே போய்ந
யம் பயஞ்சோ ல்லய மரீத்தி று று மதுக்கும்
பய ரீச்சேதங் கோடுத் தால றதவடச்சம்ம
திப் பே னே ன் றன். நாலு பேரு ங்கூ டிமேய்
நத கோ ல் ண றயப் பா ரீத் து மிதித்த துமேய்
நத து மதிக் கப்ப துப் பணத் துச்சேத மேட்
டுப் பணத் துச்சேத று ண்டே ன் று சோ ல்லக்
க றப சியலே திரீத் த பட்டிக்கு நாலு பணத்
றுத வா ங்கிக்குதி றா றயவட்டுவட டான்.

குரு போ வே ன் றல் வேகு வா ய்ச்சல்த் துக்
கோ ண்டு நமக் கிந துக்குதி றா யே ன் னத் துக்
கிதுவ நத தி றுலே சில வக லோத் த ண்சஞ்ச
லங் க லோத் த ண்ச ங் றக கேடு க லோத் த ண
இதே ல்லா மே ன் மகி று மக்குத் தகாதப் பா
வே ன் றகா ன றப யாகப் போகத் து ண் றிந
தா ரீ. அதுக்குச் சீ றாக்க லு று றா ரு ம் ஆ அ
தகாதே ன் று ங்கா ன றப நபக்க வம்மாலா

காதேன்ஹஞ்சோல்லிக்குகோண்டிருக்கபோ
ருவல்தவன்தேல்லாங்கேட்டுக்கவணப்
படவேண்டாஹமயாவேன்ஹன். இநதத்து
ரிதமேல்லாங்குதினாஹயப்பிடத்ததோ
உத்தினுலேவநததாக்குஞ்சிலேபாபேசில
வபண்ணியேனக்குகநதுபணநதநதாலந
தத்தோஉத்ததக்கழித்துநிக்குவேனென்
ஹன். சேலவக்கஞ்சினும்காரியமல்லவேன்
ஹபணங்கோடுக்கச்சம்மதித்துத்தோஉத்
ததக்கழிக்கச்சோன்னுரீகல்த.

அப்போதநதவல்தவன்தவரீகல்தயே
யக்கப்பலசபங்குகலாச்சேய்துபலபச்ச
லகலாப்படுங்கிக்குதினாமேலேதாவா
ணாணவேன்ஹம் அலவேன்ஹமஹவய
மிட்டுஞ்சூழ்சூழாஹம்ஹஹவலம்வநது
வால்ததம்கோண்டுதலபரியநதங்குதி
னாஹயத்தடித்தபலயருநதபோஹஹக்
காதிஹகபிடத்தநிஹன். இநதக்காத்
லேயாக்குநதோஉமேல்லாநிங்குது இப்ப
டிக்கோத்ததோஉத்ததக்கழிக்கஹன்னந
தக்காதஹத்தாரீகலிப்போஹதக்கிதுவம
ஹத்துப்போடாலநநால்ததோஉஹமம்
ஹநிங்குமேன்ஹன். இவ்வாஹபனேவே
ரிவாலாத்திடிக்காஹதயஹத்துத்திடே
னத்தாரக்கோண்டுபோய்த்தோஉநதோப
ராதபடிக்காமாய்க்குழிவேடிப்பஹதத்
துமேலேமண்போட்டுக்குஹபோட்டுவட்டு
வநதாரீகல்த. இதிலேயன்மேல்லாஞ்சேன்
ஹதிஹம்ஹநாங்காலமேபோய்வேகுதோந
தஹாப்பட்டுமடித்துக்குச்சேன்ஹரீகல்த.

சுமவது

பீராமணனசோனன

புரோகிதக

கனத.

மபத்துக்குச்சேன்மடம்பாடுருவா
னவர்பேடுகவணப்படிருந்தார். தந்தகுதி
ஹமிகவங்குஹப்படிருதிஹயாஹும்
உணயல்லாமல்வந்ததேன்மடிகவஞ்சந
தோஹமாச்சு ஆஹுக்குதிஹயஹலேவ
ழியலஹபவத்ததுக்கவாஹதகஹாநிணக்
கநிணக்கபேடுமணக்கிலேசப்பட்டுக்கோண்
டருந்தார். அப்படியேசீஹாக்கஹாக்கூட்
டஹவத்துக்கோண்டுதாம்பலபரமஹா
னங்கஹாச்சோல்லத்துவக்கினர்.

தம்மமாரேவரவரநாபோமமதிகமதி
கமாகப்படிபஞ்சவாழ்வகலோல்லாம்
போய்யானவாழ்வேன்மகண்டுபடிக்கி
மேன். தின்ஹமகலப்பல்லாதநன்ஹமயங்
கசப்புக்கலப்பல்லாதஉணப்பநதுக்கங்
கலப்பல்லாதமகிச்சியுமிங்கேகிஹபயா
து. ஐஹயேரஉணயன்றியுபகாரமாய்க்
குதிஹவந்ததேன்மநாமிகவமகிழ்ந்ததல்

லபேர இநதப்பாக்கியத் தோபேதோபர்
நதுபனேயன் ஸுதானேவநததுரிதகிலே
சங்கஸாக்கண்டிகலே. ஒருதுளித்தேண
நக்கவத்தணகசப்புடாங்கவேணுமோ
ஆசாலநேல்லுநதன்னுமியுளாது எவ்வ
ஹக்கனிக்ருநதோலுங்கோபுடையுண்
டதேல்லாதுளாதுதானையாகிலுநா
னேருதினத்தலவலனுபவத்தபொல்
லாப்புமேத்தக்குதிறையேறித்திரியவே
னக்கியோக்கியமில்லையாக்கும்மேல்வ
திக்கேதிராய்ப்போகிறதேன்னுலாருநதன்
னுமையோவல்லையேயினியநதக்குதிறா
னுயத்திரும்பவனுப்புகிறதேகருமமேன்றார்.

அதுக்குச்சீலாக்கலோல்லாருமாதா
காதிதேன்றுப்படிசோல்லாதேயுனுமயா
நீர்கோண்டகுதிறையோநாங்கல்தேடி
னகுதிறையோவல்லவேதேவாதினமாய்த்
தானாகவநதகுதிறையல்லோநாமிறதத்
திரும்பவனுப்பினுல்த் திருவுளத்துக்கேதி
ராய்ப்போகிறதாடும் இதுதோடினுமயா
இதுவநதவரக்குதிறாறுயப்பட்டத்திருநத
தோடித்தயநதவல்லவன்கழித்தடம்
பாபஞ்சத்தக்கதோன்றுமில்லையேன்றார்
கல்த.

இத்தோடின்னம்பலதாயங்கஸாயவர்
கல்தவரிபாகச்சோன்னதினுக்குவமனந
தேறிநீங்கல்தசோன்னபடியாகப்பேன்
னார். ஆகிலுமன்னவநதமோசம்போலேயினி
வராதபடிக்கிராமாறுகுதிறாமேயவட

பேராண்னுதுவடிகேலகட்டுவக்கவேணு
மேயதுக்காணவடிகாணேணென்றார்.
அப்போபேறுதயேன்பவனிதுக்காலோச
ணயேன்னவப்போதான்போயாலங்
கோப்புகணபேடிக் கோண்டுநதோரு
முணையலேநத்தியானலாயம்க்ஷணத்
திலேகட்டுகிறேனென்றான்.

என்றநிமிஷகிலேபுறப்பட்டுவழியோ
ரத்திலிருநதபுறமாண்டக்கோடியாலின்
மேலேறிநின்றசேவ்வகக்கோப்புகக்கோ
பாலியால்பேடத்துவக்கினான். ஆகிலுந
தானுனிப்பக்கத்திலிருநதபுப்பக்கத்த
பேட்டுகிறதக்கண்டுவழிப்போக்கனாக
வநதபோருடிராமணந்தம்பியப்படி
நில்லாதேகோம்போடுநியும்வழிப்போ
கியுயேன்றான். அதுக்கவனிநதத்தும்சவ
னமேனக்குச்சோல்லவநதாயோவேன்
றனுபயம்சோருகிறவத்திருநதபேடரி
வாராம்பிராமணணயேறிநதான். அவ
னுமிநதமுறப்படியாய்ப்பென்றவல
கித்தப்பிப்போய்வடான்.

பேறுதயோவேன்றலுன்னின்றபடி
யன்னமுநின்றபேடிகனதினுற்பாதிக்கு
மேல்மாமம்முப்போய்முறிஞ்சத்தோடே
தானும்வருநதான். அம்மம்மாவநதப்ப
ராமணன்பேடுசாஹ்நிரமகாபுரோகிதன்
அவன்சோன்னபடிக்காயம்மேன்றாக
டுகவேருநதபிராமணணப்பற்றிக்கோண்
போடினான். சடுதியலவன்கிடவேபாடிவ

ருகிறுதபட்டிராமணன்கண்டநதப்புத்தி
யல்லாதமருகமேன்னசேய்யமோவேன்
மஞ்சநின்னான். பேறுதசேன்றேருகும்படு
போட்டு அய்யாநீர்மகாசாஸ்திரியன்
னமோருபுரோகிதமேனக்குச்சோல்லவே
ணும்நான்பரமாம்தருவன்சீடனுக்கும்.
அவர்பேயரிலேனக்குப்பட்சமேத்தவவருக்
குத்தலாநதவயதாகக்கோல்தலாக்கோஞ்
சநாலிலேசாவாரேன்யபயநதிருக்கிறேன்.
இப்போநீரேனக்காமலாகவவருக்கு
கிவகாலமேப்போருதேன்யமதுக்கு
காணப்படுமறுபயாலமின்னதேன்யமே
னக்குச்சோல்லமேன்னான்.

பிராமணன்தப்புததுக்கோல்தலாய்
பலபலபோக்குச்சோன்னுமவன்வடாத
தினம்கடபசியலே ஆசனஞ்சீதஞ்சீவனநா
சமேன்னான். இதேறுதயாவதுக்கம்தஞ்
சோல்லமேன்யவனலுக்கேட்க உன்கு
ருக்கலுக்கிருப்பிடங்குலிரீநதவன்னுமக்
கவருக்குச்சாவுகிடனதுக்கறுபயாலமேன்
யபிராமணன்சோன்னான்.

பேறுதயநமஸ்காரஞ்சேய்துபோய்வேட்
டனகிணறுயமபத்துக்கிழுத்துக்கோண்டு
நபநதசேய்தியேல்லாம்பவனகவடாமாய்ச்
சோன்னான். குருக்கலிதுக்குவசாரப்பட்
டுச்சோன்னபிராமணன்மகாசாஸ்திரி
யல்லவேன்யசோல்லக்கடபாது. உனக்க
வன்சோன்னபடியேல்லாஞ்சரியாயுட
னையாச்சுதே. எனக்குச்சோல்லயனுப்ப

னபுரோகிதனாநதப்பமாடாது. ஆசனஞ்சீ
தஞ்சீபனநாசமகாயத்திவசனம இனியேச்
சரிக்னகயாக்கும் வேண்டியது ஒருக்கா
லுங்காஸ்கத்திசேய்யலாகாது இதின்மே
லாண்டவர்திருவுடமேன்றார்.

ஏழாவது

குதிராய்ஸூருநதுவீழ்நத

கனாத.

சேரன்னபேச்சரிக்கையோடுநேடுநா
ஸூருநதபின்புசீர்மபழியேபோனம்சீ
உரீகல்தகயம்பணம்பறியுமோழியம
பத்திலதுவரவறியாதேன்றதப்பற்றி
யூருக்கூரீசுற்றித்திரியப்பறப்படாரீகல்த.

ஒருநாஸாவரீகல்தமபத்துக்குத்திரும்பிவ
ருகயலனசநதனசநதுருக்கல்தகுதிரை
மேல்வரும்போதுகீழேதோங்கினபோ
ருமரக்கோப்புப்பபபேயவரீதணப்பாடு
பிறகேவீழ்நததாம். அதண்ச்சீஉரீகல்தோ
டுத்தாரீகல்தோன்றேண்ணிசும்மாவனேகந
தாரமவரீசேன்றபின்புதணப்பாகேங்கே
தாருங்கோலோன்றகேடார். அதங்கேவ
ீழ்நதவடத்திற்கிபக்குமேன்றவரீகல்த
சோல்லவவரீகோபத்துவீழ்நததேல்லா
மேடுக்கத்தேனவயல்லையோநான்சோல்
லவேணுமோவேன்றார். அப்படியேயுப
னேமறபயனேடப்போய்வீழ்நதபாகே
டுத்துக்கோண்டுவருகயலன்றாராத்திரி

மஹாபுசோரிநதுபேய்ததினலேபசம்புய்
காடிலேமேய்நதிருநதகுதிறாகழிநதுவட
பலேத்தினயத்தஸப்பாகிலேநதிக்குருவன்
னாகயல்வந்தான்.

அப்போதவரிச்சியேன்றுவேடுவாய்ச்
சினநதாரி. அதுக்கேல்லாருங்கூடியதே
தயாவமுஞ்சகலமேடுக்கச்சோல்ல
மன்கம்பத்ததல்லபோகம்பத்தபடிசேய்
ததினலிப்போநீர்கோபங்காட்டுவானே
னேன்றுகல். குருபோவேன்றுலப்படி
யன்றே எடுக்கத்தடுவதுமேடுக்கத்தகாத
துமுண்டுவனவறிநதுநபக்கவேணுமேன்
று. அதுக்கவர்கலம்மாத்திரத்துக்கு
நாங்கல்தமனுஜரல்லவேன்றேடுக்கவேண்
டியனதமாத்திரம்பேறுபடவேடுதச்சோன்
னர்கலவருமேடுதினரி.

அப்புறம்போனாகயல்வடுக்குநிலத்தில
ரமாகக்கோல்தலாநதநனபயாய்ப்
போகிறநோண்டிக்காங்குதிறாதவறிவ
நததாம். அத்தண்ணபயலிருநதகுழியம்
குருவநதஸகிமுங்கால்மேலுமாகவதுந
துகோவேன்றுலயியேண்ணயேடுக்கபோ
டவாருங்கோலோன்றுகூட்டிடாரி. சீஉரு
மோடிவநதுமுன்னேடுதித்தநதபோஸ
னயயேடுத்தோருவன்வாசிக்கவதுநத
தஸப்பாகேடுக்கவம்வதுநதசோமன்
வேஜடியேடுக்கவம்வதுநதசுட்பயயுள்
லநனபயேடுக்கவமேன்றுவன்வாசித்தபடி
ஒன்றுன்றுயேல்லாததயுமேடுத்துவக்

கக் குருக் கல்நி ஹ மாண மாயங் கேகிபந
தாரீ.

அவரிப்படி கிபந துத் தம் ஹமயமேடுக்கச்
சோல்லயேத்தண்கேஞ்சினுலுமேத்தண்சி
னநதாலுமிதுவும் ஏற்கனவேயோணய
லேனூதாததினலேமாட்டோமேன்றுசாதித்
தாரீகல். ஐயாவும்ஹமயமேடுக்கவேனூதி
னதேங்கேகாட்டும் எனூதினபடியேசேய்
வோமோழியவேனூதாததயோருக்கா
லுஞ்சேய்யச்சம்மதியோமேன்றுரீகல்.
அவருமிவரீகல்சாதண்கண்டுதப்பும்ப
ழிவேனூன்றுங்காஹமலோணயமேனூத்
தாணியும்பாங்கிக்கிபநதவடத்தில்நா
னும்வனூநதாலேடுக்கக்கடவரீகலோன்
மேனூதினரீ.

எனூதினஹதக்கண்டுசீஉரீகலுமோரு
மிக்கப்போயவனூயேடுத்தாரீகல். வ
னூநதகுழியம்சேனூநதபடியனலவருடம்
பேல்லாஞ்சகதியாயனூக்குப்படிதேன்றுச
மிபத்திலுநததண்ணீரிலேகுளிர்ப்பாடி
னரீகல். பின்புபனூழியபடியுடப்பேல்லா
னூடுத்தவனூக்குதினூயலேம்ஹமபத்துக்
கக்கோண்டுபோய்வடாரீகல்.

எட்டாவது

குருவைச்சேரித்

தருத.

குழியல்வெருநதுகிபநதசுமயத்தில்
மிகவுமஞ்சிப்பதறினதால்பிராமணன்
முன்சொல்லியருநதபுரோகிதத்தின்மே
லோருத்தனும்புரபகமில்லாதேபோ
யம்ம. திரும்பக்குதினையேறினபம்பாடு
மாத்திரமிருப்பபங்குரிநததேன்மகண்
டுருத்தானைவசாரப்பபார். ஆகிலும
பத்துக்குச்சேருமனவமோன்மஞ்சொல்லா
தேபோனார்.

தனார்நதவயதுகாலத்திலேவெருநதவ
திந்தியனலன்றிராத்திரிந்தினாகோஸ்
வாமலாராடமாப்பபுரண்டு கோண்டு
சொன்னபுரோகிதநிணவதொன்றினதி
னல்வேடுவாய்ச்சஞ்சலப்பபார். குதினா
யனின்மகுழியல்வெருநததினலுபலதிந
தவலியாராடப்படுத்துதேன்மநிணக்க
மாடாமல ஆசனங்குரிநதத்தோடே
சாங்காலங்கிடினதினலாக்ருமிதேல்லா
மாடுதேன்மநிச்சயத்தார். இநதநிணவே
பன்றிராத்திரிமுருநதம்மிலேபயநது

பதறியோருநிமிஷமூங்கண்மூடமாடா
மலடக்கடபேருமூச்சிட்டுமனநதலாம்
பணதாம்பிறகுடையக்காலமேசீலாக்
கணையனுழப்பித்தார்.

அவர்களுட்பநதுபார்க்கவவர்க்கச்
சாயல்வேலுகவமிருகண்டுழியாய்வந
ததாகவமுகமேல்லாம்பவ்ஹிச்சுருங்கின
தாகவமதிலேபழுப்போபேலெனப்பப்ப
நதுபஞ்சனபநததாகவம்பாயிரமின்
ஹிவாற்றதக்குவாறவம்பிரமித்தாம்போலே
யுற்றப்பார்க்கவங்கண்டுமிகவம்பயந
தார்கலா.

அப்போதவர்க்பேருமூச்சிட்டுத்தம்பமா
ரேயேன்ணக்கல்லுறையல்லவத்துச்சவச்
சேமஞ்சேய்யங்கோலோன்றார். அதேனத
யாவேன்றவர்கலாபதறிக் கேட்க அதேன்
ன ஆசனஞ்சீதஞ்சீவனநாசமேன்றதமற
நதீர்கலோலேன்றமண்ணுருக்கலாசோல்
லுவார். நேற்றநான்றவநதகுழியலேந்
ருஞ்சகதியமேத்தவானகயலேனக்கிருப்
பிபத்திரநதாக்கினதாம். ஆகிலுமப்போ
திருநதவாபத்திலேனக்குத்தோன்றாதே
போய்ஹ. பிறகுவேருவாயருப்பிபங்கு
லிரிநததுங்கண்டேன்பிராமணன்சோன்
னசாஹ்திரமூநிணத்தேன். அப்படியிராத்
திரிமூதுமூபம்பன்வலியுமாராடமூங்
கண்டுசுற்றநித்திறாகோலாநாமம்சாவு
கிடனதேன்றநன்றுக்கண்டுகோண்டேன்.
இனிவேலுலோசணதேனவயல்லைசீக்கிர

மாய்ச்சேமத்துக்காயத்தம்பண்ணுவீர்க
லோன்றார்.

அதுக்கவர்க லும நதச்சூனத்தநிணத்
தஞ்சினுர்க ள் அஞ்சினு ளு ழு ள் ளு ள் சத்தநத
பேலிவபாதபக்கிநா னுவதமாய்க்குரு
வன்மணநதே றப்பம்பலவா றுதல்சோன்
னுர்க ள். என்னசோன் னு ளு மவருக்கும
னக்கிலேசமா றுவல் ளு யென் று கண்டு ழுன்
ன நத ளு ரீக்கு றுக் கார னு யரு நத அசேதன
மு ரீத்திம கன் அசங்க தனெ ன் பவ ண் ன ய
ஹபபித்தத்தங்க ள்கு று ஹபபிபித்தசன்
ஹயநீக்கியவ ரீமணநதே ற் றுக் கோண்டு
போய்வடா ரீக ள்.

ழுன்னபநததேல்லா ம்வபரமாய்க்கேட்
பபிம்பாடு அசங்கதன்வநதுசம்புவத்ததே
ஹதய்யா உமக்குவநதகு ஹயென்னநோ
பேன்னவல்யென்னவசாரமேன்னகிலேச
மேன்னபேன்குருபேயென் ணயாபேயென்
பதாபேசோ ள் ளு மே ன் று கண்வா ய் ழுக்
குத்தபித்தக்கக்கே டா ன். அதுக்கேல்லாத்துக்
கு ம் ஆசனசீதஞ்சீவனநாசமேன்கிறவசன
மோழியபேயேரும றவத்தா ழுங்குருசோன்
னவரல்ல. அப்போதவன்நல்லதுதான்
ஆசனசீத ழுமக்குநாசமே ன் று நதபபிராம
ணன்சோன் னு னே நா னு ம் அவ னு ச னே ன் ன
மவனுக்குநாசமாய்ப்பண்ணுகிறேன் அந
தபபிராமண ண யெனக்குக்காட்டுங்கோ
லாவனுக்கு ளுக் று கப்ப று சப ண் ணியவ னு ள்

வநததோஹமேஸ்ஸாநீக்கித்தீர்த்துப்போ
டுவேணவணக்காட்டுச்சீக்கிரமாய்க்காட்
பேன்ஹன்.

உலகஹகப்பூஹசயேன்ஹேருபூஹசயண்
போ ஒருக்காலுமிப்படிப்படிபூஹசகண்
பதுமில்லுக்கேடதுமில்லு உதாவஹதச்
சோல்லேன்ஹர். இதுக்குமஹமோழி அசங்
கதன்சோல்லத்துடங்கினன். இவ்வஹகப்
பூஹசயப்சஹமயம்புறுச்சஹமயங்கலில
கப்பபாதபூஹசயாக்கும்நன்ஹய்க்கேட்க.

ஒருசேடியருநதானவன்வேஞ்சிவபத்திக்
காரன் அஹதினம்பண்பாரங்கலநக்கச
னம்போபவாஹசயஹலவரீகஹயேங்கே
கண்பாலுமசனத்துக்கஹழப்பான். அவஹக்
குமக்கலில்லுக்கோண்பமஹஹயோவேன்
ஹலிப்படிநித்தமோரிருபண்பாரங்கலநக்
ஞ்ச்சோஹக்கவும்போபவஞ்சலிப்பாகக்
கோஹஹப்பருஹன்சேய்கிறதுபோருநத
ஹல்லையாகிலுமிதிலேபருஹஹக்கேதாகி
ஹஞ்சோன்ஹலவன்மனம்போஹக்கமாட்
பாணேன்ஹவஹநிநததிஹலோருபாயமே
டுத்தாஹ.

ஒருநாஹநதச்சேடியகஹபயலிருநதுகண்
பபண்பாரத்தஹதயஹழத்தேன்ஹடிஹன்
ஹஹக்குப்பிச்சஹபண்ணவேஹஹமய்யா
வேன்ஹன். அவஹஞ்சம்மதித்ததிஹல் இப்
போகஹபயலேவேஹயாயருக்கிறேன்
நீர்தாணேன்ஹட்டுக்குப்போயேன்ஹிநிக்

கிநதச்சேய்திசோல்லநான்வருமலாவுமங்
கேகாத்திருமேன்அன். பண்பாரஞ்சநதோ
உமாய்ப்போய்ச்சேடிசோன்னதயவன்
மணயாடிபோபேசோன்னன். அதுக்கவ
லிவனேருக்காலுமிங்கேவராதவனக்
குமேன்அகண்டுகோண்டுமேத்தநல்லதுநீ
ரிங்கேயருமேன்அவட்துதிண்ணமேலே
பாய்வரித்தராவ்.

பம்பாடுபனேவட்துமற்றநன்அய்ப்
பெருக்கியேங்குஞ்சாணங்கினயத்தேலித்
துத்தன்கால்அகசுத்திகரஞ்சேய்துபுச்சி
யத்தோபேநல்லுக்குத்துகிறவலக்கனக
னயக்கனயலேடுத்துக்கோண்டாவ். பிறக
தில்நினையச்சாம்பலுத்தபவத்தானும்பு
சிக்கோண்டுநடுமற்றத்திலுலக்கனகனயக்
கிடத்தியதுக்குமன்றும்மூனாசாஉட்பாங்
கமாய்வருநதுமூணமூணவேன்அசிலமந
திரங்கலாச்சோன்னன். சோன்னதின்
மேலேலிவருலக்கனகனயத்துவத்த
மூன்னையதிருநதவத்தில்அவத்தராவ்.
அதேல்லாமூற்றப்பார்த்துக்கோண்டிரு
நதபண்பாரம்பேடுவாச்சரியப்பட்டுஇந
நராவ்மட்டுநான்காணதவதிசேயங்கலா
ய்ப்போகண்டேன் இதேன்னவனகபுனச
யம்மாபேன்அகேடான். அதுக்கவலித்
வேங்கலாடுலதேய்வத்தின்அசேஉபுனச
வனகயனிமேல்நீருநன்அயறியப்போற்
ரேன்அவடினாழநதுபோனகயல்து

வன் ற ஊ மே லே னு கிய மே ன் ற ம ரீ ந த ச த்
த ம ர ய் த் த ன் னி லே சோ ன் ன ம் பே ர லே
சோ ன் ன ன்.

அ ப் ப டி சோ ன் ன லு ம ப ல் ல ரு ம் பி ன ப
ட க் து ப் ப ண் ப ர ங் க ர தி லே ல னு ந த து.
அ ப் பே ர த வ ன் தே வ ர தி ன ம ர ய் த் த ப் ப ப்
ப ற ழ த் தே னே வே ன் ற சே டி ச் சி லே ல னு
ற ழ ந த வ ட னே ச த் த ப் ப ப ர து த ப் ப ப் பே ர ய்
ல ட ன்.

அ வ ன் பே ர ன வ ட ட லே சே டி வ ந து ந ற ன
ற ப் பி ன ப ண் ப ர ங் க ட ட யே ன் ற கே ட் க
அ வ லு ம் ந ல் ல ப ண் ப ர ங் க ட ட லே ல னு ந த ல
ற ச ய று ப் ப னீ ரீ. வ ந த வ ட னே ய ல க் ற க
ற ய த் த ர ச் சோ ல் லி க் கே ட ட ர து க் து ந ற னி ப்
பே ர சே டி ய ரீ வ ரு வ ரே ய வ ரு த் த ர ங்
ம ல் ல ர ம ல் கோ டு க் க ப் ப ப ர து ச ம் ற று
மே ன் றி தோ ப ற ற ய ல னி த் து ப் பே ர ட் பே
ன வ ரீ கே ட் க ம ட ட ட லு ப னே னு ற க் கி க்
கோ ண் டு பே ர ற றே ன் ன ன். அ து க் து ச் சே டி
அ ட ட ப் ப ட ட ல் ல வே ப ண் ப ர ங் க ட ட ன்
ன கே ட ட லு ங் கோ டு க் கி ற தே ன க் து ச் ச ம்
ம தி யே ன் ற ல க் ற க ற ய க் ற க ய லே ந தி ப்
ப ண் ப ர ங் க ற த த் தே ட ட ற த க் கோ டு க் க த்
தே ல லே பே ர ற ன்.

ப ண் ப ர ங் க ட ட லு ங் க ர ங் க ட ட ட ட ட
பே ர க க் க ற ண வே ரு தே லு டு க் கி லே ர
து ங் கி ய ரு ந து அ வ ற ல க் ற க யோ டே சே ட்
ட ட வ ரு வ ற த க் க ண் ப பே ர தி தோ வே ன் ற

ஊமேலேபுறசுருகிக்கவருகிறனேன்றேட்
டமேடுத்தான். சே'டியும்பண்பாடமேபண்
பாடமேயென்றபுன்பம்மித்தோடநீநதோ
பவவனதிகமதிகமாயோடக்கனபசியம்
சே'டிக்குவயதுகாலமும்பேருநதோநதியுமி
ருநததிலுலோடமாடாமல்நின்றவடிவக்
குத்திரும்பினன். அதுபேயுலக்கனபுறச
யனதநானநதபடிராமணன்முதுகின்மே
லேருகித்தால் ஆசனேஉணமாகியவனுக்
கல்லாமலுமக்குநாசம்பவானதயாவேன்
அன்.

அதுக்குப்பரமாம்தருவுஞ்சிரித்துதாயத்
தின்படியேயுண்ண அசங்கதனேன்பார்
கன். எப்போதுஞ்சரசங்கனாச்சேய்து
கோண்டுவருகியேன்றார். அவனுக்குக்
கன்சிரித்ததாகக்கண்டுபரிகாசத்தனதவட்
டுமிண்டுஞ்சோல்லவந்தான். ஐயாபிரா
மணன்சோன்னவசனமுள்ளபடதானே.
ஆகிலுமதுக்கம்தத்தனதன்முய்க்காண
வேண்டியது. இருப்பிடத்திக்குலுமகண்
பாற்சாவுக்கனபயாடமேன்றதுசரியே
ஆனம்புறக்காரணமில்லாமல் ஆசனங்கு
விரிந்ததுபோலுலையவன்சோன்னபடி
யாடும். தண்ணீரிலேயுஞ்சேற்றிலேயும்வ
ருநதிரிதிலேயுருப்பிடங்குவிர்ந்ததுமேத்
தவதிசேயமோ. அப்போதுவிராத்தேபோ
னலதிசேயமாடும் இப்போதிநதக்கவன
னயவட்டுவடுமினிமேல்சேற்றிலுலுக்கா

ராமலு நத ண்ணரி லேல வ ழாமலு மம் ஹே
ருபுறக்காரணமில்லாமலும் ஆசனசீதங்
கண்பாலப்போசீவனநாசங்கிடினதேன்
ஹநிணக்கலாம். இதோழியமம் ஹேல்லா
மபத்தமாயாவேன்ஹன். அசங்கதன்சோன்
னதுருவன்மனதிலேனதத்துநாயம்போ
லேதோன்றிம்ஹ ஆதலாம்சம்ஹத்தேஹி
யேநுநதுசாப்பிடவமங்கங்கேதிரியவநது
வக்கினர்.

இப்படிசிறிதுநாள்மாத்திரம்போன
பம்பாடு ஒருநாத்திரிசோத்தியத்திலேக
னமனுழியோருபாடமாய்ப்பேய்நதது.
அத்தோடேருவன்படுக்ககமேலேயருப்
பிடத்துக்குச்சேவ்வையடுத்தாம்போலே
மோட்டுநீரோடுகூடுவதுநதாவுநதாக்கத்
தினலவருக்குத்தேரியாதேபோய்ஹ. ம
னுழியமனுழியோடோடுகூடுமோழிநதபன்
புருக்களாநித்தினையோடேபுரண்டுபட்
ப ளாத்தின்மேம்சமனாகவருப்பிடம்பிடத்
தாங்கிக்கிடந்தார். அப்படிதாக்கினருவ
றுமயனுலேதிடீரேனவழித்துமிகவமி
ருப்பிடங்குரிரீநததாக்கண்டுருவறுமய
றுக்கவப்போவேஹேருபுறக்காரணமில்
லையேநமக்கினிச்சாக்காலம்பநததேன்ஹ
நிச்சயத்தார்.

வநதகுரிரீச்சிக்குச்சிஊரீகவுடம்பேவே
புறமுகாநதிரங்காஹமம்படுக்ககயன்ரு
வறுமனுதலாய்க்குருவனிருப்பிடச்சீதத்

தினுல்வநததேன்ஹநிணத்ததுநுன்சோன்
 னசகுநநிஹவேஹங்காலமிதேன்ஹண்
 ணினுநீகலா. காணவநததன்சாதிமஹுடரு
 மிவநீகலோடாபோத்தபுத்திமாந்கலா
 கக்கோலாலாச்சோன்னயாவமோத்துக்
 கோண்டிப்போதுதப்பாமல் ஆசனசீதத்
 சீவனநாசமேன்பதோழியவநதயாவருக்
 குமஹமோழியச்சரியாதேபோனார்.

நாலுக்குநாலிவரிவ்வாஹபநதமிஞ்
 சினமணக்கவஹயுச்சரிபேலயீனநுந
 தாங்கமாடாதேயவரோருநாலச்சோப
 மாய்க்கிபநதார். அதுக்கேல்லாருங்காக
 வேன்ஹதஹமேஹகஹவத்து அயயோம
 டநதாரேமாய்நதுபோனாரேயேன்ஹநுத
 லஹிச்சவச்சேமத்தாசாரம்பண்ணிக்குரிப்
 பாடப்போனாரீகலா.

அதுக்குமபத்திலிருநதடேரியதோடியன்
 ஹயத்தண்ணீஹாவட்டுப்பணமேன்ஹவ
 ஹயதிலேபோட்டு அருக்கிச்சூழப்பத்துப்
 பேரோருமிக்கத்தேய்த்துக்கருவனாரீகலா.
 கருவம்போதவருக்குமயக்கநதேலிநதா
 லுநதண்ணீரிலேஹிச்சவாங்கமாடாமலு
 மவநீகலாருக்கினஹககாலாலேசயக்கி
 ணகாண்டிக்கமாடாமலுமிஹச்சத்தனத்
 தினம்பரமாய்தகுமஹபயநீகயலே
 சேஹார்.

இதின்மேலேவேகுபாய்க்குடங்குடய
 வஹப்பநதேருக்குலோலோசமாதஹவத்தே

சுயது

டுத் து ழுன்னு ம்ப டுன்னு ம்ப க் கத் திஷு ம் நே
ருங்கச் சீஉர் கல்வந தேல்லாரு ம் ஆசனஞ்
சீதஞ் சீபன நாச மேன் றபாடிக்கோண்டு
பேய்க் கல்ல னாமயலே னவத்தபக்கி னுர்
கல்.

பரமாமதகுருவீன

கதைமுறம.

TRANSLATION.

THE
ADVENTURES
OF THE
GOOROO NOODLE.

FIRST STORY.

OF THE PASSAGE OVER THE RIVER.

THERE was a Gooroo* whose name was Noodle, who had five disciples serving under his command, Blockhead, Idiot, Simpleton, Dunce and Fool. These, having all six gone on foot through the surrounding villages, to make some enquiries respecting other disciples, were on

---

* For an account of the office and powers of the Gooroo, the reader is referred to the Abbé Dubois' work, on the Manners and Customs, &c. of the Hindoos. He will also be enabled to judge of the reverence paid this sacred character by a reference to the Institutes of Menu. Ch. xi. verse 229, 230 and 232.

their return to their Mattam,* when one day, they arrived in the third watch,† at the bank of a river.‡

Under a notion that this was a cruel stream, which, in consequence, could not be passed while it was awake, the Gooroo gave orders to Duncce, and dispatched him to ascertain whether the river were asleep. Upon this he lighted with a segar, and carried with him, a fire-brand§ which he had borne in his hand, and without approaching the river, kept aloof and stretching out the brand at arms length, dipped it into the water.

* The Mattam is a secluded retreat, in which the Gooroo and his disciples reside when not engaged in visitations to those who are under their spiritual controul.

† In their civil day the Tamuls divide the twenty-four hours into sixty parts, called ந ஈ ஸ்ர லு க, each of which consequently contains twenty-four minutes. Seven ந ஈ ஸ்ர லு க and a half make one ச ஈ ல லு or watch, four of which are contained in the day and four in the night. The term ச ஈ ல லு, however, is more commonly employed in marking the time of night than that of the day.

‡ The seven rivers celebrated in books, and classed together, are, க ஸ்ர லு க, the Ganges—ய ஸ்ர லு க, the Junna—ந ஸ்ர லு க, the Nerbudda—ச ஈ ல லு க, the Saraswati—க ஈ ல லு க, the Cavery—க ஸ்ர லு க, the Kistnah, and க ஸ்ர லு க, the Godaveri.

§ The firebrands used in India are either large stakes of a kind of wood (*Ixora parviflora*) containing bitumen enough to support a flame, and which are analogous to the *tedæ* of the Ancients, or they are, as described by Tavernier, “un linge entortillé et trempé dans l’huile que l’on met dans une maniere de rechaut au bout d’un baton.”

Observing that as soon as he had immersed it, the water smoked with a hissing noise, away Duncie ran, hurrying, stumbling and tumbling, and cried out, "O Master! Master! this is not the time for passing the river. It is awake; and no sooner had I touched it, than it flew into a passion, hissed like a venomous serpent, and smoking in fierce rage, leaped and rushed at me. It is indeed a wonder that I escaped with the preservation of my life." To this the Gooroo replied, "What can we do in opposition to the divine will? We will wait a little while." So saying, they sat down in a spreading grove hard by, which formed a dark shade, and as each was relating, in order to pass the time there, different circumstances regarding this river, Blockhead spoke as follows:

"I have many a time heard my Grandfather tell of the ferocity and artfulness of this stream. My Grandfather was a great merchant. One day, he and a companion of his were driving along two asses laden with bags of salt, and when they had descended into the middle of the river, they washed themselves in the cool water, which was running up to their waists, (for, as it was in the hot season,* they were somewhat fatigued) and stopping the asses they bathed them also.

---

* According to book authorities the year is divided into six seasons, termed ചന്ദ്രമാസങ്ങൾ. The 1st called ഓഷാദ്, comprehends August and September; it is the rainy season, at least on the Western side of India. 2nd, ശ്രാവിശ, the cold season,

“On arriving afterwards at the opposite bank, they saw, not only that the river had devoured the whole of the salt, but that the salt had all been miraculously drawn out, while the mouths of the gunny bags, which were well sewed, were not in the least opened. They congratulated themselves, saying, ha! ha! since the river has seized upon this salt, is it not a great blessing that it has left us unswallowed?”

Upon this Simpleton began another anecdote. “The stratagems, wiles and thefts of this river have been numerous even in my day. Listen to one. A dog* holding fast in his mouth a piece of mutton which he

comprehends October and November. 3rd, ஓண் பண் , the former dews, comprehends December and January. 4th, பண் பண் , the latter dews, February and March, (these two bear some analogy to the first rains and latter rains of the Jews, see Deut. ch. xi. 14). 5th, ஓட்டே பண் மகாலம் , the first hot season, April and May. 6th, ஓதிர் பண்ம் , the hottest season, June and July. The Tamul months commence about the middle of our own, which throws these seasons a fortnight in advance. In ordinary conversation the above distinctions are not observed, but the following are substituted: பாடகாலம் comprehends December, January, February and March, or the winter, and கேடககாலம் comprehends May, June, July, August and part of September, while the rainy season is called மதுபககாலம் , by which we understand October, November and December.

* The reader will here recognize a fable with which he is familiar. The author has more than once, as will presently be seen, introduced current stories which seemed to suit his purpose.

had stolen, was swimming in the middle of the stream, when the river deceitfully exhibited in its water another piece of flesh. As for the dog, he conceived, that, without any deceit, what he saw was the bigger; so when quitting the piece which he held, he dived to snap at the larger one, both the one and the other disappeared, and the dog went home empty."

Whilst they were thus discoursing, they spied a horseman coming from the other side. As only a single span depth of water was flowing in the river, he remained on horseback, and without being the least afraid, came hastily splashing through. On perceiving this, they cried out, "Alack! alack! if our Gooroo too had a horse, both he and we with him might descend into the river without fear." Then they began to entreat him, saying, "O Sir, you must by all means buy a horse." The Gooroo Noodle however replied, "we will talk of this matter hereafter."

So as the day was declining and the evening approached, he sent again to examine whether the river were asleep. Idiot accordingly took the same fire brand, and on immersing it for the purpose of examination, he found that the water did not spirt up in the least, as the fire had been before extinguished; so being greatly delighted, he ran off, crying, "Now is the time! now is the time! come along quickly, and do not open your mouths or make any noise; the time of the deep slumber of the river is come; there is no occasion now for fear or alarm." Upon Idiot's shouting

out this good news, they suddenly started up, and without uttering a single word, all six of them cautiously descended into the stream. At each step, which was so planted that even the waves beaten up by their legs made no rippling sound, they raised their feet over the water, advanced them, pressed them down again, and with hearts beating pit-a-pat tripped along and passed the river.

As soon as they reached and ascended the bank, they were elated in proportion as they had before been sorrowful, and while they were jumping about, Fool who stood behind, counted all the rest without including himself.* As he only saw five persons while he was

---

* This story bears so close a resemblance to the 10th of "the Merry Tales of the Wise Men of Gotham," that we cannot but conclude, either that it was borrowed from that Tale, or what is more probable, that both had their origin in some commonly current story. The Merry Tales to which I allude are now so scarce, that the reader will perhaps have no opportunity of determining this important point unless assisted by the following extract.

"On a certain time there were twelve men of Gotham that went to fish, and some stood on dry land; and in going home one said to the other, We have ventured wonderfully in wading, I pray God that none of us come home to be drowned. Nay, marry, said one to the other, let us see that, for there did twelve of us come out. Then they told themselves, and every one told eleven; said the one to the other, there is one of us drowned. They went back to the brook where they had been fishing, and sought up and down for him that was wanting, making great lamentation. A courtier coming by, asked what it was they sought for, and why they were sorrowful. O! said they, this day we went to fish in the brook; twelve of us came out

counting, he took alarm, crying out, "Woe is me! woe is me! one is gone with the stream. Behold, Master, but five of us stand here." Having placed them all in a row, the Gooroo himself counted them two or three times over; but as he always reckoned, omitting himself, he too pronounced that there were but five. Thus as one and all, each leaving himself out, added together only the others, it became certain among them that the river had swallowed up one.

On this account they howled bitterly, crying out "Alas! alas!" and embracing one another exclaimed, "O thou cruel river. O thou more obdurate than a block, more savage than a panther. Hast thou not feared, yea but a little, to swallow up the disciple of the Gooroo Noodle, who is saluted, respected, worshipped and praised from one end of the world to the other? Wretch! hast thou such a daring spirit, thou son of a black bear; offspring of a cruel tiger! Shalt thou attain to a future world? shalt thou hereafter roll

---

together, and one is drowned. Said the courtier, tell how many there be of you; one of them said eleven, and he did not tell himself. Well, said the courtier, what will you give me, and I will find the twelfth man. Sir, said they, all the money we have got. Give me the money said the courtier, and began with the first, and gave him a stroke over the shoulders with his whip, which made him groan, saying, here is one: and so served them all, and they all groaned at the matter. When he came to the last, he paid him well, saying, here is the twelfth man. God's blessing on thy heart, said they, for thus finding our dear brother."

thy cool stream along? May thy source be totally dried up and scorched; may the glare dart upon the sand in thy bed; may fire feed upon thy waves; may thy meadows be parched and withered; may thy depths be filled with thorns! Without moisture, without coolness, without even a mark to point out the place of thy former existence, mayest thou be in future consumed away!"

Thus did they vent their abuse and railing, stretching forth their hands and cracking their fingers.* Nevertheless, from their hasty stupidity, no one knew up to that moment which among them had been carried away by the river, and no one enquired who it might be. Just at that juncture, a sensible man who was travelling along the road came up, and touched with compassion demanded, "How now Master, how now, tell me, what is this bustle about?" They in turn related to him in due order what had happened, and he fully perceiving their idiotism replied, "What has happened, has happened.† If you will make me a suitable recompense, I have power to call hither him who is gone with the stream; for know, that I am deeply versed in

---

* The Hindoos in uttering a malediction, unite their hands by interlacing the fingers, and then projecting them forwards produce that sound commonly called cracking the joints. Their imprecations are still further strengthened, as they think, by casting dust at the object of them.

† That is, what has taken place is irremediable.

legerdemain." To that the Gooroo rejoicing answered, "If you will do this, we will give you forty-five fanams which we have provided for our journey." Then the other raising a stick which he held in his hand, "'Tis in this," said he, "that this art is contained. If you will range yourselves in a row, and as you receive a blow upon the back, will each reckon by calling out his name, I will cause all six of you to be here present." Having thus placed them, he first gave the Gooroo a thump on the back: "Holla!" cried he, "'tis I, myself, the Gooroo." "One," replied the man. In this manner he gave a blow to all of them, and each repeating his name respectively and casting up the account, they agreed in finding that not one among the six was missing. Being therefore astonished they came round the conjurer, and bestowing great praise on him, paid him the money which they had promised and went away.

SECOND STORY.

OF THE PURCHASE OF THE HORSE'S EGG.

AFTER the Gooroo Noodle and his five disciples had arrived at the Mattam, they went about relating the dilemma in which they had been placed in the river.

Upon this an old one-eyed woman,* who was in the habit of sweeping the Mattam, having heard in detail all that had happened, said, "I am of opinion that there was a mistake in the mode in which you counted yourselves and added up the sum. If one reckons, leaving out either himself or any other person, the amount will be erroneous; however, if another occasion should occur, I will tell you a method by which such a mistake as this

---

* The Tamuls divide the natural life of women, as our immortal Bard divides human life, into seven ages, ஏழுபாகப்படுவம். Until seven years old they come under the denomination பேறுத; from seven till eleven they are considered பேதுமறுப; from eleven to thirteen மருறுத; from thirteen to nineteen மபருறுத; from nineteen to twenty-five அருறுப; from twenty-five to thirty-one தேருறுப; from thirty-one to forty பேருறும்பேண்; after the age of forty-one a female is reckoned an old woman, and is called, like the one-eyed dame in our story, கீழா.

may be avoided. Having picked up the ordure* which lies on the commons, collect it together, and when you have patted it smooth, gather around it, and stooping down, dip the ends of your noses in the dung. Then count the impressions made by your noses, and you may thus know, without any error in the account, how many persons there are. In this very same manner, some fifty or sixty years ago, did we take account of a number† of women who were collected together.

They all replied, "This indeed is a capital plan and costs no money; it did not occur to any of us. Nevertheless, for all purposes, it will be best to buy a horse. Sir, you must by all means procure a horse." The Gooroo demanded how much the price of a horse would amount to. As they heard upon enquiry that it could not cost less than from fifty to a hundred pagodas, the Gooroo determined that he had not ability to pay so much.

The matter thus remained a good while under consideration, when one day they perceived that their milch

* This is a suggestion which would not appear quite so extravagant to a Hindoo as it must to an European, for the women of an Indian family are frequently employed in collecting the ordure of cattle, which they form into flattened cakes and dry in the sun against rocks or walls. These cakes are used as fuel by all classes.

† The words in the original are *ten women*, but the number *ten*, as well as *four*, is frequently used in an indefinite sense; thus resembling the number *nine* in Greek, when applied to time: as, *εννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατον ὤκετο κῆλα θεοῖο*, Hom. lib. i.

cow which had been turned out to feed, did not return home at the close of the evening; they sought her all over the village, but as, notwithstanding their search, she was not to be found, Blockhead on the following day went to seek her in the surrounding villages.

On his return to the Mattam the third day, unable to discover her any where, he exclaimed with delight, "The cow, Sir, I cannot find: 'tis no matter, however, for I have met with a horse for us at a very low price." "How is that?" demanded the Gooroo with eagerness. To which Blockhead replied, "When I was on my return, after I had been searching from village to village, from common to common, from enclosure to enclosure, in order to find the milch cow, I perceived four or five mares grazing and reposing on the bank of a large lake. As I went on farther I found, in a place which was near, a number of horses' eggs hanging down in every direction, which could not be encompassed by one's two arms. Upon enquiry of one who came up, he informed me that they were in truth horses' eggs, and that the price of each of them was only four or five pagodas. Here is a fine opportunity, Sir. We can thus, at an easy rate, obtain a high bred horse, and as for its docility, this will depend upon the manner in which we rear it and break it in." They all consented to this proposition, and having united Idiot with him, delivered into their hands five pagodas, and despatched them forthwith on their journey.

After Blockhead and Idiot had set out, in the manner just mentioned, to purchase the horse's egg, Fool thus

threw out a doubt. "Grant that the egg of a high bred courser be obtained, still when obtained, it is only after having been sat upon that it will be hatched; but who in the world is to hatch it I am sure I do not know. He says that it is not to be encompassed by one's two arms: though then we were to keep ten hens together upon it, they could not even stand upon it, much less cover it. Tell us then how we are to manage in this business." On hearing what he said, they all stared at each other with astonishment, and without opening their mouths, remained speechless.* After a considerable pause, the Gooroo addressed himself separately to each of the three who were present, saying, "I see no other way but that one of us should sit on it." Upon this each made his excuses. "It is my business," says one, "to go daily to the river and fetch all the water that is wanted, as also to go to the jungle and procure canes for firewood, how therefore can I possibly hatch it?" Says another, "After remaining night and day without intermission in the kitchen, dressing rice, cooking all kinds of curries, making fancy cakes and boiling water, for every body, thus killing myself at the stoves, how can the hatching be performed by me?" Says another, "Before day break I go to the river, and after having

---

* This sort of tautology, common in Tamul, seems not unfrequent in Scripture; as in Psalm xxxix. ver. 3, "I held my tongue and spake nothing."

cleansed* my teeth, rinsed my mouth, washed my face, purified my hands and feet, and completed all my ceremonies according to the rules, I have to go round the flower gardens, cull the new buds, bring them hither with due respect, tie long garlands, strew flowers over different idols, at the same time worshipping them, and daily assist at the Poojei of the deity. Such is my business; is it not? With all this, how can I hatch it?"

To this the Gooroo replied, "This is all quite true; neither can it be accomplished by the other two who are gone away; for one of them has more business than he can finish, in making enquiries respecting those who come and go, in giving answers to the questions which they propose, and in hearing and settling the disputes which are brought before him. Finally, Blockhead, on all occasions when we wish to transact any business, is he not the person who goes to the shops, to the fairs and

---

* According to Hindoo practice, cleanliness, or rather that particular cleanliness of person which is required by the law, and is called கட்டாகரணம், consists in four particulars, viz. 1st, கழுவாடம், shaving; which is performed on every part of the body except the top of the head, the upper lip, which however is shaved with Brahmans, the arm from the elbow to the wrist, and the leg from the knee to the ankle. 2nd, அபிஷேகம், anointment, or according to others, the bathing of the whole body, as opposed to கண்ணாம்பாடம், a bathing or washing of the head as far as the neck. 3rd, தந்தாபனம், the care and cleansing of the teeth. 4th, நீர்மலபவஹிதம், clean raiment.

to the villages? It is very true, therefore, that you must follow those occupations which constantly require your attention. For my part, am I not here doing nothing? I will place the egg in my lap, embrace it with my arms, cover it with the skirt of my cloth, hug it in my bosom, guard it with tenderness, and thus hatch it. It is enough if we do but produce the horse, we will not regard the trouble which is to be endured."

Whilst all this deliberation was taking place in the Mattam, Blockhead and Idiot, who had set out in the third watch with the rising moon, after a journey of more than two kādams* and a half, bent their course towards the mark which they had before seen and noticed, and arrived at the borders of the lake where there was an abundance of pumpkins† in fruit.

On perceiving this, being greatly delighted, they went to the countryman who was attending there and entreated him, saying, "Master, we earnestly conjure you to give us one of these eggs." He, in his turn, seeing their idiotism, said, "Hey-day! do you suppose yourselves fit to buy such high bred horses' eggs as these? They are very costly indeed." To this they replied, "Go to Master, do we not know that five pagodas is the price of them? Look ye, friend, take your five pagodas and give us a good egg." To this he answered, "You are, to be

* The Tamul kadam, க ா ட ம், differs in length in different parts. At Madras and its neighbourhood it equals ten English miles.

† Called ஈ ற ம் ப ல ம் பூ ஈ ண், or ash coloured pumpkin.

sure, fine honest fellows. In consideration of your good qualities, I consent to give them to you at this price; select therefore an egg to your liking, and go your ways, but do not publish it abroad that you have obtained it at this easy rate." They both of them selected and took away a fruit which was larger than all the rest, and rising early the next morning, they set out on their journey just as the day was breaking.

Blockhead having carefully taken the egg and lifted it on his head, the other went before shewing the way, and while they were thus going along, Blockhead began to say, "Ay, ay, our forefathers have said, *they who perform penance, are forwarding their own affairs*. We have now seen the proof of this with our own eyes. This in truth is the profit which has accrued by the penance continually performed by our Gooroo. A high bred horse, which is worth a hundred or a hundred and fifty pagodas, we purchase and take to him for five." To which Idiot replied, "Needs this any reflection? Hast thou not heard the saying—*from pious actions* alone proceeds delight*;

---

* The Tamuls reckon thirty-two kinds of pious actions, some of which are sufficiently fanciful: these comprehend, however, if not all the possible varieties of charitable works, at least more than most people perform. Their enumeration is as follows. 1. The building hospitals for the poor. 2. Giving food to those whose employment is devotion. 3. Giving food to those who follow any of the six sects. 4. Supplying calendars or almanacks. 5. Furnishing remedies for the eyes. 6. Giving oil for the anointment of the head. 7. Associating with the female sex. 8. Marriage. 9. Sobriety. 10. Preserving the good works of another.

all else is irrelevant and unworthy of praise. From virtue, not only profit, but pleasure proceeds; except there be (virtue), all else will be misery and disgrace. Did not my father for a long time practise many virtues; and he found his profit and delight in the end, in having me born to him." To which the other replied, "Can this be doubted? *If you sow a castor oil tree, will an ebony tree be produced?*"* From good actions, good will proceed, from evil actions, evil."

11. Raising a shed where water may be furnished gratis to passengers. 12. Building a house, either of rest for passengers, or for some religious devotee. 13. Building tanks and repairing roads. 14. Planting trees. 15. Planting groves for the convenience of travellers. 16. Giving food to animals. 17. Giving money to preserve the life of any living thing whatsoever. 18. Erecting posts for cows to rub themselves against. 19. Giving food to prisoners or slaves. 20. Giving boiled rice for sacrifices. 21. Causing to make sacrifices. 22. Giving garments. 23. Furnishing provisions for a journey. 24. Furnishing Brahmans with the means of bearing the expense of assuming the sacred thread. 25. Pouring milk into the sacrificial fire. 26. Making gifts, more especially of money. 27. Giving quick lime to be eaten with betel leaf. 28. Paying for the barber employed in shaving another. 29. Furnishing remedies for diseases. 30. Giving drink to cows. 31. Furnishing a looking-glass. 32. Burning corpses. It would need a long commentary to explain the nature and value of these various good works. I confess myself unable to do so, but recommend that their merits should be made matter of conversation with the $\underline{\text{உருத்திரன்}}$ or instructor, by those who study the Tamul language in India.

* The Latin Dictionary, a most valuable work by our author, which is now in course of publication at the College Press at Madras, in quoting this common proverb says, "æquivalet dicto, quæ quis seminat

Thus conversing, after they had walked along for a considerable distance, the pumpkin, from striking against the bough of a tree which was bent and hanging down, was dashed out of his hands, and suddenly tumbling upon some shrubs which were spreading in bushes below, cracked and fell to pieces.

Upon this, a hare which was sitting in the bushes started up and ran away. Taking the alarm, they cried out, "Behold! the horse's foal which was in the shell has run away;" and followed after to catch and seize it. Running, regardless of hills or dales, or woods or commons, the clothes which they had on became entangled in the thorny bushes, and were partly torn and partly detained. They continued the pursuit, with their flesh lacerated by the stumps which they trod on, their blood flowing in consequence of the thorns which stuck into them, their bodies all streaming with perspiration, their hearts beating, their two ears closed,* puffing and blowing with fatigue, and their bowels jolting; notwithstanding which, the hare was not caught, and they both fell down, wearied out and harassed with fatigue. In the mean

---

hæc et metet." Perhaps it approaches still nearer to the very forcible interrogatory with which our Saviour inculcates the same moral: "Do men gather grapes of thorns or figs of thistles?" Matt. vii. 16.

* This is the undoubted meaning of the text; but whether violent exertion would produce the effect described, I will not pretend to determine. The effects of violent love on the same organ, as described by Sappho, seem at least equally wonderful, if not quite similar: *Οππάτεσσιν δ' ἔδεν ὄρημαί, βομβεῦσιν δ' ἀκοαί μοι.*

time the hare went on, and becoming concealed, so as no longer to be kept in sight, it ran away to a great distance. They too, regardless of their weariness, rose up, and with legs limping and wounded by thorns, stones and stumps, searched in every direction. Journeying in this afflicted condition, they suffered hunger and fasting all that day, and after sunset arrived at the Mattam.

When they entered in at the gate, they smote their mouths, crying, "Alas! alas!" and beating themselves, fell down. "What is it? What is it? What harm has come to you?" demanded the rest; who came, and, taking them by the hand, raised them up. After the two had related in detail all the circumstances that had happened, Blockhead spoke as follows: "O Sir, since the day that I was born, I never beheld so swift a horse as this: of an ash colour, mixed with black; in form and size like a hare, and a cubit in length. Although a foal* still in the nest, it pricked up its two ears, cocked its tail, which rose up the length of two fingers,† extended and stretched forth its four legs, and with its heart close to the ground, ran with a swiftness and impetuosity which can neither be expressed nor conceived."

---

* A foal, when first born, is called ூஹு; when somewhat grown, it becomes ஹுஹு, a colt: the term ஹுஹுஹுஹு expresses the age of a full grown young horse; ஹுஹுஹுஹுஹு, that of a middle aged horse, and ஹுஹுஹுஹுஹுஹு, one much advanced.

† By "two fingers," is meant the breadth of two fingers, a finger's breadth being a measure in common use, and the word *length* applies to the tail.

Upon this they were all bewailing, when the Gooroo appeasing them, said, "True indeed, the five pagodas are gone, but however, it is well that the horse's foal is gone also; if whilst a foal it runs in this manner, when hereafter it shall become full grown, who will be able to ride upon it? I truly am an old man: a horse of this description, my friends, although it were presented to me gratis, I would not accept."

THIRD STORY.

OF THE JOURNEY WHICH WAS MADE, MOUNTED ON
AN HIRED OX.

AFTER some time had elapsed, a necessity arose for performing a long journey. As they could not go so far on foot, they agreed for the hire of an ox without horns.* They settled to give for its hire, three fanams a day, and after one watch from sunrise had been employed in various affairs, they set out upon their journey.

It being a terribly hot season, as they travelled along, the rays of the sun darted directly upon them, and they found themselves in an open plain, without the advantage of a single tree or bush, and without either covering or shade. While they were thus jogging along, the old Gooroo, unable to endure the fierceness of the unrelenting heat, and bending like a green blade of corn, was in danger of falling off the ox. On perceiving this, his disciples laid hold of him and lifted him off, and, as there was no other shade, set him under the shadow of the ox, which they halted, and fanned him with their

* செலாஹுமலாடு does not mean an ox, naturally without horns, but one whose horns were seared when they began to sprout, so as to prevent their growth.

cloths. After he had by this means been much revived, as a cool breeze sprang up, he re-mounted the ox, and travelling gently along, they arrived, before the day declined, at a little village where they halted.

No sooner had they entered into a small rest house there, than, on paying the ox-driver his three fanams, he asserted that it was not enough. "How is this," replied they, "is not this the daily hire that we originally agreed for with you?" To which he, objecting, vociferated, "It is true indeed, that for the accommodation of the ox, as a conveyance, this hire was agreed upon; but moreover, in the middle of the way, my ox afforded accommodation as an umbrella against the heat: must I not then have hire for this too?" They asserted that this was an imposition, and flying into a passion, opposed him and raised a great dispute. As the quarrel increased, all the villagers who were passing to and fro, both men and women, assembled and formed a crowd. In the mean time a Padeiyāchi,* who was the justice, having appeased the fray; heard the dispute on both sides, and demanded of them whether they would abide by the decision which he should pronounce, and the judgment which he should give: after which he spoke as follows:

"I† myself once travelling home, put up one night at

---

* A certain caste of cultivators.

† This story, which, in other forms, is familiar to us in Europe, is derived from an oriental stock.

a large caravansara; where, besides lodging, they supplied, for money, those who frequented it with every thing that might be wanted in the way of food. I, however, as I had not enough for my travelling expenses, said that I needed nothing. They then transfixed upon an iron spit a large leg of mutton, for those who had arrived that day, which they roasted by turning it over the burning coals. This continued smoking with the heat, and the odour which it sent forth being very grateful, I thought that it would be nice to eat the bundlefull of boiled rice* which I had brought, with this savoury smell, and begged permission to be allowed to turn the spit for a little while. Thus, holding the rice over the smoke, I turned the spit with one hand, whilst with the other I fed myself with gratification at the savoury odour. Afterwards, when I was thinking of going, the master of the caravansara demanded payment for the odour which I had smelt. I asserted the injustice of his demand, and, both of us disputing together, we went before the head man of the village. Now he was a great Shastri, a very sensible man, extremely clever and much versed in the science of the law. Listen to the decision which he gave. ‘For him who ate of the dish, the price is money, but for smelling the odour which issued from the dish, the price is the odour of money;

---

* A native of India, when travelling, seldom fails to provide himself with a cloth full of cold boiled rice, (க ஸ்ரீ ச்ச ரு ஸ்ரீ). This, when moistened with the juice of a lime, or a little pepper-water, is sufficient to satisfy his moderate appetite.

this is my decision.' So saying, he called the master of the caravansara near him, and forcing a bag full of money down upon his nose, he chaffed and scrubbed it. The other cried out, 'O dear! O dear! my nose is coming off, I have had sufficient payment.' Do ye hear this? Is not this justice, is not this law? This very decision applies to you. For journeying hither on the ox, the proper hire is money, and for remaining in the ox's shadow, the shadow of the hire-money is sufficient."

However, as the sun was now set, having settled the sound of the money, as the hire of the ox's shadow, he suddenly seized on the ox-driver, and having repeatedly thumped the money-bag upon his ear, he cried out, "Do'st hear?" To which he replied, "O yes Sir, O yes Sir, I have heard it, indeed I have heard it, my ear is sore; enough father, of hire enough." The Gooroo also said, "What I have already suffered sufficeth me; I cannot endure this vexation, take away thy ox; the remainder of the journey is short, in the morning I will proceed gently on foot." So saying, he discharged him. Then, greatly praising and complimenting the Justice who had so well settled his quarrel, he gave him his blessing and dismissed him.

FOURTH STORY.

OF THROWING A FISH HOOK TO CATCH THE HORSE.

ON the following day the Gooroo and his disciples dreading the heat, made ready as soon as the cock crew and set out on their journey. As they travelled at a slackened pace, before they had yet finished one kādam, finding that the heat began to scorch them, they halted in a cool grove. Whilst they were refreshing themselves there, Dunce retired to the fields,* and then went to wash his feet† in a neighbouring lake.

---

* This is one of several delicate forms of expression, the meaning of which will be at once perceived. The following are some others which should be borne in mind, in order to avoid mistaking the implied for the literal sense of the words. ஏன் ஸக் குப்பேர ஸது, “to go for one purpose—இரண் டக் குப்பேர ஸது, to go for two purposes—கு ஸத் துக் குப்பேர ஸது, to go to the tank—வாப் பக்க ஸது, to go to the channel—ஆ ஸக் குப்பேர ஸது, to go to the river—பெ ஸ் பே ஸது, to go out—கெ ஸ் ஸக் குப்பேர ஸது, to go to the field.

† This expression is equally guarded as the former, and has an implied meaning which cannot be mistaken.

There was an Ayinār* temple upon its bank, in which there was a large horse of newly baked clay, which had been brought and deposited there in fulfilment of a vow. The lake being full of water, and the water clear, Duncce saw the reflection of that clay horse in the lake; and, astonished that a horse should stand in the water, as he perceived that it was of similar colour, size and appearance with the clay horse which stood on the bank, there arose a suspicion with him that it might perhaps be its reflected image which appeared below.

Just† then, however, the water becoming undulated and ruffled by a breeze that blew over it, the horse also which appeared in it was agitated, and as he perceived that there was no motion whatever in the horse on the shore, he became convinced that the horse in the water was separate and alive; moreover, as if to drive it away, he shouted out, and pelted it with a stone. With this, the water becoming more undulated, the horse also seemed to him to raise his head, to kick out his feet, and to leap with his whole body in trepidation. So taking alarm, he ran to the rest and related every thing that he had seen.

---

* Ayinār, அயினார் or அய்யினார்; called also அரிகரன் and சரகுதர், is the son of Vishnoo. His distinguishing weapon is the தேண்டரயுதம், or club; his conveyance is a white elephant, whence he is called வெண்மலையாண்யரது, and a cock is the ensign displayed in his banners, on which account he is intitled கோழிசேகர டேயரன்.

† This story reminds us of that told of the Wise Men of Gotham, who raked in a pond for the Moon.

Upon this they all instantly arose and hastened to the spot, where, looking around them, they perceived the truth of what Duncce reported. They afterwards consulted* together how they should take it, but as none of them would consent to descend into the water and lay hold of it, after opposing, and rejecting several modes which one and another suggested, they at length determined, that it would be the best plan, by casting a hook, in the same way as one would catch a fish, to catch this also, and thus draw it ashore.

They made preparations by taking as a hook, a sickle that one of them had with him, and this they baited with a bundle† of boiled rice which they had brought, while for a line they took the turban that the Gooroo wore. In this manner, having thrust the sickle through the rice, they tied it with the turban, and threw it into the place where the horse made his appearance. By the great

* It is held that in consultation (அலோசனை) five circumstances (பஞ்சாங்கம்) are to be considered. 1st, ஸமம் பேரபாயம், the exterior means. 2nd, பருஉருதரஸ யசம்பஞ்சி, the fruits which we are to expect, and which should be among the following four: 1, தயல்பம், good works; 2, உயற்கம், riches, money or goods; 3, சுகம், pleasures; 4, லோக உயம், paradise. 3rd, தேசகாலவ்யபாகம், the choice of time and opportunity. 4th, வரவுறுதலாகாரம், a foresight of what may be the objections and the answers to them. 5th, காரண யசஞ்சி, determination as to whether the matter under consideration can and ought to be done.

† See the Note in page 73.

undulation of the water, from the impetus with which it plunged in, the horse also which appeared there, seemed as if seen to leap, to wriggle and to kick, in consequence of which they all took alarm and ran away. One of them, however, who had hold of the turban did not let it go, but remained with it in his grasp. After the waves of the lake had subsided, he drew softly near, and as he continued to troll the bundle of rice which had been cast in, some large fish in the lake bit at the cloth; perceiving signs of which, he beckoned the rest to him by a signal with his hand and cried, "Look ye! the horse is biting the bait." On drawing up the turban after a little while, the cloth and the rice were both gone, in consequence of which, the sickle which was fastened to the turban stuck in a large weed that was spreading out beneath the water. They all cried out with delight, "Now that the hook has stuck in the horse's mouth, he is our own:" then uniting together they pulled at the turban, which being an old one, it gave way, and they all at the same instant fell on their backs.

A good man coming up at the moment when they had thus tumbled down, asked what was the matter, and they related every thing as it had occurred. Upon this, he, perceiving their simplicity, veiled with a cloth the clay horse which was on the shore, and shewing them that the horse in the water was also thus hidden, he did away with the delusion.

They then pointed out the Gooroo, and related to the man, with every particular, how, from their not having

money to purchase a horse, which was so absolutely necessary in consequence of his decrepid age, they had bought the egg of one; how it had been destroyed, and how they had suffered vexation on account of the hired ox. He, perceiving that they were well meaning folks, and without guile, had pity on them, and said, "I have a lame horse, an old one indeed, however, it will be serviceable for journeys of the description you make; fanam* or kāsoo is unnecessary, I give it you gratis. Come all of you to my house." So saying, he took them away with him.

---

* See the words டாண்ட and காசு in the Vocabulary. The latter word is usually pronounced *cash* by Europeans, but the Tamul orthography is used in the text, that the reader may not mistake it for an English word.

FIFTH STORY.

OF GOING HOME ON HORSEBACK.

THAT good man carried them away in the manner already mentioned to the village where he lived, which was in the neighbourhood. He was not a rich man;* he was indeed poor, but he was charitable; so he spread before them a repast, in which there was no lack of ghee, or milk, or tyer,† and gave them betel leaf‡ and nut,§ and tobacco, and whatever else was requisite in abundance.

---

* A rich man, திருடையவான். There are eight components, அழகுடையகரியங்கூடு, which constitute திருடையம், or wealth: viz. தனம், money—தானியம், corn, that is, land—குமாரர், children—பொருள், goods or personal property—பாகனம், conveyances, horses, camels, elephants—பெருகு, relations—செனங்கூடு, friends, allies—அடுதலம், slaves. From this enumeration it will, I think, be granted that the Hindoos have tolerably clear notions respecting the good things of this world. The eight pleasures or enjoyments of life, அழகுடையகரியம், are 1st, பேராசனம், eating. 2nd, பழைதிரம், clothing. 3rd, கேருதம், odours. 4th, பூவுபம், flowers. 5th, தாம்பூலம், betel and areka. 6th, பரிபலமான பேண்சாதி, a beloved wife. 7th, சங்கீதகேரமூட, a band of musicians. 8th, பராமண, a couch of flowers.

† Milk curdled into a solid mass, by the addition of a small quantity of milk already curdled. It is usually eaten with rice.

‡ Piper Betel.

§ Areca Catechu.

On the following morning, he sent for the horse which was grazing in his fields, and setting it before the Gooroo presented it to him as a gift.* The horse, besides being aged, was blind of an eye, shorn of an ear, lame in one of his fore legs, and limping† in one of the hind legs: so that it was a conveyance suitable to the woeful form of the Gooroo. Although such his plight, they were all greatly delighted that they had got a horse, and that it had been obtained gratis. Gathering around, they lavished on it their caresses, this one patted it, that one laid hold of a leg and twisted it, one seized the tail and pulled it, another wiped its eyes, while another fed it by cramming grass into its mouth.

After this, on searching for the horse's trappings, he who had made them a present of the horse gave them an old saddle which was torn. However, as it wanted the hind-strap (crupper) which passes under the tail, they procured some pālei-kodi‡ stalks and tied them on: so likewise, as there was no rein to the bridle, they sub-

---

* This may seem somewhat tautological, but the word கெரடுத் தரண், *he gave*, does not necessarily imply that the object presented was a free gift; therefore the word கரணிக் ஹக, a present or gift, is likewise expressed. Thus in Virgil,

Est mihi disparibus septem compacta cicutis

Fistula, Damœtas *dono* mihi quam *dedit* olim.

† The text is ஸ்ரீகரஸ்து 'மகக் கரஸு'ம். I am not acquainted with the word து'ம; but am inclined to think it a mistake for து'க, lame or limping, from து'கம், lameness.

‡ See the words ஸ்ரீமஸ and கெரட in the Vocabulary.

stituted twisted hay bands. After they had given themselves much trouble to obtain a belly band and girths, not being able to procure them, Blockhead went to a village in the neighbourhood, and purchased both these and a martingale.

When all the trappings had been thus obtained, the unlucky* days were passed over, and at a fortunate moment, according to the rules of astrology, all the village having come forth in company with them, shouting out and cheering, they placed the Gooroo Noodle on horseback at the head of the procession. Then, one of the five disciples laying hold of the bridle pulled forward. One placed near the tail, hooted, and drove the beast on. Two of them at the two sides, keeping hold of the Gooroo's legs, supported him; while another in front, acting as herald,† cried, "Take ye care, take ye care, look out, look out;" and thus they went along.

* If the 12th day of the Moon's age fall on a Sunday, the 11th on a Monday, the 5th on a Tuesday, the 2nd on a Wednesday, the 6th on a Thursday, the 8th on a Friday, the 9th on a Saturday, these days are accounted unlucky. On the contrary, if the 8th fall on a Sunday, the 9th on a Monday, the 6th on a Tuesday, the 3rd on a Wednesday, the 9th on a Thursday, the 13th on a Friday, the 14th on a Saturday, these days are esteemed lucky. In general, the 1st day of the moon's age, the 4th, the 6th, the 8th, the 9th, the 11th, the 12th, the 14th and the 15th, are esteemed unlucky, unless their ill luck be corrected by the day of the week according to the above table. On the contrary, the 2nd, the 5th, the 7th, the 10th and the 13th, are esteemed lucky.

† See Dubois' Work, page 67.

After they had travelled merrily along for a considerable distance, the collector of toll belonging to the highway came running up, and stopping them, demanded five fanams for the horse. To this they replied, by crying out, "What! toll for a horse ridden by a Gooroo! Has this any thing to do with commerce? This forsooth is a horse given by a person out of charity, who perceived that owing to his decrepid age he was unable to go on foot: what toll is there for this? 'Tis an injustice." As he would not quit his arrest, even until it was high noon, seeing no other way, they gave the five fanams. The Gooroo, too, reflecting that if he had been without a horse, this vexation would not have been occasioned, was in great tribulation.

They went to refresh themselves in a choultry which was near, and to a good man whom he found there, the Gooroo himself began making great complaint. "I never," said he, "mounted a horse from the day that I was born. Now to-day, on the occasion of my riding for the first time, this is the injustice which I have experienced. Shall the money which they thus wickedly obtain, like thieves who unlawfully take possession of the road, do them any good? Shall not the money, which they consume* my belly by receiving, become a fire to them?"

---

* *ပပူဇေဏီ* is a phrase, which translated literally signifies "the belly to burn," or "be in a burning state," but which means, also, "to be very hungry," or to "grieve." In the original, there is a kind of *double entendre*, therefore, which does not admit of translation, arising from the two-fold meaning of the phrase.

To which the other replied, "This, Sir, is the temper of the times; in these days, money is the Gooroo, money is the deity; we have heard it said of old, that *if you but name money, even a corpse will open its mouth*. Now-a-days, Sir, there is no other care or love but money." The Gooroo answered, "In these times there are some, who if they see money, though it be in ordure,* will not scruple to lick it out." Said the other, "Is there any doubt of this? And even that, Sir, doth not stink to them: listen to an evidence of this.

"A certain king,† from a desire of money, after he had imposed upon his kingdom all sorts of taxes which had not existed before, levied a tax also upon urine. This, even his own son not enduring, he remonstrated with his father, saying that it was shameful to demand such a stinking tax. The king, however, dismissed his son without making a reply. After many days had elapsed, and the money had been collected for the tax which had been

---

* The ordure of different animals has different names, which it is proper to bear in mind. The general term is க உ ட ட—that of the ox and buffalo is called ச ஈ ணி, ச ஈ னு க ட், or ச ஈ னு ஸ் க ட்—that of the elephant and of the horse, லே த் தி—of birds and lizards, எ ச் ச ட்—of goats and sheep, டீ டு க் து க—of the domestic fowl, கே ஈ டு க் க ஈ ட ட்—of man, உ லே த் தி ய ட், ல ல ட். The above are terms of decency, but the word டீ, so often used by people of low caste and education, is to be avoided as grossly vulgar.

† This is the well known story of Vespasian and Titus, which the Author has artfully introduced in illustration of his subject.

imposed, the king, sending for his son, desired him to smell that money: 'Does it stink?' demanded he. The son, not thinking of any ulterior meaning, said it smelt well enough; upon which the king replied, 'This is the very money from the urine tax.' Dost hear me? It is enough, if the money but comes; it is no matter, Sir, how it comes."

After they had in this manner passed the day in much conversation, in the evening the Gooroo again mounted the horse, and when they had travelled along they halted in a hamlet. They did not tether the horse, but turned him out to feed at night, and when they went in the morning to seek him for their journey, he was not to be found. On entering and searching from house to house, a person had detained him tied up in his enclosure, and when they requested that he would give him up, he replied, "The whole thirty hours* of the night he has been feeding on my grain, by which as I have suffered much injury, I will positively not let him go." Upon this the chief of the village went himself to him; but although he endeavoured to appease him, both by entreaties and threats, he said that he would agree to give him up, only on condition that the damage should be made good. A number† of persons assembled, who having enquired into the injury which had been done by the grazing, and having estimated what had been trodden down and what

* See Note in page 52.

† Literally, four persons; but the number is used in an indefinite sense.

had been fed off, pronounced that there was a damage of ten fanams, or at least, that there was a damage of eight fanams. In the end, however, an agreement was made for four fanams; which the man having received, gave up the horse.

As for the Gooroo, being greatly distressed, "Wherefore have I this horse?" said he, "how many expenses, how many sorrows, how many degradations have been incurred in consequence of its coming; all this, my friends, is ill befitting my dignity." So saying, he resolved firmly to go on foot. Upon this both his disciples and the village folk cried, "Fie, fie, this ill beseems you, besides, you are unable to walk on foot." Then a certain Valloovan* hearing all this, said, "You need not grieve, Sir. Undoubtedly all these calamities have come upon you, from the sin which has possessed the horse. If you, once for all, will incur an expense and give me five fanams, I will cast out and remove that sin." Reflecting, that "*if one fears expense, business cannot be done,*" they consented to give the money, and told him to cast out the sin.

Then the Valloovan, in order to deceive them, performed several ceremonies, plucked some green leaves, sprinkled them over the horse, screamed out, "Moona! moona! ah! oh!" And having performed circumgyrations round him, he came thrice to the right, and after patting and stroking the horse from the tail to

---

* See the word പൊൻ ആപത്ത in the Vocabulary.

the head, seized hold of the single ear. "In this very ear," said he, "all the sin is lodged. It was in order to cast out such a sin as this, that the other ear was heretofore cut off. Now, if we cut off this also, the sin of the present day will be suppressed and stayed." With this, having sharpened a chopper, they cut off the ear, and in a trice bore it to a distance, in order that the sin might not attach to any one. They then dug a deep pit, buried it, and covering it with earth, placed a mark there and came away. As all that day was consumed, on the following morning they departed, and after having suffered much trouble arrived at the Mattam.

SIXTH STORY.

OF THE BRAHMAN'S PROPHECY.

AFTER their arrival at the convent, the Gooroo was very much out of spirits. The gift-horse was a very defective horse, yet it was a great happiness to him that it had come without purchase; still, however, harping and harping upon the sorrows and misfortunes which had happened on the road on account of the horse, he continued to suffer great anxiety of mind: so, assembling his disciples, he began to give them divers sage counsels. “Brethren, I perceive every day more and more, that all the pleasures of the world are false pleasures. Good unmixed with evil, a sweet unmixed with bitter, and joy unmixed with sorrow, are here unattainable. Alas! alas! were we not greatly delighted, that, through civility, we had obtained a horse without paying for him? Ye have witnessed the sad misfortunes which visited us, and, on that very day, immediately followed this good fortune. Must we swallow so much bitterness, in licking up one drop of honey? Ah! even the grain of fine rice* is

---

* ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ , is a superior kind of rice.

within its husk, and to fruits* of every kind there is a skin and a stone.† All this is indeed true; nevertheless, the evil which I have endured within the space of one day is extreme. It is certainly not befitting me to go about riding on horseback. Shall I have the audacity to go in opposition to the destiny above? No, no. It will be proper, then, hereafter to send the horse back again." To this all the disciples with one accord replied, "This must not be; this must not be. Do not talk so, Sir. Is this a horse which you have purchased? Is this a horse which we have sought? No indeed, it is a horse which came of itself, as a providential assistance; did it not? If we send it back, it will be to go in opposition to the divine will; will this be proper? This will, indeed, be a sin, Sir. Besides this, there is nothing to excite alarm, now that that Valloovan has cast out the sin which had got possession of the horse."

By their stating at large, this, as well as many other reasons, the Gooroo himself having recovered his spirits, said, "Be it according as you have said; however, in order that the mishap which we met with the other day, may not occur in future, it will not do to turn the horse out to feed at night, but we must positively keep him tied

---

* In the acceptation of the word फल, *fruits*, nuts of different sorts and plantains are not included; so that the saying is precisely true in the original, though not in the translation.

† In two cabs of dates there is one cab of stones and more.

A Hebrew Proverb.

up in-doors, and I do not know of any place for that purpose." Then, said Simpleton, "What need of consideration for this? I will go now directly and cut some Banian branches, and bring them, and in a moment I will construct a neat stable up in the corner."

The instant that he spoke, he set out, and ascending a large spreading Banian tree which was by the road side, he began to cut* with an axe a straight branch which projected. He, however, stood at the end, and chopped the part next the trunk; which a Brahman traveller who was coming along the road having perceived, cried out, "Ho! brother,† do not stand in this manner, you yourself will fall together with the branch." To this he replied, "Comest thou with this evil boding to me?" With that he hurled at the Brahman a knife which he kept sheathed at his waist. Whilst the other thinking, "Let this fool learn by suffering," retreated and made his escape.

---

* This adventure will remind the reader of that admirable stroke of satire in Hogarth's engraving of an Election: where a foolish fellow sits at the extremity of the Crown sign-post, and saws the portion on which he is supported. Our Author wrote before Hogarth's time, but the idea is very ancient; for, as I learn from an eminent Sanskrit Scholar, it is contained in an anecdote related of Kālidāsa.

† The terms அப்பா, a father; அம்மா, a mother; அண்ணா, a younger brother, &c. are frequently used, in familiar address, among persons who are not related to each other; for the Tamuls follow the rule of Erasmus, "Senes, ignotos adolescentulos filiorum cognomento salutant; adolescentes vicissim illos patres aut Dominos." In Greek, this idiom is common: thus, Ἐξ ἀλλήλων μαῖτες; *Theocrit.*; and it is probably to be found in all languages.

As for Simpleton, he chopped away, still standing in the same manner in which he had stood before, so that when the wood was more than half cut through, it broke, and he himself fell down with it. “Am! am! ma!” exclaimed he, “that Brahman is a great Shāstri, a mighty Prophet, it has happened just as he predicted.” So saying, he quickly rose up, and ran to overtake the Brahman. This latter, perceiving him running all on a sudden towards him, stood in terror, doubting what this senseless wild beast might do. Simpleton, approaching, made him a reverence, and said, “Sir, you are a great Shāstri, pray prophecy for me yet once more; I am a disciple of the Gooroo Noodle, for whom I have a great affection. As he is of a decrepid age, I am fearful that he will die in the course of a short time. Do pray now, for my comfort, tell me at what period his end will be, and what will be the signs that will appear previously to it.”

The Brahman in order to effect his escape, made various excuses; but, as the other would not quit him, he at last said, “*Āsanam shūtam jīvana nāsham.*” “What is this Sir? pray tell me its meaning,” asked the other importunately. The Brahman replied, “On whatsoever day your Gooroo’s posteriors shall become cold, it will be a sign that his death is at hand.”

So Simpleton, having made obeisance,* departed, and dragging the branch which he had cut to the Mattam,

---

* Obeisance, ८ ७ २ ७ ८ ८ ८ ८. See Dubois’ Work, page 207.

related circumstantially all the particulars that had passed. The Gooroo upon this was very sorrowful, and thus spoke. "It cannot be asserted that the said Brahman is not a great Shāstri, for every thing immediately happened to thee, exactly as he had foretold. In like manner, the prophecy which he has pronounced and sent to me, must be infallible. *Āsanam shūtam jīvana nāsham*, is a true saying. For the future, great care will be requisite: my feet* must never be washed, and for the rest—God's will be done."

---

* The force of this expression has been already adverted to. The literal meaning of the words would be inapplicable, but the implied sense has direct reference to the Prophecy.

SEVENTH STORY.

OF FALLING OFF THE HORSE.

AFTER the circumspection, which has been mentioned, had been for some time used, they set out upon a tour from village to village; impelled by the consideration, that should they travel around the district, the disciples might collect their money, but that in the Mattam no income could be realized.

One day, when they were on their return to the Mattam, as the Gooroo was jogging along on horseback, his turban happened to fall off behind him, in consequence of encountering the branch of a tree which hung downwards.* Thinking that the disciples had picked it up, after he had travelled on quietly for a considerable distance, he asked them, "Where is my turban? please to

---

* The roads, in India, are not unfrequently lined with Banian trees, whose wide spreading boughs, covered with thick foliage, afford a welcome shade to the traveller. From these boughs, the largest and lowest of which are horizontal, numerous roots are suspended, which in time reach the ground and become new trunks. They may with truth be said to hang downwards; an expression, which would scarcely apply to the bough of any other tree.

give it me." They replied, "It is yonder, and probably lies on the spot where it fell." Upon which he grew angry, and said, "Is it not necessary to pick up every thing that hath fallen?" So Idiot immediately ran off, and as he was bringing along the fallen turban which he had picked up, he placed in it some dung loosely evacuated by the horse (for he had been feeding on the commons, upon grass that was green in consequence of some showers of rain which had fallen that night), and delivered it into the Gooroo's hand.

He then became exceedingly enraged, crying out, "Fie fie." To this they all with one accord, replied, "How is this, Sir? Did you not deliver your instructions before, saying, that every thing which fell was to be picked up; and now, because Idiot acts according to those instructions, you fly into a passion; wherefore is this?" As for the Gooroo, he replied, "Not so. There are some things which it is proper to pick up, and others which it is improper to pick up. You should act with some shew of sagacity." To this they replied, "We are not men so clever as all that." So they requested that he would write down, separately, such things only as they were required to pick up, and these he wrote accordingly.

After this, in travelling along, the ground being slippery and wet, the lame horse, which tottered as it went, tripped and fell down, and the Gooroo tumbling head downwards and feet upwards into a large hole which was near, roared out for help, and cried, "Pray run and pick me out." The disciples ran to him, and one of them taking out the

cadjan,* which he had before written and given to them, began to read thus: "To pick up a fallen turban†—to pick up a fallen waist-cloth and short cloth—to pick up a fallen jacket and drawers." Thus the Gooroo lay there

* A name, probably of Portuguese origin, used by Europeans at Madras to signify the leaf of the Palmyra tree. (See the word பலையா in the Vocabulary.) The languages of Southern India are usually written, or rather engraved, on this material.

† The articles of clothing (உடைகள்) among the Tamuls are few and simple; though their names, some of which are synonymous, and others expressive of differences in manufacture, colour and other circumstances, are extremely numerous. It seems probable, that anciently they wore no sewn garments, and that the jackets now so much in use among the higher classes of citizens, and the boddices worn by dancing women, as well as females of the higher orders, were introduced by the Mussulmans on their conquest of the country. To this day, those who, residing far from towns, and following rural occupations, are less disturbed in their observance of the customs of their ancestors, wear none but long unsewn cloths, in the precise state in which they come from the loom; and in none of the Ancient Sculptures of Southern India, are either jackets or boddices to be found, the men or gods being represented naked, and the women being furnished with a broad ornamented belt, which passes horizontally across the breasts and under the arms. The turban is likewise of modern introduction and partial use; Brahmans, with the exception of those who hold official situations, seldom wear it, and many other classes, more especially in the country, go bare-headed even in the hottest weather. The genuine dress of the men, therefore, consists of the கேடல், a cloth which delicacy absolutely demands, and which is the only covering worn by the labouring classes—the கேடல், a cloth of 8 cubits in length, which is passed several times around the waist and between the legs, thus entirely covering the lower half of

naked, while they went over each article, one by one, according as it was read out, and notwithstanding all his entreaty and all his rage, because this was not written in the cadjan, they persevered in refusal, saying, "Sir, where is it written that you are to be picked up? shew us. We will do exactly according to what is written; but we will never consent to do that which is not written." He, perceiving their obstinacy and seeing no other way of

the person—the கேபுடி , a cloth, of 4 four cubits length, which is usually carried over one of the shoulders and is occasionally used to cover the head—the துப்பாடி , a cloth, of from 19 to 20 cubits, which envelops the upper part of the person. Perhaps the செல்லாடி , a sort of short trowsers reaching half way down the thigh, and worn by soldiers and athletæ, may be also of ancient origin. To these we may annex the modern additions, of the துண்டாடி , or turban, of 30 cubits length—the சட்டாடி , or linen vest, which fits the body in the upper part and has a full skirt, and the உண்டாடி , or trowsers worn by dancers.

The true dress of the women is a single cloth of 14 cubits in length, called கேசரி or பாண்டாடி . By dexterity in the art of wrapping this around the waist, and bringing the end over the shoulder, the females in India form as elegant and modest a dress as that made with so much labour, and adjusted with so much art, by the fair sex in Europe. The use of the needle and scissars, therefore, which some seem so anxious at the present time to teach them, would prove at best but a needless art. It might even be morally hurtful, because those additional articles of clothing which require to be made up, are principally used by courtezans, and those whose subsistence depends on decoration of person. These wear, under the பாண்டாடி , the நவக்காடி , or boddice, already observed to be of Mussulman origin, and the உண்டாடி , which are loose drawers or trowsers.

escape, took a cadjan and a stile, and wrote, in the place where he was lying, "And if I fall you are to pick me up."

His disciples, when they saw what was written, all, with one accord went and picked him up. As his body was entirely covered with mud, because there was muck in the hollow into which he had fallen, they washed him in some water which was at hand; and, afterwards, having put on all his clothes as before, they seated him on the horse and conveyed him to the Mattam.

EIGHTH STORY.

OF THE INTERMENT OF THE GOOROO.

FROM the great alarm and bustle, on the occasion when he fell and lay in the hole, no one called to mind the prophecy which the Brahman had previously made. It was only after having again mounted on horseback, that the Gooroo himself, perceiving that his posteriors were cold, grew sorrowful. Nevertheless, he refrained from saying any thing, until their arrival at the Mattam.

Owing to the shock of falling at his decrepit age, he could obtain no sleep that night, but tossed about restlessly, and suffered great tribulation from the thoughts of the above-mentioned prophecy. Not allowing himself to suppose, that the pain which agitated his frame and caused his restlessness, arose from the fall from the horse into the pit; he was confirmed in the notion, that it doubtless all proceeded from his approaching death, occasioned by the coldness of his rump. With this thought he was distracted and terrified within himself during the whole night, and unable to close his eyes even for a single instant, he groaned frequently, and, urged by the unsettled state of his mind, he afterwards at break of day sent for his disciples.

On their coming to see him, they were greatly alarmed to perceive, that his countenance was changed; that his

pressed their inward alarm, and administered every species of consolation in order to tranquillize the Gooroo's mind. Perceiving, that notwithstanding all that they could say, the tribulation of his mind was not appeased, they sent for one named Asangadan (the mocker), the son of Achēdanamoorti (the irrational), who had formerly been the soothsayer of the village, and took him to cast out the evil spirit which possessed their Gooroo, and to comfort his mind. After he had heard all the circumstances which had previously occurred, Asangadan came, and, with eyes, mouth and nose, convulsed (by his grimaces), demanded, "What is the matter with you, Sir? Say, what ailment has come upon you, what pain, what grief, what affliction? My Gooroo! my Master! my Father!" To all this the Gooroo made no other answer, except the sentence, *Āsanam shītam jīvana nāsham*. Then the other replied, "Very well then, that Brahman has asserted, forsooth, that a coldness of your rump will be your destruction, and I will cause the heat of his rump to be his destruction. Point me out that Brahman, I will perform rice-beater Pōōjei* upon him, and thus cast out and put an end to all the evil which has happened through his means. Point him out immediately, point him out."

"Is there," said the Gooroo, "such a pōōjei, as rice-beater pōōjei? I have never seen or heard of such a pōōjei; tell me what it is." To this, Asangadan began

---

* See the word རྩོམ་པ་ in the Vocabulary.

to reply, saying, "This sort of pōōjei is certainly a pōōjei which is not to be found among the Oodsameiyams,* or Poorrachchameiyans. Listen attentively.

"There was a merchant† who was a great worshipper of Shivan; and who, from his desire to give food daily to Pandārams,‡ used to invite them to a meal wherever he met them. He had no children, and as for the wife whom he had married,§ it being a great plague to her to dress and serve rice in this manner daily for one or two Pandārams, her husband's way of going on was by no means agreeable to her; nevertheless, as she knew that if she said any thing to her husband on this subject he would not brook it, she hit upon a stratagem. One day,

* See the words உட்செலையம் and புறச்செலையம் in the Vocabulary.

† The Brahmans hold, that of the four castes, namely, Brahmans, Warriors, Merchants and Cultivators, only the first and last remain in the present age, or Kaliyoogam. Those, however, who hereditarily follow commerce maintain, as might be expected, a contrary doctrine, and assert themselves to be true செலையர், or Merchants. There are, according to native authority, three distinct occupations, செயற்குத் தொழில், allotted to this general caste. 1st, கெளகம் கவர்த்தகாந்தம், guarding or keeping cattle. 2nd, மரபுப் பேரகாசனம், to exercise commerce. 3rd, ஏந்தல் தொழில்செயல், following agricultural labour.

‡ An account of the Pandārams will be found in the Abbé Dubois' Work, page 66.

§ Literally, whom he had bought.

the merchant being in the bazar, he called a Pandāram* whom he met and said to him, ‘Sir, I mean to distribute alms in my house to-day;’ and, as the other accepted the invitation, he added, ‘I am busy in the bazar just now; do you yourself go to my house, give notice to my wife, and wait until I arrive.’ The Pandāram went away blithely, and delivered the merchant’s message to his wife. To this she, perceiving that he was one who had never been there before, replied, ‘Very well; please, Sir, to remain here.’ So saying, she spread a mat upon the bench of the house. She then immediately proceeded to sweep the court thoroughly, sprinkled it every where with cow dung, purified her feet and hands, and then with much solemnity took in her hands the beater† for pounding rice. She then rubbed it all over with ashes, and

---

* Les riches idolâtres s’estiment heureux et croient que leur maisons sont remplies des benedictions du ciel, lorsqu’ils ont pour hôtes quelques-uns de ces Faquirs, qu’ils honorent d’autant plus qu’ils font plus d’austeritez.

Tavernier. Voyages, 1676, Paris, Partie 2nde, Ch. vi.

† To deprive the rice of its husk, which is a domestic office assigned to the females of the family, a long pestle (𑂔𑂏𑂛𑂰𑂱𑂲), or rather staff, made of ebony or some other heavy wood, and shod with iron, is employed. The rice called, when in the husk, *Paddy* (𑂔𑂰𑂱𑂲𑂱𑂲), is collected into a heap upon a hardened floor, or sometimes in a hollow in the ground, and two women usually work together. They stand opposite to one another with the heap between them, and each receives and raises the instrument with the left hand, and then forces it down again violently with the

having smeared herself also, laid the rice-beater in the middle of the court, and prostrating herself three times before it, muttered some incantations. When she had pronounced these, she wiped the rice-beater again, and placed it where it had been before. The Pandāram, who had been watching all this, was greatly astonished, and said, 'I have now witnessed wonders which I never to this day beheld. Pray, Dame, what sort of pōōjei is this?' To this she replied, 'This is a kind of pōōjei peculiar to the deity of our caste.' She added, speaking in a low tone, as if talking to herself, 'You will hereafter understand it well; for, on your going to enter the house,

---

right, giving it a slight inclination forwards, so that it may easily be caught by the left hand of the opposite party. As the rice becomes dispersed, it is pushed back into the centre with their left feet, causing a side movement; whence results a constant though slow revolution around the heap. This work, as indeed every other kind in India, which is performed by more than one person, and admits of adaptation to musical measure, is accompanied by a song.

From a consideration of the above custom, it seems to me not unlikely, that the operation referred to in the following passage of the Proverbs, ch. xxvii. 22, may have been that of clearing grain of the outer husk, and not that of pounding it into flour: "Though thou shouldest bray a fool in a mortar, among wheat with a pestle, yet will not his foolishness depart from him." Which may mean, "Though you should endeavour to separate him from his follies, as you separate wheat from its husk, by pounding, you would not succeed." This explanation seems the more probable, from the frequent allusion throughout the Scriptures to grinding wheat in mills, which were undoubtedly of the same kind as the hand mills used in India. Vide Exod. xi. 5, Judges xvi. 21, Matt. xxiv. 41, Isa. xlvii. 2.

it will be completed* on your head.' Although she thus spoke, yet just as she intended, it caught the Pandāram's ear. 'Have I not providentially escaped with my life,' thought he: so as soon as the merchant-woman had entered into the house, without making a noise, he effected his escape. No sooner was he gone, than the merchant came, 'Where, hussey, is the Pandāram whom I sent?' demanded he. She replied, 'He is a pretty Pandāram—is he not?—whom you have sent this time. As soon as he arrived he asked me to give him the rice-beater; to which I replied, the merchant will be here immediately, I must not give it you without his permission; stay a little. So saying, behold how I spread the mat for him; but he, without listening to me, instantly broke away.' The merchant answered, 'Not so, hussey, whatever Pandārams may ask, you have my consent to give them.' So saying, he took the rice-beater in his hand, and went out in the street to seek the Pandāram and give it him. The Pandāram, in order to see the end of the affair which was about to happen, remained crouched in an alley in the street, and when he spied the merchant coming with his rice-beater, 'See, see, he is coming to close the pōōjei upon my head,' thought he, and so he took to his heels. The merchant too, ran in pursuit of him, crying out, 'Pandāram, Pandāram,' while he encreased his speed

---

* உ ஸ் ட ஸு டெ டெ டெ டெ க் டு ட், *it will be completed on your head.* Τελευτάσεται τι καινὸν δομός, *Something new will be completed in your family.* Eurip.

more and more ; till, in the end, the merchant unable to run any longer in consequence of being advanced in age, and having a pot belly, returned to his own house. Such is rice-beater pōōjei, and destruction will no more come upon you, Sir, than will the Brahman's posteriors become heated, if I accomplish it upon his back."

Upon this the Gooroo Noodle laughed, and said, "It is with reason that they call you Asangadan (the mocker), for you are always cracking your jokes." The other perceiving that the Gooroo laughed, left off banter and again took up the discourse. "Sir, the words which the Brahman spoke are according to truth, indeed ; but it is necessary to understand the meaning of them rightly. True it is, that if a coldness be perceived in the posteriors, it is a sign of death ; but it will be as he asserted, only when the rump grows cold without any extraneous cause. You fell into water and mire : if upon this your posteriors became cold, is it any great wonder ? It would in that case be a wonder if they did not grow cold. Now, therefore, abandon this chagrin. For the future, if, without sitting down in mire, or falling into the water, or without any other extraneous cause, you perceive the *Āsanam shītam*, then you may infer that the *jīvana nāsham* is nigh at hand. Except in so far, all else, Sir, is nonsense." What Asangadan said, penetrated into the Gooroo's mind, and it appeared to him like reason ; therefore, having brightened up a little, he arose, and began to eat, and to talk, and to go about from place to place.

After but a very few days had in this manner passed, one night, during his sleep, there fell incessantly a heavy shower of rain. In consequence of this, a dripping of water from the roof fell upon the Gooroo's bed, directly close to his posteriors; notwithstanding which, it was unknown to him from his being asleep. After the rain, and with it the dripping, had ceased, the Gooroo having rolled in his sleep, lay slumbering with his rump immediately upon the wet which had fallen. By the coldness thus produced, he suddenly awoke; and perceiving that his rump was exceedingly cold, he became convinced that now there was no extraneous cause whatever to produce the cold, and that the period of his death was arrived.

The disciples, also, without perceiving any external origin for the coldness, supposed that even the coldness of the bed proceeded from the frigidity of the Gooroo's rump, and thought, therefore, that this was the time of the fulfilment of the Prophecy. The people of his caste, also, who came to visit him, as they were possessed of about as much sense as themselves, coincided in all that was said: while the Gooroo uttered no other answer to those who came, but, "Now, without failure, *Āsanam shūtam jīvana nāsham.*"

Unable to sustain the encreased depression of spirits, and the diminution of bodily strength, which in this manner he suffered from day to day, he one day fell into a swoon. Upon this they all made lamentation;

and placing their hands upon their heads,* began to weep and to howl, crying out, "Alas! alas! he is deceased, he is dead!" And, after performing the ceremonies appertaining to burial, they proceeded to bathe him.

For this purpose, having filled brimful of water a large trough which was in the Mattam, they tossed the supposed corpse into it, and having pressed him down, a number of them with one accord began to rub and to wash him. When thus washed, he recovered from the swoon; but being unable to draw breath in the water, and incapable of making any signs with his hands and feet, which they squeezed together, the Gooroo Noodle perished, through their stupidity, by the hands of these idiots.

Upon this, a great multitude having assembled, they placed him in a sitting posture in a litter adorned with flowers, and raising him up, they crowded together before, behind, and at the sides. Whilst his disciples came and carried him along, chanting thus, *Āsanam shītam jīvana nāsham*; and, having placed him in the grave, they buried him.

---

* This method of shewing affliction was customary among the Jews: thus, "And Tamar put ashes on her head, and rent her garment of divers colours that was on her, and *laid her hand on her head*, and went on crying." 2 Sam. xiii. 19. See also Jerem. ii. 37.

VOCABULARY.

அங்கே, *adv.* there, thither.

அசங்கதம், *sub.* (अ privative, and संगतं) falsity, derision, disdain, contempt.

அசங்கதன், *sub.* a mocker, a derider.

அசனம், *sub.* (अशनं) food, nourishment, a meal.

அசாரம், *written better*, ஆசாரம், *sub.* (आचारं) custom, fashion, politeness, urbanity.

அசனக, *sub.* (असूया) suspicion, envy.

அசேதனம், *sub.* (अ privative, and चेतना) irrationality, folly.

அசைகிறதும்—அசைக்கேதன்—அசைப்பேன், *v. n.* to shake, to move, to stir; *Lat.* labare.

அசைக்கிறதும்—அசைக்கேதன்—அசைப்பேன், *v. a.* to shake, to move, to jog; *Lat.* labefacere.

அஸ்தமரணம், *sub.* (अस्तः) the setting of the heavenly bodies, especially the sun: the evening.

அஸ்தமரிக்கிறதும்—அஸ்தமரணம்—அஸ்தமரணம், *v. n.* the sun to set.

அஞ்சு, *written better*, ஐந்து, *adj.* five; *marked thus*, ௫.

அஞ்சுகிறதும்—அஞ்சுகேதன்—அஞ்சுகேதன், *v. n.* and *a.* to fear, governs a dative: as, கோரடம்புண்ணதேவர்க்கஞ்சுகிறது, “The church cat fears not the gods.” A Proverb: corresponding with, “Familiarity breeds contempt.”

அஞ்சாபம், *sub.* (अ privative, and न्यायं) injustice, imposition, wrong, impropriety.

அடக்கிறதும்—அடக்கேதன்—அடக்கேதன், *v. a.* to cover up, to bury, to include, to conceal, to restrain.

அடா, *interj.* of address to inferiors; more especially in expression of anger or contempt, fellow! sirrah!

அடி, *sub.* a stroke, a blow; ஐந்தடி, five blows. A foot; *synonymous with* காலம்: *thus*, அடிபணி கிறது, to prostrate one's self at the feet, to worship any one. A footstep;—with எடுக்கிறது, to watch footsteps;—with ட்டிக்கிறது, to detect footsteps: *thus*, பெருகல்தொண்டியேடுக்கப்போ, go and watch the footsteps of the robber who is come: *the person returning says*, அடியையட்டித்தேன், I found out or traced his footsteps. A shoe: *as*, மதியடி, a sandal; the sole of a shoe: *as*, இந்தச்சேருப்பக்கெத்தையட்போடியருக்குது, how many soles, or rather layers of sole, are there in these sandals? A foot measure: *thus*, மத்தியானத்துக்கெத்தையடி, how many feet (as measuring the length of a man's shadow, a common mode of ascertaining time in India) does it want of noon? A pace: *thus*, அப்பாலேநாலடிபோகுமுன்னேயகப்பட்டான், he was taken before he had gone four paces hence: *thus also*, அடிக்கடி, frequently, *passim*. The foot of a tree, the trunk: *thus*, எனக்குமரத்தடிபோதும், the trunk of the tree is sufficient for me;—the foot of a mountain: *thus*, மலையடிப்படி, a town at the foot of a mountain: அடிபாறம், *also signifies* the foot of a mountain. *Synonymous with* கீழே, under: *thus*, மரத்தடிய

ஸ்ருந்தேன், I was under the tree. *Synonymous with*
 கீட, near : *thus*, என்னைக்கொண்டேயு
 ருக்குது, my house is near the temple; *hence*
 அடச்சேரி, a suburb, i. e. a village near a city.
Synonymous with ஆதி, the beginning : *thus*, அடியு
 லேகனதையத்துவக்கு, commence the story
 at the beginning; *hence* அடக்கடை, signifies the
 first shop in a market. A foundation : *thus*, அடி
 யோடேபொருடெழுந்தது, the house hath
 fallen from its foundation. The floor of a room : *thus*,
 அடியிலேமண்டிக்கிடக்கும், there will be
 dirt on the floor;—*sometimes* the dirt itself : *thus*,
 அடிகிடக்கட்டும், suffer the dirt to remain.
 The base of a vase : *thus*, பாத்திரத்துக்கட
 யோவ்வாது, the base does not suit the vase.
 A base thing : *thus*, அடிச்சரக்கு, base goods.
 A line of a stanza : *thus*, இநதப்பாட்டுக்கெத்
 துண்டையுண்டு, how many lines are there in
 this stanza? An interjection of familiar address to
 females; used especially by a husband to his wife,
 by a father to his daughter, by a son to his mother,
 and by women to each other; considered indecorous,
 however, as coming from an indifferent person.

அடக்கிறது—அத்தேன்—அப்பேன், v. a. to
 strike; *used metaphorically with* மழை, rain, to
 rain;—*with* காற்று, wind, to blow;—*with* சாட்சி,
 evidence, to cite a witness. To slay (not with a
 sword but) with a club : *thus*, அஹபயத்து
 தான், he slew the goat. *In this sense the compound*

verb அடித்துப்போடுகிறது *is often used.*
 அடித்துக்கொள்ளுகிறது, to beat one's self;
also to wrangle with another; *in which latter sense it*
governs an ablative in ஒரு: *thus,* என்னோடேய
 டித்துக்கொண்டாடுதே, do not wrangle with
 me. அடித்துவெடிகிறது, to cast one's self on
 the ground through excess of grief.

அடிப்படுகிறது—பட்டேன்—டுபேன், *v. p.* to
 be beaten.

அடுத்தாப்போலே, *used adverbially: comp. of*
 அடுத்தால், *conjunct. form from* அடுக்கிறது, to
 be near, and போலே, *q. v.* near, as if touching.
 A. G. Part 2 of Sect. 100.

அடுப்பு, *sub.* an oblong hole in the ground to contain
 a fire for culinary purposes, a stove, an oven, a forge.

அடைகிறது—அடங்கேன்—அட்பேன், *v. a. and n.*
 to obtain, to get; to resort to; to be enclosed.

அடைக்கிறது—அடக்கேன்—அடப்பேன், *v. a.*
 to close, to stop up, to shut in, to lock up.

அடைக்காக்கிறது—காக்கேன்—காப்பேன்,
v. a. to sit on (eggs), to hatch.

அடையாளம், *sub.* a mark, a sign; *metaph.* a proof.

அணுகிறது—கிணைன்—டுபேன், *v. n.* to draw
 near, to approach.

அணைக்கிறது—அணைக்கேன்—அணைப்பேன், *v. a.*
 to unite, to embrace; to quench, to extinguish.

அண்டுகிறது—டூணைன்—டுபேன், *v. n.* to ap-
 proach.

அண்ணாட, *sub.* vicinity, proximity; *adj.* near.

அதட்டுகிறதா—டினேன்—ட்டுபெண், *v. a.* to reprimand, to rebuke, to hoot at.

அதிகம், *adj.* (अधिकं) more, larger, very large; *used adverbially*, more. A. G. Part 5 of Sect. 151.

அதிகமதிகமாக, *adv.* more and more.

அதிகாரன், *sub.* (अधिकारः) one in office, in authority or power.

அதிகாரம், *sub.* (derived as the preceding) an office or duty.

அதிகாலம், *sub.* (अति and कालः) the early morning; *used adverbially with the emphatic affix ஐ*, signifies, betimes, in the early morning.

அதிசேயம், *sub.* (अतिशयः) a wonder, a miracle, admiration.

அதிருகிறதா—நடுதேன்—டுபெண், *v. n.* to tremble, to quake, to start up.

அதிர்ச்சி, *written vulgarly*, அதிர்ச்சி, *sub.* (अधृति) a tremor, a quivering, a shock or concussion.

அதில், *local ablative of the pronoun அது*, sometimes signifies, in the mean time.

அது, *rem. demons. pron. n.* it, that thing. A. G. Part 1 of Sect. 59.

அத்கம், *sub.* (अर्द्ध) the middle, the half.

அத்கராத்திரம், *sub.* (अर्द्धरात्रः) midnight.

அத்குணம், *adj.* so many; *Lat.* tot, quot, tantum, quantum; *sometimes it has the force of adeo: as*, நியத்குணமொடயனே, *adeone stupidus es?*

அத்காட்சி, *sub.* (अध्यक्षः) evidence, proof by example.

அபகீர்த்தி, *sub.* (अपकीर्तिः, *from* अप and कीर्तिः) disgrace, infamy.

அபத்தம், *sub.* (अवद्धः, *from* अ *neg.* and बद्ध) vanity, falsehood; *adj.* vain, false.

அஹையம், *spelt also*, அபயம், அஹபயம் and அபயம், *sub.* a shout, a cry—usually of supplication for mercy or protection.

அப்பபா or அப்பப, *interj.* of admiration, of affliction.

அப்பா or அப்ப, *vocative case of* அப்பன், *used as an interj.* of admiration; also as an expression of good will in addressing one of inferior rank, but advanced age.

அப்பன், *sub.* a father.

அப்பாஸ், *properly a sub. comp. of* அ *for* அநு, *that, and* பாஸ், *a part; generally used with the emphatic affix* ஸ, *as an adv. signifying*, apart, beyond, further, furthermore. A. G. Parts 1 and 2 of Sect. 154.

அப்பஹம், *properly a sub. comp. of* அ *for* அநு, *that, and* பஹம், *a part; generally used as an adv. signifying*, on the further side, then, further, moreover. This word is perhaps derived from the Sanscrit अपर, opposite. A. G. Sect. 154.

அமர்த்தகி ஹது, *more correctly*, அம்ர்த்தகி ஹது—ர்த்தகிணைன்—ர்த்தகிணைன், *v. a.* to appease, to allay, to assuage; to prepare; to seat; to find.

அமர்த்தகி ஹது—ர்த்தகிணைன்—ர்த்தகிணைன், *v. n.* to settle, to subside, to grow still or quiet, to be suppressed; to agree; *Lat.* convenire; to be found or obtained.

அழுக்கிறத, *sync. for* அழுக்குகிறத—க்கி
ணைன்—க்குபென், *v. a.* to press down, to
squeeze, to crush, to crowd together, to immerse;
metaph. to oppress.

அழுநதகிறத, *more correctly*, அழிநதகிறத—
திணைன்—துபென், *v. n.* to sink, to go to the
bottom, to be drowned.

அம்மமா, *written also*, அம்மம்மா, *interj.* of ad-
miration.

அம்மா஁, *sub.* a mother; *also* a honorific affix to
proper names of women, as மரியம்மா஁;
used in the vocative as a respectful title of address to
any matron.

அம்மாத்திரம், *sub. comp. of* அ *for* அநத, and
மாத்திரம், quantity; (मात्रा) so much, so much
and no more; *Lat.* tantum, quantum: *declined through*
all cases. A. G. Parts 1 and 2 of Sect. 151.

அயம், *see* ஆயம்.

அரிபா஁, *sub.* a sickle, a large cutting instrument of
any kind.

அருகு, *sub.* the edge of any thing, the hem or bor-
der of a cloth; vicinage, proximity of dwelling;
in the last sense it is used either in the local
ablative or in the nominative, with the emphatic
affix ஁.

அரும்ப, *sub.* a bud.

அற, *sub.* the middle, the waist; *adj.* half.

அலங்குகிறத—அணைன்—துபென், *v. a.* to im-
portune, to entreat earnestly, to tease.

அல மகி ம து—ஹ னே ன்—ஹ டே பன், *v. n.* to cry,
to weep aloud, to bewail.

அலு பல், *sub.* business, occupation.

அலை, *sub.* a wave, a billow, a ripple.

அலை கி ம து—லை ந தே ன்—லை டே பன், *v. n.* to un-
dulate, to fluctuate, to be unsteady or wavering.

அல்லாமல், *negat. vineiyech. from the defect. verb,*

அல்ல; beside being, except it be. A. G. Part 3
of Sect. 102.

அல்லோ஁, *sync. for அல்ல டே பா, the defect. v.* அல்ல,
with the affix ஓ; is it not so? no? *Lat.* nonne? yes!
yes! A. G. Part 4 of Sect. 142 and Note.

அபகாசம், *sub.* (अवकाश) ability, means, possi-
bility, leisure.

அபசரம், *sub.* (अवसरः) necessity, opportunity, haste
arising from necessity; a good action; an important
service.

அபசியம், *sub.* (अवश्य) infallibility, certainty, ab-
solute necessity; *adj.* true, certain, infallible.

அபதி, *sub.* (अवधिः) a boundary, a term, the fixed
period of life; a strait or difficulty; *Lat.* angustia.

அப஁, *rem. pron. demons. f.* she, that woman. A. G.
Part 1 of Sect. 59.

அபன், *rem. pron. demons. m.* he, that man. A. G. Part 1
of Sect. 59.

அபன் பன், *a reduplication of the pron.* அபன்; each
one, every one; *Lat.* unusquisque.

அஹக்ரீ ம து—ஹ ந தே ன்—ஹ டே பன், *v. n.* to be
loose, to become untied, to be detached.

அடைக்கி றது—தீதேன்—தீப்பேன், *v. a.* to untie, to loosen.

அடைபயம், *see* அடைபயம்.

அடம், *see* அடம்.

அடவகி றது—தீதேன்—தீவகி வேன், *v. n.* to be hot, to burn, *whether naturally, or metaphorically, as with anger.*

அடம் றகி றது—தீதேன்—தீவகி வேன், *v. a.* to set fire to, to burn.

அடகி றது—தீதேன்—தீவேன், *v. n.* to weep.

அடக்கு, *sub.* dirt, filth, ordure, moral impurity.

அடநதுகி றது—தீதேன்—தீவேன், *v. n.* to be wedged in (*être enfoncé*), to grow fast, firm or compact; *used adverbially in the infinitive, to imply force or firmness: as,* அடநதுவதுகி றது, to rub forcibly; அடநதுததுகி றது, to nail fast.

அடைக்கி றது—தீதேன்—தீப்பேன், *v. a.* to call.

அடைப்பிக்கி றது—தீதேன்—தீப்பேன், *v. causal,* to call by means of another person, to cause to call.

அடவ, *sub.* a measure, a definite quantity. A. G. Parts 1 and 3 of Sect. 151.

அடம், *sub.* virtue, charity, a benefaction.

அடகி றது—தீதேன்—தீவேன், *v. n.* to know, to recognize, to understand; to be collected.

அடகி றது—தீதேன்—தீவேன், *v. n.* to cease, to be cut off, to be broken.

அடக்கி றது—தீதேன்—தீப்பேன், *v. a.* to cut, to break; to complete (an account); to kill; to reap; to pluck fruit or flowers.

அறுநதுபேரகிமது—னெண்—பேண், *v. n.* to be cut off, to break in pieces.

அறுபது, *num.* sixty; *marked thus*, சுட்ட.

அறுபதி, *deriv. sub.* six persons, male or female.

அறுமகிமது—அறுநதேண்—அறுபேண், *v. a.* to slap (the cheek), to smite, to beat home (a nail).

அம்சண or அம்சீண, *sub.* (अर्चना) worship, adoration, consecration.

அம்தம், *sub.* (अर्थः) signification (of a word or sentence); midnight; wealth.

அம்பதம், *sub.* (अपुर्व) a wonder, a miracle, admiration.

அம்மும்கூல, *sub. comp. of* அம்மு, *adj. from* அன்ற, then, that day, and கூல, hire; daily hire or wages.

அடைகிமது—அநதேண்—அபேண், *v. n.* to go out, to be extinguished.

அறுஊபாணம், *sub.* (अनुष्ठान) ceremonies, sacrifices and pious exercises, chiefly those of the Brahmans.

அறுதினம், *adv.* (अनु and दिनं) daily, every day; generally used with the affix உம்.

அறுபடைக்கிமது—அததேண்—அப்பேண், *v. a.* (अनुभव) to experience, whether joy or sorrow.

அறுப்பகிமது—அனெண்—அபேண், *v. a.* to send, especially a person.

அனேகம், *sub.* (अनेक) numerousness, abundance; *adj.* many, numerous, long as applied to time.

அன்பு, *sub.* affection, love.

அன்ற, *vineiyech. of the def. v.* அல்ல, besides, syno-

nymous with அல்லாதே, இதன் ஹேயே. It governs a nom. or acc. case (A. G. Part 3 of Sect. 102), and used in the commencement of a sentence with the emphatic affix ஏ, it signifies moreover.

அன்ற, *sub. that day, on that day, then; அன்றே* தோட்டு, *from that day forwards.*

அன்ற, *3rd pers. sing. pres. from the root அல்; it is not, no; implying particular negation. A. G. Sect. 80.*

அஅ, *interj. (आ अ) expressive of grief or compassion—of admiration—of consent.*

அக ஹது—அனேன்—அபேன், *sub. v. to be, to become; to be of service to; to prosper; to be completed; to become celebrated. A. G. Sect. 104.*

அக ஹம், *conj. mood, from அக ஹது, q. v. with the affix உம்; although, nevertheless, either, or, at least. A. G. Part 5 of Sect. 104.*

அகக்கோர்தர்த, *comp. of the infin. அக of the verb அக ஹது, and the infin. கோர்தர்த of கோர்த ஹது, used conjunctively; because, this being so. A. G. Part 2 of Sect. 98.*

அக்க ஹது—கனேன்—கபேன், *v. a. sync. for அக்குக ஹது; to make; to dress victuals (faire la cuisine). A. G. Sect. 104.*

அக்கும், *3rd pers. n. fut. from அக்க ஹது, q. v. used as a particle which, affixed to the last word of a sentence, implies a doubt, as நாளைக்கு வருவானாக்கும், he will perhaps come to-morrow; but, affixed to a word in the middle of a sentence, implies certainty, as*

இதரக் குடும்பண்ணியம், this is certainly virtue.

A. G. Part 1 of Sect. 104.

அசனம், *sub.* (आसनं) the rump, a seat, a throne, the seat or skin on which devotees sit: as, சிங்காசனம், the seat of lion's skin; லயாக்கிராசனம், the seat of tiger's skin; கர்மஹாசனம், the seat of deer's skin.

அசனோஷம், *comp. sub.* (आसन and उष्ण) heat of the rump.

அசரம், *sub.* (आचारः) urbanity, politeness, good manners, usage.

அசீர்வதிக்கிறது—தித்தேன்—திப்பேன், *v. a.* (आशिसु) to bless, to bestow a blessing on.

அஹச, *sub.* (आशा) eagerness, desire, hope.

அச்சர or அச்சரமரம், *sub.* a kind of tree resembling ebony: (Diospyros Ebenaster, *Kænig.*).

அச்சரியம், *sub.* (आश्चर्यः) surprise, admiration, a wonder, a miracle.

அடு, *sub.* a sheep, a goat; *the latter is usually distinguished as* வெட்டாரடு, or the white sheep, though the propriety of this name is not shewn by the actual want of colour which it implies.

அடுகிறது—டேனென்—டுபேன், *v. n.* to dance, to balance one's self, to vacillate, to have play as an elastic pole moved by the wind, to gesticulate; *with such words as signify water, to bathe.*

அடம், *verbal sub.* dancing, movement in general, the motion of any thing which plays or vibrates; *used*

adverbially, with the infin. உக, *it signifies after the manner of:* as, பேசுவதுபோலாகப் பேசுகிறது, you talk like a drunken man.

ஆண், *sub.* a male, whether applied to man or other animals.

ஆண்பெண், *deriv. sub. from* ஆளுகிறது, *to govern;* a ruler; *commonly,* the Lord.

அபத்த, *sub.* (आपत्तिः) calamity, affliction, danger.

அமணக்கடு, *sub.* the castor oil shrub: (Ricinus communis).

அம், *sync. for* அகம், *3rd pers. n. fut. from* அகிறது, *q. v. used as a particle of particular affirmation;* yes, it is, it may be. A. G. Part 3 of Sect. 104.

அயக்காரன், *deriv. sub. from* அயம், *q. v. and* காரன் (कारः); an agent or doer, a tax or toll-gatherer.

அயம், *sub.* (आयः) a toll, a road tax.

அயத்தம், *sub.* preparation.

அராடம் or அறுடம், *sub.* restlessness, the delirium of a sick person; contention, wrangling.

ஆல் or ஆலமரம், *sub.* the Banian tree: (Ficus Indica).

“Les Francs l’ appellent l’ arbre des Banianes, parce qu’ aux lieux ou’ il y a de ces arbres, les Idolâtres vont se mettre dessous et y faire leur cuisine.”

Tavernier. 2de Partie, livre 3me. Paris, 1676.

அலோசனை, *sub.* (आलोचन) deliberation, counsel, consideration.

ஆபஸ், *sub.* desire, appetency.

ஆழம், *sub.* depth, profundity.

ஆறாவது, *deriv. sub.* the sixth thing; *also an ordinal adv.* sixthly. A. G. Part 4 of Sect. 137.

ஆறு, *sub.* a river.

ஆறு, *num.* six; *marked thus*, கூறு.

ஆறுகிறது—ஹேனென்—ஹேபென், *v. n.* to grow soft, to be mollified, to console one's self, to take comfort.

ஆறுதல், *verbal sub.* from ஆறுகிறது, *q. v.* consolation, recovery from fatigue; *Lat.* refrigerium.

இங்கே, *adv.* here, hither.

இடம், *sub.* a place, a house, accommodation; *used with the infin.* ஆக, or *vineiyech.* ஆட, *signifies*, instead of. A. G. Part 4 of Sect. 97.

இடுகிறது—இட்டேன்—இடுபென், *v. a.* to afford or give, to do or act, to furnish, to apply; to fetch (a sigh). A. G. Part 2 of Sect. 109.

இடை, *sub.* the waist or middle.

இதாவது, *pron.* this thing. A. G. Part 5 of Sect. 117.

இது, *n. prox. demons. pron.* this (thing). A. G. Part 1 of Sect. 59.

இதேயா, *comp. of* இது, *q. v.* and the particle ஏ, (A. G. Part 1 of Sect. 142) *interj.* behold! *interrog.* is it this?

இத்தனை, *adj. comp. of* இ for இருத and தனை, a measure; so much, thus much, this quantity.

இத்தன்மையுடைய, *sub. comp. of* இ for இருத, and தன்மையுடைய, manner; so, thus, in this manner; *generally used*

adverbially, with the infin. உக, or the emphatic affix, ஏ.

இநது, *prox. pron. adj. this.* A. G. Sect. 60.

இப்படி, *sub. comp. of இ for இநது, and படி, a measure; so, in this manner; used as an adv.* A. G. Part 4 of Sect. 153.

இப்படிக்கொத்து, *used adjectively, comp. of இப்படிக்கு, and ஒத்து from the defect. v. ஒக்கும், it is equal; like this, such like; Lat. hujusmodi.* A. G. Sect. 77.

இப்படிப்பட, *used adjectively, comp. of இப்படி, q. v. and பட from படுகிறது, to undergo; such.* A. G. Sect. 107.

இப்பொழுது, *sub. used adverbially, comp. of இ for இநது, and பொழுது, time; now, the present time.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

இப்பொ, *adv. comp. of இ for இநது, and பொ put by apocope for பொழுது, q. v. now, at present.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

இப்பொது, *sub. used adverbially, comp. of இ for இநது, and பொது for பொழுது; now; used also in the dative, இப்பொதுகூட, with the same force.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

இரங்குகிறது—கேள்—கேள்—கேள், *v. n. used with such words as signify the mind, to be moved with pity, to feel compassion, to be tender-hearted.*

இரண்டு *num. two: marked thus, உ.*

இரத்தம், *sub. (ரத்) blood.*

இரவு, *sub. the night.*

இராத்திரி, *sub.* (रात्रि:) night.

இராமராம or ராமராம, *adv. comp. of* ராம, night, and ராம, *implying succession of time, being the root of* ராமகிறது, to be changed; during the night, every night, all night. The root ராம, is also added to பகல், the day, காலம், the morning, and அநகி, the afternoon, with the sense of every: as, காலராம, every morning.

இரு, *adj.* two; used only in composition.

இருக்கிறது—இருந்தேன்—இருப்பேன், *sub. v.* to be, to exist, to be alive; to remain; to be seated: it is the auxiliary verb used in forming compound tenses. A. G. Sect. 89.

இருப்பிடம், *sub. comp. of* இருப்ப, *verbal sub. state,* and இடம், a place; the place of dwelling; a basis, a seat, the breech.

இருப்ப, *adj. from* இரும்ப, iron; made of iron.

இருவகிலது—இருண்டேன்—இருவேன், *v. n.* to be dark.

இஹா, *sub.* food, prey, bait to catch animals or fish.

இஹாக்கிறது—இஹாதேன்—இஹாப்பேன், *v. n.* to make a roaring, rumbling or murmuring noise; to breathe with difficulty, to wheeze.

இலவசம் or இலவசம், *sub. used adverbially with* ஆக or ஆய்; gratis.

இலை, *sub.* a leaf.

இல்லாவிடா, *conj. form, used adverbially, otherwise.* A. G. Part 4 of Sect. 102.

இல்லை, *v. defect.* it is not. A. G. Sect. 80 and 102.

இவன், *prox. demons. pron. m.* he, this man. A. G. Part 1 of Sect. 59.

இழுக்கிறத—ழுக்கேதன்—ழுப்பேன், *v. a.* to draw, to drag, to bring by force.

இஊட்டபாறகிறத or இஊட்டபாறகிறத—ஹேனன்—ஹேபன், *v. n. comp. of* இஊட்ட, fatigue, and ஊறகிறத, *q. v.* to repose, to rest after fatigue, to be refreshed.

இஊர்க்கிறத—ஊர்கேதன்—ஊற்பேன், *v. n. often used comp. with* லேபாறத; to grow thin; to be wearied.

இஊட்ட, *sub.* fatigue, weariness, faintness.

இறக்கிறத—ஹக்கேனன்—ஹக்குபேன், *v. a. sync. for* இறக்குகிறத; to cause to descend, to lift off, to lay down, to unload, to disembark.

இறங்கிறத—ஹங்கேனன்—ஹங்குபேன், *v. n.* to descend, to alight, to disembark, to take up quarters; to drip down.

இறக்குபாற, *sub. comp. of* இறக்கு, what may be tied tight, and பாற, a thong; a girth.

இனி, *adv.* hereafter, for the future, henceforward.

இனிலோகம், *sub. comp. of* இனி, *q. v.* and லோகம், the world; the future world.

இனிப்பு, *sub.* sweetness.

இன்பம், *sub.* pleasure, delight; more especially of a sensual kind.

இன்ற, *vineiyech. from the defect. v.* இல்ல; without. A. G. Part 3 of Sect. 102.

இன்று, *sub.* this day, on this day, now.

இண்ணம், *adv.* yet, still, more; *Fr.* encore.

இண்ணன், *deriv. sub. from the pron. adj.* இண்ண; such an one; *Lat.* talis.

ஈநிநதிருக்கி றது, *v. n.* the vineiyech. from ஈருக்கி றது, with the auxiliary *v.* to be moist; *Lat.* madeo.

ஈரம், *sub.* moisture, humidity.

ஈண்ம், *sub.* diminution, defect, lack; ignominy, vileness; objection.

உச்சரிக்கி றது—ரித் தேண்—ரிப் பேண், *v. a.* (उच्चार) to utter, to pronounce, to say.

உச்சு, *sub.* (उच्च) the summit of any thing, the zenith.

உச்சிமத்தியாண்ம், *sub.* (उच्च and मध्याह्न:) high noon.

உடம்பு, *sub.* the body; sometimes the trunk only.

உடல், *sub.* the body of a man; the external body, as opposed to குடல், the entrails.

உடன், *sub.* generally used adverbially with the emphatic affix ஂ; immediately, quickly. For the use of this word as an affix, see A. G. Part 2 of Sect. 149.

உடுப்பு, *sub.* clothes, clothing.

உடைக்கி றது—உடநதேண்—உடபேண், *v. n.* to break, crack or fall to pieces; to be ruptured.

உட்சமுயம், *sub. comp. of* உட், within, and சமுயம், a sect; (समय:) a certain sect.

“Secte interieure, c'est a dire qui place dans le corps humain les lettres misterieuses ந, ம, சீ, வ, ய.

Ces sectes sont six: ஸாமம் ou ஸாஹம், ஹச

வம், பாசுவதம், மகாவததம், கனா
 னுகம் ou கனாநுகம் ou கனாநுகம்
 et வயாவம்.

உண்டு, *v. defect and impers.* there is, it is; it is true;
Lat. est pro habeo. A. G. Sect. 81, and Part 3 of
 Sect 104.

உண்டுபண்ணுகிறது, *v. a. comp. of* உண்டு, *q. v.*
and பண்ணுகிறது, to make; to create; to feign.
 உதவுகிறது—தவணை—தவணை, *v. a.* to
 assist, be serviceable to; in a *neut. sense*, to be
 useful.

உதக்கிறது—உதக்கேன்—உதப்பேன், *v. a.*
from உத, the heel; to kick, to recoil.

உதயம், *sub.* (उद्यः) the rising of any heavenly
 body, especially the sun.

உத்தமம், *sub.* (उत्तमं) the best thing, the most ex-
 cellent thing, perfect goodness: *used adjectively*,
 high, excellent, true, genuine, upright, perfect.

உத்தரம் or உத்தரம், *sub.* (उत्तरं) an answer;
 permission, leave.

உத்தியோகம் *sub.* (उद्योगः) an office, employ,
 situation.

உதுப்பார்க்கிறது, or more properly, உஹுப்
 பார்க்கிறது—ஹுதேன்—ஹுபேன், *v. a.*
comp. of the vineiyech. உஹு, which seems to imply,
 perfection or completeness, when added to certain verbs,
 and பார்க்கிறது, to see; to stare at, to regard
 stedfastly.

உபகாரம், *sub.* (उपकारः) civility, favour, benefit

உபாயம், *sub.* (उपायः) a stratagem, an artifice, an expedient, a means of success against an enemy.

உப்பு, *sub.* salt.

உழு, *sub.* the husk of rice or other grain, coarse bran.

உம், *oblique case plur. of the prim. pron.* நம், your; frequently used honorifically for the singular. A. G. Part 1 of Sect. 57. For the use of உம் as an inseparable affix, see A. G. Sect. 140.

உயரம், *written also,* உயர்வு and உசரம், *sub.* height, elevation.

உயிர், *sub.* life, the soul; a vowel.

உருட்டுகிறது or உருட்டுகிறது—உருட்டுகிறது, *to roll, to trundle; Lat. volvere.*

உருளுகிறது—உருளுகிறது, *v. n.* to roll, to have a revolving motion.

உறுக்கிறது—உறுக்கிறது, *v. a.* to chafe, to bray, to rub to powder; *Lat. terere.*

உலகற்க, *sub.* a rice-beater or stamper: being a long staff made of heavy wood and shod with metal.

உள்ளாகிறது—உள்ளாகிறது, *v. a. comp.* of உள், within, and ஆகிறது, to become; to be subject to, to be amenable to; to be admitted to; to intermeddle with.

உருக்காதுகிறது—உருக்காதுகிறது, *v. n.* to sit down.

உள்ளு, *past part. from the def. v.* உண்டு; which hath. For its use as an *attributive adjunct*, see A. G. Sect. 55.

உள்ளு, *sub.* drawers, under trowsers.

உள்ளு, *sub.* an inward part; used with the emphatic

affix எ, as a post position, it signifies within ; used adjectively, signifies inner. A. G. Sect. 148.

உறவு, *sub.* friendship, affinity, relationship, consanguinity.

உனக்கு, *dat. case of* நீ; to thee. A. G. Sect. 57, and 61.

உன், *oblique form of* நீ; thy. A. G. Sect. 57, and 61.

மனதீயம் or மனதீபம் or மனதீகம், *sub.* profit, gain.

மனராண், *deriv. from* மனரீ, a town; a villager, a townsman, a countryman.

மனரீ, *sub.* a town, a village, a district.

மனமுயம், *sub.* office, function, work, service, menial employment.

மனம், *sub.* a source, a spring.

மனம்முகி றது—முகேன்—முகேபன், *v. n.* to lean upon a stick for support ; *v. a.* to dig holes in the earth for setting plants or sowing seeds.

எங்கும், *adv. comp. of* எங்கு, where, and the affix உம் ; every where.

எச்சரிக்கை, *sub.* care, caution, circumspection ; used in exclamation by way of warning.

எடுக்கிறது—டுக்கேன்—டுப்பேன், *v. a.* to take, to carry or bear, to bring forward, to raise ; to assume.

எண்ணுகிறது—ண்ணேன்—ண்ணேபன், *v. n.* to reckon, to estimate, to esteem, to think, to imagine ; to honour, to respect.

எண்ணிக்கை, *sub.* number, estimation; honour. This word resembles the Latin word *ratio*, in its twofold meaning of *number* and *respect*.

எதிர்க்கிறதாதிதேன்—ரிப்பேன், *v. a.* to oppose, to resist, to advance against.

எது, *interrog. pron.* what thing? A. G. Part 1 of Sect. 59.

எத்தனை, *adj. comp. of* எ *for* எநது, *and* தனை, a measure; how many, how much; *Fr.* combien.

எப்படியாகிலும், *adv. comp. of* எப்படி, *how*, *and* அகிலும், *although*; however, by any means whatsoever; *Lat.* quocumque modo.

எப்போதும், *adv. comp. of* எப்போது, *when*, *and* உம்; *always*. A. G. Part 4 of Sect. 140.

எரிகரும்பு, *sub. comp. of* எரி *for* எரியும், *burning*, *and* கரும்பு, *cane*; firewood.

எரிகிறதாதிதேன்—ரிபேன், *v. n.* to burn.

எரிக்கிறதாதிதேன்—ரிப்பேன், *v. a.* to burn.

எரிகோபம், *sub. comp. of* எரி *for* எரியும், *burning*, *and* கோபம், *wrath*, (कोप:); a great passion, a fiery rage.

எல்லாம், *sub. and adj. all*. A. G. Note to Page 29.

எல்லாரும், *sub. comp. of* எல்லா, *all*, *and* உம்; *all*, *masc. Lat.* omnes. A. G. Note to Page 29.

எவன், *interrog. pron.* who? A. G. Part 1 of Sect. 59.

எவ்வளவு, *adv. comp. of* எ *for* எநது, *and* அவ்வளவு, a measure; how much? *Fr.* combien. A. G. Part 3 of Sect. 151.

எழுகிறதாதிதேன்—ரிபேன், *v. n.* to rise, to get up.

எழுபது, *adj.* seventy ; *marked thus*, எய.

எளிது, *adj.* docile, facile, easy.

எறிகுத்து—ஹநதேதன்—ஹுபேன், *v. a.* to throw at, to pelt.

எறக்கித்து—ஹநதேதன்—ஹுபேன், *v. n.* to burn, to shine with heat.

என்கித்து—என்ஹேன்—என்பேன், *v. n.* to say, to be named, to be called. A. G. Sect. 103.

என்றதப்பற்றி, *comp. of the verbal* என்றது, and பற்றி, *vineiyech. from* பற்றுகித்து ; *literally*, having considered what is said, in consideration of which.

என்றிருக்கித்து, *v. n. comp. of* என்ற, *q. v.* and இருக்கித்து, *q. v.* to think, to be thinking of ; to be about to do ; to be for or on the part of.

என்ற, *vineiyech. from* என்கித்து ; having said ; frequently used as a conjunction, that. A. G. Part 1 of Sect. 103.

என்ன, *pron. adj. also used adverbially*, what? it admits of declension. A. G. Part 1 of Sect. 60, and Part 2 of Sect 62.

ஏது, *sub.* (हेतुः) a cause, an origin.

ஏது, *adv.* what! why!

ஏத்துகித்து, *see* ஏற்றுகித்து.

ஏந்துகித்து—நதினேன்—நதுபேன், *v. a.* to lift up in the arms, to carry in the hands.

ஏயக்கித்து—யநதேதன்—யப்பேன், to cheat, to deceive, to impose upon.

ஏரி, *sub.* a large artificial lake for irrigation.

ஏ வகி ற து—வ ணே ன்—வ ணே பன், *v. a.* to order;
to spur on, to incite.

ஏ னை டு, *adj.* poor, not rich.

ஏ ற கி ற து—ற ணே ன்—ற ணே பன், *v. n.* to ascend,
to mount up, to exceed, to erect one's self.

ஏ ற் க ண் ணே ப, *adv.* antecedently.

ஏ ற் ற கி ற து—ற ணே பன்—ற ணே பன், *v. a.* to sum up,
to multiply; to lift or hoist up, to cause to mount.

ஐ ந து, *num.* five; *marked thus*, ௫.

ஐ ம் ப து, *num.* fifty; *marked thus*, ௫௫.

ஐ யன், *sub. spelt also*, அ ப் பன், a father, a Brahman,
a venerable old man. Used frequently in the *voc.*
in addressing a superior.

ஐ ய னு ர், *sub.* a certain Hindoo deity; *called also* அ ரு க ரன்.

ஐ ய யே ரா, *interj.* of compassion or of grief, alas!

ஐ ப ர், *deriv. sub.* five persons.

ஒ க் கி ற து—ந் தே ன்—ப் பே பன், *v. n.* to be like, to
agree with, to be conformable with.

ஒ ப் டு கி ற து—ட ணே ன்—டு ணே பன், to stick toge-
ther, to unite.

ஒ ண் ணு கி ற து, *more correctly*, ஒ ன் ற கி ற து, *v. n.*
to be fitting, to agree, to be in union; *Lat.* convenio.

ஒ ண் னு து, *more correctly*, ஒ ன் ற து, *neg. v. 3rd*
pers. n. from ஒ ன் ற கி ற து; it is not suitable;
it is not permitted, it must not be.

ஒ து ங் கி ற து—து ங் கி ணே ன்—து ங் கு ணே பன், *v. n.*
to retire, to crouch for concealment, to hide one's self;
Lat. ad secessum ire.

ஒத்த, *past part. from def. v.* ஒத்து, equal to, like, suitable, having relation to. A. G. Sect. 77.

ஒத்துக் கொள்ளுகிறது, *v. n.* to consent, to agree; to allow or grant; to engage; to relate to; *Fr.* avoir du rapport. A. G. Sect. 77.

ஒப்பாவு, *sub.* union, concord; evenness.

ஒரு, *num.* one; *marked thus*, க.

ஒருபாட்டொட்டி, *adv. from* ஒரு, one, பாட்டி, a shower (ondée de pluie), and உதி from உகிறது, in a shower.

ஒருமிக்க, *infin. from* ஒருமிக்கிறது; *used adverbially*, together, at once. A. G. Part 4 of Sect. 100.

ஒவ்வொன்றும், *pron. sub. from* ஒன்று, repeated, as एकैकं in Sans. each, one by one.

ஒழிகிறது—ழிந்தேன்—ழிவேன், *v. n.* to cease, to pass away as time; to be excepted; to die.

ஒழிய, *infin. from* ஒழிகிறது; *used as a conjunction*, except, unless. A. G. Part 3 of Sect. 100.

ஒழுக்கு, *sub.* a leak in the roof of a house, a dripping of water.

ஒழுங்கு, *sub.* order, regularity.

ஒழுங்குபட, *comp. of* ஒழுங்கு, and பட, *infin. of* படுகிறது, to undergo; *used adverbially*, in or according to order, regularly.

ஒரீக்கிறது—ரீத்தேன்—ரீப்பேன், *v. a.* to hide, to conceal.

ஒற்றை, *adj.* single; generally implies one of a pair, where the other is wanting: as, ஒற்றைக்காது, a single ear.

ஒன்று, *sub.* one.

ஓ, *interj.* (ओ) of compassion.

ஓஓ, *interj.* of admiration.

ஓங்கு மது—கணேன்—குபேன், *v. a.* to raise over the head, to brandish.

ஓடுகி மது—டணேன்—டுபேன், *v. n.* to run, to sail.

ஓடம், *sub.* a race, a flight.

ஓட்டுகி மது—டணேன்—டுபேன், *v. a.* to make to run, to conduct, to drive, to chace.

ஓடம், *sub.* a border, a bank, a strand, a margin, an edge.

ஓர், *num.* one. A. G. Part 1 of Sect. 134.

ஓலை, *sub.* a Cadjan leaf; a leaf of the Palm kind, on which the Tamuls write; a letter or epistle written on such a leaf.

கசப்பு, *sub.* bitterness.

கழிபம், *sub.* excrement.

கடக்கி மது—படுதேன்—பட்பேன், *v. a.* to pass (a river), to go over (a mountain), to go through (a town).

கடசி, *see* கறுட.

கடபேன், *def. v.* that I may. A. G. Sect. 83 and 90.

கடன், *sub.* a debt.

கடக்கி மது—டடுதேன்—டட்பேன், *v. a.* to bite.

கடறு, *sub.* that which is hard, cruel.

கடலாஸம், *written also*, கடுலாஸம், *sub.* a bridle.

கடுக, *infin. from* கடுகி றது, *used adverbially*, quickly.

கடுகி றது—டுகி ணெண்—டுபெண், *v. n.* to hasten.

கடட, *sub.* a shop; *in a collective sense*, a market, a bazar.

கடட, *sub.* an end, a termination, a limit; *used adjectively*, the last.

கடடச், *see* கடட.

கடிக் கோல்தலகி றது—கோண டெண்—ல்தலகி டெண், *v. a.* to embrace.

கடிக் சாது, *sub. comp. of* கடிக் *for* கடிக் ண, tied, and சாது (*contracted from* प्रसादनं), boiled rice; a bundle or cloth full of boiled rice, the usual viaticum on an Indian journey.

கடிக் யம், *sub.* (कथन?) the act of proclaiming the titles and sounding the praises of a Prince or other great personage.

கடிக் யங்கு றது—டுகி ணெண்—டுபெண், *v. a.* to proclaim the titles and sound the praises of a Prince or other great personage.

கடிக் கெடுகி றது—கெடுகெண்—கெடுபெண், *causal v.* to cause to bind; to cause to build.

கட்டுகி றது—டுகி ணெண்—டுபெண், *v. a.* to tie, to bind; to build; *metaph.* to marry.

கட்டுட, *sub.* a stump, a billet.

கணக்கு, *sub.* (गण) an account, a computation.

கண், *sub.* the eye.

கண்டம், *sub.* (खण्डं) a piece or morsel of fish or flesh.

கண்டுடிக் கி றது, *v. a. comp. of* கண்டு, *vineiyech.*

from க ண் ண கி ற து, *q. v.* and ட ட ட க் கி ற து, to seize, *q. v.* to find or perceive, to comprehend, to understand.

க று து, *sub.* (कथा) a story, a tale, a fable.

க ப டு, *sub.* (कपटः) deceit, dissimulation.

க ய று, *sub.* a rope, a cord; a fishing line.

க ரு க் க ரு ப ா ண், *sub. comp. of* க ரு க் கி, the teeth of a sickle, *and* அ ரு ப ா ண், a sickle; a serrated sickle.

க ரு து கி ற து—த ி ணே ண்—த ி லே ப ண், *v. n.* to imagine, to think; to estimate.

க ரு ம ட், *sub.* (क्रम) a business, a deed, an affair, an action, a work.

க ரு று ம, *sub.* blackness; *used adjectively* க ரு ம், black.

க ரு ம் ப, *sub.* sugar cane; *see* எ றி க ரு ம் ப.

க று ா, *sub.* a border, a bank, the shore.

க ல ப் ப, *sub.* mixture; *used adjectively*, mixed, adulterated.

க ஸ் ஸ று று, *sub. comp. of* க ஸ் ஸு, a stone, a rock, *and* அ று று, a chamber; an excavation in a rock used for sepulture, a grave, a sepulchre.

க ஸ் ஸு, *sub.* a stone.

க ப ஊ, *sub.* sorrow, care, embarrassment.

க வ் வ கி ற து—வ ி ணே ண்—வ ி லே ப ண், *v. a.* to seize with the teeth, to snap at.

க ப் பி வ கி ற து or க ப் பி வ கி ற து—வ ி ணே ண்—வ ி லே ப ண், *v. a.* to wash; to polish (gems).

க ப் பி கி ற து—பி ற தே ண்—பி லே ப ண், *v. n.* to pass (time); to glide away; to pass loosely by the bowels.

கழிக்கிறது—ழித்தேதன்—ழிப்பேன், *v. a.* to make to pass away, to turn out, to remove, to abolish.

கடுகு, *sub.* an ass.

கடுவகிறது, *see* கழுவகிறது.

கரிகூருகிறது—கரிகூரேன்—கூருவேன், *v. n.* *comp. of* கரி, joy, and கூருகிறது, which, though used only in composition, is probably from the root கரீ, a point, and may signify to be pricked or touched; to rejoice, to be much amused.

கர்தரன், *sub.* a robber, a rogue, whether by caste or profession.

கறடு, *sub.* a rocky steep, a knob, a clod.

கறவை, *sub.* a milch cow, buffalo or goat.

கறவைபசு, *sub. comp. of* கறவை, an animal giving milk, and பசு, *q. v.* a milch cow.

கறு, *sub.* any seasoned meat or sauce which is eaten as an accompaniment to boiled rice, a dish or mess; *Lat. ferculum.*

கறுப்பு, *sub.* the colour black; *used adjectively*, black.

கற்பககிறது or கல்பககிறது—பத்தேன்—பப்பேன், *v. a.* (probably derived from कल्प) to order, to teach, to give instructions.

கனம், *sub.* (घनं) weight; *metaph.* honour, consideration: *as*, கனமர்தரன், a man of weight or consequence; *used adjectively*, heavy.

கனி, *sub.* a ripe fruit.

கரக, *interj.* expressive of distress or lamentation.

காக்கி ஹது, *written also* காநீக்கி ஹது—நீத்தேன்
—நீப்பேன், *v. a.* to watch, to guard, to keep, to
preserve.

காசு, *sub.* (काशीपण) a nominal money, the 80th part
of a fanam (*see* பணம்). Also used for money
in general. The English word *cash* remarkably re-
sembles this word, both in sound and meaning.

காச்சுக்கி ஹது—சுளேனன்—சுளேபன், *v. a.* to make
hot, to boil.

காடு, *sub.* a jungle, a forest, a heath, a common or
waste.

காட்டுகி ஹது—டூளேனன்—டூபேன், *v. a.* to shew,
to point out.

காணிக்ஹக, *sub.* an oblation, an offering, a present.

காண்கி ஹது—கண்டேபன்—காண்டேபன், *v. a.* to
see, to find.

காண்டிக்கி ஹது—பத்தேன்—பப்பேன், *causal v.*
to cause to see, *i. e.* to shew, to point out.

காது, *sub.* a measure of distance, varying in different
parts, but equal to ten English miles in most of
the Tamul countries.

காது, *sub.* the ear; the eye of a needle, a button
hole.

காபு, *sub.* an unripe fruit, *as opposed to* பழம்
or கனி, a ripe fruit. In composition, however, this
word is used with some ripe fruits; as cucumbers,
cocoa nuts, &c.

காபுகி ஹது—பநதேன்—பபேன், *v. n.* to burn,
to scorch, to be hot, as the body with a fever.

காப்க்கி றது—பங் தேன்—பப்பேன், *v. n.* to be in fruit, the fruit to form.

காயப்படுகி றது, *v. p.* to be dried, as damp linen.

காயப்படுகி றது, *or, to distinguish it from the preceding verb*, காபம்படுகி றது, to be wounded.

காடன் *or* கா றன், *an affix borrowed from the Sanscrit कार्, and signifying* an agent or doer: thus, வே ஸக் காடன், a servant, *from* வே ஸ, work, குதிரைக் காடன், a groom, *from* குதிரை, a horse. A. G. Sect. 121.

காபயம், *sub.* (कार्य) a business, an affair, a matter.

காலமே, *used adverbially*, (कालः) in the morning: *from* காலம், time, *and the emphatic affix* எ; thus bearing some analogy with our expression *betimes*.

கால், *sub.* the foot; the name of the sign ஈ, which renders the short *a* long, and assists in forming the vowel *o* when not initial.

கால்க ளுவுகி றது, *v. a. comp. of* கால், *q. v. and* க ளுவுகி றது, *q. v. literally*, to wash the feet; *by implication*, to perform ablution after answering the calls of nature.

கா று று, *sub.* the wind.

கா னல், *sub.* glare; the vibratory appearance over a fire, or over the surface of the ground in hot, clear weather.

கிபக்கி றது—பங் தேன்—பப்பேன், *v. n.* to remain recumbent, to lie down; *Lat.* jacere.

கிபத் துகி றகி து—பத் திணைன்—பத் து வேன், *v. a.* to lay down.

கி று ப க் கி ற து—று ப க் தே ண்—கி று ப ப் பே ண், *v. n.* to be obtained; to be found.

கி ட், *infin. from* கி ட் டு கி ற து, *used adverbially*, near.

கி ட் டு கி ற து—ட டே ண் ண்—ட டே ன், *used imper-*
sonally, to be near, to be with, to approach, to be
found: thus, உ ண க் கு க் கி ட் டு டோ, *tibi ne*
conveniet? Much used in this sense in Mysore. It
would be more elegant to say உ ண க் கு க் கி று ப க்
கு டோ.

கி டோ, *interj.* expressive of silence, *hush*.

கி டே உ ட் து ண், *sub.* (गृहस्थः) a master of a family,
a housekeeper, a goodman.

கி டே ல ச ட், *sub.* (क्लेशः) sorrow, affliction, sickness;
pain.

கி டு ட், *adj.* old; *whence*, கி டு டு ண், *sub.* an old man,
கி டு டு, *sub.* an old woman.

கி டு க் கி ற து—ட ட் தே ண்—ட ட் பே ண், *v. a.* to
tear, to pull in pieces, to scratch; to engrave.

கி டு ட் ப கி ற து—ட டே ண் ண்—ட டே ன், *v. n.* to
rise up, to stand forth. கி டு ட் ட ண் டே ன், a
piece of sculpture or carved work, with figures in
relief.

கி டு ட், *sub.* (ग्रामः) a village.

கி டு, *sub.* colewort, greens, potherbs, grass.

கி டு க் து ண் டு, *sub. comp. of* கி டு, *q. v.* and து ண் டு,
a stem or stalk; a kind of colewort which grows high.

கி டே, *postposition*, beneath, under; *adv.* down, downwards.

கி டு கி ற து—ட டே ண் ண்—ட டே ன், *v. a.* to split,
to tear, to scratch, to lacerate; to carve

கூடல், *sub.* the inside, the entrails; see உடல்.

கூடியானவன், *deriv. noun, from* கூடி, *with which it is synonymous*; an inhabitant, a countryman, a labourer.

கூறு, *sub.* an umbrella.

கூண்ம், *sub.* (गुणः) temper, disposition, natural quality; sometimes used for good disposition.

கூதிக்கிடத்து—தித்தேன்—திப்பேன், *v. n.* to leap, to spring, to jump for joy.

கூதிஹ, *sub.* a horse.

கூதிஹக்காரன், *sub. from* கூதிஹ, *q. v.* and காரன், *q. v.* a horseman, a groom.

கூத்துகிடத்து—தினேன்—துபேன், *v. a.* to prick, to pierce, to sting, to stab; to pound in a mortar.

கும்படு, *sub.* a bow, a reverence.

கூரு, *sub.* (गुरुः) a religious instructor or director; *Lat.* sacerdos.

கூருபன், *sub.* a blind man; கூருடி, a blind woman.

கூருகிடத்து—டினேன்—டுபேன், *v. n.* to be blind.

கூருட்டு, *sub.* blindness; *used adjectively*, blind.

கூருவானவன், *see* கூரு: ஆனவன் *redundant*, as ஆவது, A. G. Part 5 of Sect. 117.

கூர்ஹவ, *sub.* a scream or cry expressing woe.

கூலம், *sub.* (कुलं) a caste, a race, a tribe, family or house.

கூழ், *sub.* a pit, a hole, a ditch, a grave.

கூலம், *spelt also*, கேரலம், *sub.* a tank, a pond used for domestic purposes; whereas ஏரி is a much larger reservoir used for the irrigation of land.

கு ண று கி ற து—ஹ் ணே ண்—ஹ் லே ப ண், *v. n.* to speak inarticulately—confusedly, to stammer.

கு ண ரு கி ற து—ண ரீ ந தே ண்—ண ரு லே ப ண், *v. n.* to be cold; to be refreshed.

கு ண ரீ க் கி ற து—ண ரீ க் தே ண்—ண ரீ ப் பே ண், *v. a.* to make cold, to cool.

கு ண ரீ ச் சி, *or better*, கு ண ரீ த் தி, *sub.* cold.

கு ண ரீ ப் ப ா ண் டு கி ற து, *written also*, கு ண ரீ ப் ப ா ண் டு கி ற து and கு ண ரீ ப் ப ா ண் டு கி ற து—ப ா ண் டு ணே ண்—ப ா ண் டு லே ப ண், *v. a.* to bathe, to wash.

கு ண ரு து, *corrupted for* கு ண ரீ ந து, *past part. from* கு ண ரு கி ற து, *q. v.*

கு ண று டு, *sub.* cold, coolness.

கு ண ரு டு, *sub.* cruelty, obstinacy.

கூ, *interj.* (कू) of lamentation.

கூ ச கி ற து—சு ணே ண்—சு லே ப ண், *v. n.* to fear, to be afraid, to be daunted, to be put to the blush.

கூ டு, *infin. from* கூ டு கி ற து, *q. v.* used adverbially, together. Sometimes it merely strengthens an assertion: as, கே ட் பே ண் கூ டு க் கே ட் பே ண், I have heard it, indeed I have heard it.

கூ டு, *sub.* a nest, a cage.

கூ டு கி ற து—டு ணே ண்—டு லே ப ண், *v. n.* to unite, to club together; to be possible; *Fr.* se joindre, *etiam veneriè*, d' ou vient qu'il faut user de ce verbe et de ses composès avec circonspection. *M.S. Dict.*

கூ டு டு, *impers. v. neut. fut. from* கூ டு கி ற து, *q. v.* it may be, it is possible.

கூ டு டு, *sub.* a crowd, an assembly, a tribe, an association.

கூடாணி, *sub.* a companion, a colleague, an associate, a partner.

கூட்டுகிறதாடனேன்—டுபேன், *v. a.* to unite, to cause to associate, to conjoin; to add up.

கூட்டிகிறதாட்பேன்—டுபேன், *v. a.* and *n.* to hail, to call to, to shout out.

கூலி, *sub.* hire, wages.

கூவுகிறதாடனேன்—வுபேன், *v. n.* to crow, to coo as doves.

கேஞ்சுகிறதாசனேன்—சுபேன், *v. n.* to beg coaxingly, to entreat humbly and earnestly.

கேட்கிறதா or கேட்குகிறதா or கேட்குகிறதா—கேட்பேன்—கேட்புபேன், *v. a.* and *n.* to hear, to obey; to ask.

கை *sub.* the hand, the arm; the sleeve of a coat. Like *χείρ* and *manus*, this word also signifies, by analogy, an elephant's trunk.

கேரஞ்சம், *adj.* small, little; *sub.* smallness; *adv.* little by little.

கேரடி, *sub.* a parasitical plant; a flag or ensign.

கேரடியது or கேரடியது, *neut. conj. deriv.* from கேரடுஹம், cruelty; *literally*, it is a cruel thing, what is cruel—horrible. A. G. Sect. 125 and 126.

கேரடியாணி, *sub.* a Banian tree (*Ficus Indica*).

கேரடுக்கிறதா—டுத்தேன்—டுப்பேன், *v. a.* to give (to a third person). A. G. Part 1 of Sect. 110.

கேரடுஹ, *sub.* fierceness, violence, tyranny, cruelty, hard-heartedness.

கேரஹுட, *sub.* the stone of fruits.

கேரண்டுபேரகிஹது, *v. a. comp. of* கேரண்டு *from* கேரஹுட *and* பேரகிஹது, *q. v.* to take away, to remove, to carry along.

கேரண்டுபநதுஹது, *v. a. comp. of* கேரண்டு *from* கேரஹுட *and* பநது, *q. v.* to advance in argument, to adduce.

கேரத்து, *sub.* a bunch, a clump, a bush.

கேரப்பலிஹது or கேரப்பலிஹது—லிஹது, *v. a. and n.* to rinse the mouth, to gargle; to rise in blisters.

கேரப்ப, *sub.* a branch.

கேரம்ப, *sub.* a bough or branch; a horn of an animal; the sign டே.

கேரஹுட, *sub.* a back yard; corn or grain growing on high ground and not watered artificially.

கேரஹுட, *sub. comp. of* கேரஹுட, a brand, *and* ஹுட, a short stake; a firebrand made of wood; *Lat. teda.*

கேரஹுட—கேரஹுட—கேரஹுட, *v. a.* to take, to receive; to buy; to marry; to obtain (sleep). For its use in composition see A. G. Part 1 of Sect. 106.

கேர, *interj.* expressive of grief.

கேரபாஸ, *sub.* a hatchet.

கேரஹுபநா஁, *sub. comp. of* கேரஹுப, the West wind, *and* நநா஁, a day; the summer season.

கேரணஹு, *sub. cotton canvas—called in India, from the Tamul name, gunny: sacks made of such canvas.*

கேரடக்கஹுது—டத்தேதன்—டப்பேபன், *v. n. from the sub. கேரடம், which is from the Sanscrit कोपः, wrath; to grow angry, to be enraged.*

கேரடக்கஹுது—டத்தேதன்—டப்பேபன், *v. a. to run through, to transfix; to string or thread (beads).*

கேரஹு, *sub. a temple or pagoda, a church.*

கேரஹு, *sub. a domestic fowl, whether cock or hen.*

கேரஹுஹுக்கத்தஹு, *sub. a mare. The word கேரஹுஹுஹுக்க designates also the female of the ass.*

கந்தணம், *sub. (क्षणः) an instant, a moment.*

சகது, *sub. (शदः) mud, a puddle.*

சகல, *adj. (सकल) all, the whole; whence சகலம், neut. sub. every thing; சகலர், masc. every body.*

சகலஹுக்கேடு, *sub. comp. of சகலஹுக்க, honour, and கேடு, destruction; a disgraceful action, turpitude.*

சத்தசலம், *sub. (चञ्चल) anxiety, embarrassment, wavering.*

சபஹு, *sub. a ceremony, whether of marriage, burial, religion, or of compliment.*

சடுது, *sub. suddenness, quickness, surprise.*

சபஹு, *sub. a jacket, any sewn upper garment.*

சணஹு, *sub. a tumult, a quarrel, a battle.*

சுறுகு, *sub.* flesh; also like the Greek word *σαρξ*, the pulp of a fruit.

சுஞ்சு, *sub.* (शब्दः) a sound; also as *φωνή* and *vox*, a voice, a word.

சுருகு, *sub.* a bustle, a noise made by a crowd; also like *ὄχλος* and *turba*, the crowd itself.

சுருகிக் கி றுது—சுருகித் தேண்—சுருட்டேன், *v. a.* (सन्धिः) to strike against, to come in contact with, to meet, to strike (the eye or ear).

சுருகுதன், *sub.* (चन्द्रः) the moon.

சுருகேகம். *sub.* (सन्देहः) doubt.

சுருறுகு, *sub.* a fair, a market where goods are sold on certain days.

சுருகேரம், *sub.* (सन्तोषः) joy, pleasure.

சுமரஞ்சன், *sub.* (समर्थ) a capable or skilful man, an industrious man.

சுமன், *sub.* (सम) equality, the middle; the deity death; so called perhaps because "*æquo pulsat pede pauperum tabernas regumque turres;*" *adj.* level, even.

சுமரது, *sub.* certain castes bury their dead in a sitting posture, the legs crossed; this word expresses that posture.

சுமபம், *sub.* (समीपं) vicinity, nearness; *adj.* near, nigh.

சுறுமக்கி றுது—சுறுமக்கேண்—சுறுமட்டேன், *v. a.* to dress victuals, to cook.

சுறுமயம், *sub.* (समयः) an occasion, a favourable moment, an opportunity; a general term for the sects of philosophy.

சம்பாதிக்கிறதா—தித்தேன்—திட்டேன், *v. a.*

(सम्पादित) to get, to acquire, to attain ; to enjoy.

சம்பலம், *sub.* (सम्भारः) plenty, abundance, completeness.

சம்பலக்கிறதா—லத்தேன்—லட்டேன், *v. a.*

to suffer or enjoy ; *Gr.* πάσχειν.

சம்மதி, *sub.* (सम्मतिः) consent, approbation.

சம்மதிக்கிறதா—தித்தேன்—திட்டேன், *v. n.*

from the *sub.* to consent, to agree to.

சம்மந்தம், *sub.* (सम्बन्धः) connection, alliance.

சயக்கிண, *sub.* a sign, a wink, a beckoning.

சசம், *sub.* a jest, raillery, pleasantry, banter.

சசம், *sub.* a row or arrangement in a line, a garland, a string of precious stones.

சரி, *adj.* just, right, equal.

சரிபேரணது, *phrase*, it is all right, it hath been adjusted.

சரிதம், *sub.* (शरीरं) form, the body, whether of man or other animals.

சலசல, a natural word, representing the rippling of water, or the whispering of wind through the foliage of trees.

சலாக்க, *sub.* (शलाका) a spit, a probe, a ramrod.

சலக்கிறதா—லத்தேன்—லட்டேன், *v. n.* to be sorrowful, to be dejected.

சலப்பு, *sub.* sorrow, dejection.

சபம், *sub.* (शव) a corpse.

சுபனம், *sub.* written also சூனம், (सवनं) a prophecy, an augury, deduced usually from the flight of birds.

சுஹ, *spelt also*, சக்து, *adv.* a little; when used with the affix உம் and a negative it signifies not even a little, not at all.

சுனி, *sub.* (शनिः) Saturn; a devil.

சாகி ஹது—சேஹேஹன்—சாஹேன், *v. n.* to die.

சாஹுட, *sub.* a wink, a hint.

சாஹுகம், *spelt also*, சாணகம், *sub.* (probably from दूगणं) the dung of cattle.

சாஹுங்கி and சாணி, *see* சாஹுகம்.

சாண், *sub.* a span.

சாதும், *sub.* boiled rice.

சாதி, *sub.* (जातिः) a caste, a race, a kind, a sex.

சாதிக்கி ஹது—திக்கேன்—திப்பேன், *v. n.* to persevere, whether with constancy or obstinacy, to be obstinate.

சாதிக்குதிஹு, *comp. of* சாதி, *q. v.* and குதிஹு, *q. v.* a horse of caste, *i. e.* of good caste; as we say a man of family, *i. e.* of good family.

சாதிஹு, *sub.* perseverance, constancy, obstinacy.

சாத்துகி ஹது—தினேன்—துஹேன், *v. a.* to apply (one thing to another); to shut, but without locking, to close; to put garlands on an image; to apply (ashes to the forehead).

சாட்டிகி ஹது—பட்டேன்—படுஹேன், *v. a.* to eat and drink (a meal).

சாமம், *sub.* (यामः) a watch or period of three hours.

சாம்பல், *sub.* ashes.

சாம்பல்பூசணிக்காய், *sub. comp. of* சாம்பல், *q. v.* and பூசணிக்காய், a gourd; a gourd of an ash colour. Probably the same variety (*cucurbita hispida*) as the கலையாணப்பூசணிக்காய், so called from the custom of serving it up at weddings. “Espece de longue citrouille, que les voleurs ne derobent jamais.” *M.S. Dict.*

சாயல், *sub.* a shadow, likeness, resemblance, image.

சாய்கிறதும்—யந்தேன்—யலேன், *v. n.* (perhaps from *सै—सायति*) to bend, to decline, to go down (the sun).

சாயங்காலம், *sub.* (सायंकालः, *comp. of* साय, evening, and काल, time) the evening; *metaph.* the time of death.

சாய்வு, *sub.* a slope, a declivity; ardent desire; *Lat.* concubitus.

சாஸ or சாஸநேஸ்வர, *sub.* a sort of rice of superior quality.

சாவ, *sub.* (शव) death.

சாவகிறதும், *written better,* சாகிறதும், *q. v.*

சாஸ்திரம், *sub.* (शास्त्रं) a science, an art; sooth-saying.

சாஸ்திரி, *sub.* (शास्त्रिन्) one read in the sciences, a doctor.

சாஸ்திராஸ்கம், *sub.* (स, with, अष्टन्, eight, अङ्ग, a member) a reverence by the prostration of the eight members, *viz.* the hands, the feet, the shoulders, the breast and the forehead.

- செக்கு, *a natural word*, expressive of force and rapidity.
- செருக்கிறது—செருத்தேன்—செருப்பேன், *v. n.* to laugh, to smile.
- செலு, *adj.* some.
- செலவு, *sub.* expenditure, money for expenses; *Lat.* viaticum; permission or leave.
- செபன், *proper name*, (शिवः) the deity Shivah.
- செய்து, *adj.* little, a few, some.
- செண்ணக்கிறது, *spelt also*, செண்ணக்கிறது—ண்ணத்தேன் or ணநத்தேன்—ண்ணப்பேன் or ணப்பேன், *v. n.* to be angry.
- செக்கிரை, *sub.* (शीघ्रं) quickness, haste.
- செச்சு, *interj.* fie! fie! “Ceux qui savent vivre, ne disent jamais ce mot devant les personnes de distinction, ni hors du discours familier.” *M.S. Dict.*
- செது, *sub.* (शीतं) cold.
- செற்றை, *sub.* (perhaps from सीमा) a country, a district.
- செமான், *sub.* (श्रीमान्) a goodman, a host; an opulent man.
- செலை, *sub.* (चेल) a cloth, clothes.
- செபனம், *sub.* (जीवनं) life, a livelihood.
- செறுக்கிறது—செறுத்தேன்—செறுப்பேன், *v. n.* to hiss, to puff.
- செடூன், *sub.* (शिष्यः) a disciple, a pupil.
- செடுக்கிறது—செடுப்பேன்—செடுவேன், *v. a.* to burn, to roast, to bake.
- செத்தி, *sub.* (शुद्धिः) purity, cleanness; *adj.* clean, pure.

சுத்திகரம், *sub.* (शुद्धि:करण) purification.

சுமலா, *adj.* still, quiet, lazy; *generally used as an adv.* quietly, simply, only.

சுருங்கி மது—சுருங்கி னென்—சுருங்குபெண், *v. n.* to shrink, to shrivel.

சுருட்டு or சுறுட்டு, *sub.* a roll or scroll: hence the word *chooroot*, used by the English in India, to signify a roll of tobacco leaf, *i. e.* a segar.

சுலபம், *sub.* (सुलभं) facility, brevity; *as an adj.* easy, short.

சுழலுகி மது—சுழன் மேன்—சுழலுபெண், *v. n.* to revolve, to whirl round; *Lat.* verti in gyrum.

சுழம் மது—சுழம் று னென்—சுழம் றுபெண், *v. a.* to cause to revolve, to whirl round, to turn.

சுஓர்ஓர், *a natural word*, expressing the sense of oppression or suffocation produced by heat.

சுஹர், *a natural word*, expressing rapidity of action; also, smarting pain.

சுறுக்கம் or சுறுக்கு, *sub.* vivacity, fervour, activity; sharpness, haste.

சுற்றம், *sub.* a circuit, a round about way; *adj.* circuitous.

சுற்றுகி மது—சுற்றி னென்—சுற்றுபெண், *v. a.* to surround, to envelope, to pass round.

சூலநாள், *sub.* an unlucky day.

சூழ், *infin.* from சூழுகி மது, *q. v.* used adverbially, around.

சூழுகி மது—சூழநதேன்—சூழுபெண், *v. a.* to surround, to environ.

சேடி, *sub.* a shrub.

சேடி, *sub.* a merchant, one of the caste of merchants.

This word is not synonymous with பசையன், the third of the four orders of Hindoos; but denotes a certain subdivision of that order: a female of this caste is called சேடிச்சி.

சேய்க்கிறது—சேய்க்கேன்—சேய்க்கேன், *v. a.* to do, to make.

சேய்தி, *sub.* news, intelligence.

சேல்லுகிறது—சேன்றேன்—சேல்லுபேன், *v. a.* and *n.* to receive; to pass (to a place), to pass (money), to pass (with regard to time); to stand good in law; to be expended. For one of its uses see A. G. Part 1 of Sect. 110.

சேல, *sub.* the ear.

சேவ்வை, *adj.* straight, direct, right.

சேணம், *sub.* a saddle.

சேதம், *sub.* (हृद) loss, damage.

சேமம், *sub.* (क्षेम) interment, burial.

சேமக்கிறது—மீத்கேன்—மீட்பேன், *v. a.* to bury.

சேருகிறது—சேர்ந்தேன்—சேருபேன், *v. a.* and *n.* to be collected, to assemble, to approach, to arrive at.

சேறு, *sub.* mire, mud.

ஹசயக்கிண, see சயக்கிண.

சேரரிகிறது—ரிந்தேன்—ரிபேன், *v. n.* to glide down (as corn from a heap), to shower down, to trickle down.

சேரகுகி றது—குகி ணேன்—குகி ணேன், *v. a.* to sheath, to stick in (the bosom—a girdle—the pocket, &c.)

சேரல் லுகி றது—சேர ணேன்—சேர ணேன், *v. a.* to say, to speak, to tell.

சேரகுகி றது—குகி ணேன்—குகி ணேன், *v. a.* (शोधनं) to examine, to try.

சேரகுகி றது, *sub.* (ज्योतिषं) astronomy, astrology.

சேரகுகி றது, *sub.* (स्वपन) a profound sleep, a lethargy.

சேரபு, *sub.* languor, faintness, a swoon; idleness.

சேரமன், *sub.* a cloth of eight cubits length, worn around the waist by men.

சேரமன், *sub.* a grove.

சேரமன், *sub.* boiled rice; the pith of certain palms of which a kind of sago is made.

சேரமன், *sub.* (स्त्री) like Γυνή, signifying a woman generally, or a wife in particular.

சேரமன், *sub.* (स्तुतिः) to praise, to flatter.

சேரமன், *sub.* memory, recollection, reason.

சேரமன், *sub.* (न्यायः) justice, reason, right, propriety.

சேரமன், *sub.* (ज्ञानं) wisdom, intelligence, spirituality.

சேரமன், *sub.* quasi சேரமன், in contradistinction to சேரமன், the father's younger brother, and சேரமன், the father's elder brother; a father.

தகருகி றது—தகருதேன்—தகருவேன், *v. n.* to fall to pieces, to break in pieces.

தகுகி றது—தகுகேன்—தகுகேவேன், *v. n.* to be fitting or proper; *Lat.* convenire. A. G. Sect. 84.

தறுகி றது—தறுகருதேன்—தறுகவேன், *v. a.* to hinder, to forbid, to stop.

தங்கப்பட்டு, *sub.* the girth of a saddle.

தங்கி றது—தங்கினேன்—தங்குவேன், *v. n.* to rest, to stay, to halt, to sojourn.

தங்குகி றது, *see* தங்கி றது.

தடவகி றது—தடவனேன்—தடவேன், *v. a.* to touch, to rub, to stroke; *Lat.* palpare.

தட்டி, *sub.* a stick, a cudgel.

தட்டி, *a natural word*, expressing suddenness.

This word, like all those of a similar nature, is used with the verb என்கி றது, which seems to serve as a kind of introduction to what has of itself no regular meaning in the language. A. G. Part 1 of Sect. 99.

தறுபக்கி றது—தறுபத்தேன்—தறுபட்டு, *v. a.* to hinder, to obstruct.

தட்டுகி றது—தட்டுனேன்—தட்டுவேன், *v. a.* to pat, to rap, to knock.

தண்ணல், *sub.* burning coal.

தண்ணீர், *sub. comp. of* தண்ண், cold, *and* நீர், water; cold water, water generally. In common language பச்சுத தண்ணீர் is cold, *literally*, green or raw water; so called because it has not been boiled.

தநதாபனம், *sub. comp. of* दन्त, a tooth, *and* धावनं, cleansing; the act of cleaning the teeth.

தநதிரம், *sub. (तन्त्रं)* a trick, a stratagem, a device.

தப்பவக்கிமது—வத்தேதன்—வப்பேன், *v. causal from* தப்பகிமது, *q. v.* to cause to escape.

தப்பகிமது—பேனன்—பேபேன், *v. n.* to escape.

தம்ப, *sub.* a younger brother, a younger male first cousin; used also, in familiar discourse, by any person to one much his junior.

தயம, *spelt also,* தயர், *sub.* curdled milk.

தருகிமது—தருதேன்—தருவேன், *v. a.* to give.

A. G. Part 1 of Sect. 110.

தலை, *sub.* the head, a principal.

தலைப்பாடு, *sub. comp. of* தலை, *q. v.* *and* பாடு, a cloth, *or properly* the warp before it is crossed by the woof; a turban. “Linge de trente coudées, dont on ceint la tête.” *M.S. Dict.*

தவம், *sub. (नपः)* penance.

தவமகிமது—வமேனன்—வமவேன், *v. n.* to totter, to stumble, to make a false step, to err.

தவக்கிமது—வத்தேதன்—வப்பேன், *v. n.* to be fatigued, to be sinking from weariness.

தவர, *infin. of* தவருகிமது, *used adverbially,* except, beside. A. G. Part 3 of Sect. 100.

தழுவகிமது—வனேன்—வவேன், *v. a.* to encompass with the arms, to embrace.

தலம்பகிமது—ம்பனேன்—ம்பவேன், *v. n.* to undulate, to shake (as water in a vessel which is moved).

தளரகி றது—தளர்நதேன்—தளருவேன், *v. n.*
to be relaxed, to be infirm—feeble—decrepid.

தலரகி றது—தலரநதேன்—தலரவேன், *v. n.* to
be fettered.

தலரக்கி றது—தலரத்தேன்—தலரப்பேன் *v. a.*
to fether the legs of an animal when turned out to
feed, to fether generally.

தஹபாய், *sub.* a juncture, an opportunity, a time.

தஹம், *sub.* (धर्मि) charity, virtue, such as leads to
good works.

தஹம்மன், *sub.* (धर्मीष्ट) a charitable person, a
man of good works.

தனித்தனியாய், *adv. reduplication of* தனி, alone;
one by one, separately.

தன்னுட, *sub.* mode or manner; *see* இத்தன்னுட.

தரக்கி றது, *syncope for* தரக்குகி றது—தரக்கி
னேன்—தரக்குவேன், *v. a.* to combat, to
come against, to butt, to dash against; to attain.

தரங்கி றது—தரங்கினேன்—தரங்குவேன்,
v. a. to support, to endure; to ward off; to lean
upon.

தரட்டணிபார், *written also*, தரப்பணிபார்
and தரம்புணிபார், *sub.* a thong to fasten the
saddle to the bridle or halter; a bearing rein.

தரண்டு கி றது—தரண்டினேன்—தரண்டு
வேன், *v. a.* to jump over, to skip over, to
surmount.

தரபலா, *written also*, தரலலா, *sub.* an alleviation,
a melioration; *adj.* well.

தான், *reflect. pron.* himself, herself, itself. A. G. Part 1 of Sect. 57.

தீடீ, *see* தீடீ.

தீட்டு, *sub.* abuse, scolding, imprecation.

தீண்உண், *sub.* a kind of bench made of brick or mud, and usually occupying the portico and outside of an Indian house.

தீரவயம், *sub.* (द्रव्यं) riches, money.

தீரவயபான், *sub.* (द्रव्यमान्) a rich man.

தீரவ், *sub.* abundance; *adj.* abundant, numerous, thick or in crowds.

தீராணி, *spelt also* தீறுணி, *sub.* strength, ability; possessions; dignity; talent.

திரகி மது—திரநதேன்—திரபேன், *v. n.* (तिर्यक्) to wander, to vacillate.

திரக்கி மது—திரத்தேன்—திரப்பேன், *v. a.* to twist a rope, to turn a handmill.

திரடுகி மது—திரடுனேன்—திரடுபேன், *v. a.* to steal.

திரட்டு, *sub.* a theft.

திரம்பு, *infin. from* திரம்புகி மது, *q. v.* used adverbially, again. A. G. Part 6 of Sect. 96.

திரம்புகி மது—திரம்புனேன்—திரம்புபேன், *v. n.* to turn, to return, to turn back.

திரவனம், *sub. comp. of* திர, sacred, and உனம், mind; the will (of God—of a king—of any great personage).

திரக்கி மது—திரநதேன்—திரப்பேன், *v. a.* to open.

தினம், *sub.* (दिनं) a day.

தினநதினம், *adv.* (தினம் repeated) daily.

தின்கிஹது—தினேஹன்—தினேபன், *v. n.* to eat;
more commonly used with respect to animals than men.

தின்றஹம், *sub.* evil; especially death.

தி, *sub.* fire. “*Au Maduré, ne se dit que du feu de l’incendie.*” *M.S. Dict.*

திட்டுகிஹது—டினேன்—ட்டுபேன், *v. a.* to sharpen; to beat rice from its husk.

திபுஹம், *sub.* evil.

திருகிஹது—திர்நதேன்—திருபேன், *v. n.* to be settled or cleared up, to finish, to cease; to be cured.

திர்க்கிஹது—திர்க்கதேன்—திர்ப்பேன், *v. a.* to finish, to settle (a dispute, an account), to expiate (an offence), to pay a debt; *Lat.* luere; to correct.

திர்க்கம், *sub.* (तीर्थं) water, usually holy water.

திர்ப்பு, *v. sub.* from the verb திர்க்கிஹது; a decision, an award of arbitrators.

திர்மாணம், *sub.* a decision, a decree.

திர்ஹுப, *sub.* a judgment of condemnation or acquittal, a sentence of death.

திஹ்ண, *sub.* an evil action, ill luck.

துக்கம், *sub.* (दुःखं) sorrow, grief, mourning.

துபங்கிஹது—பங்கேன்—பங்குபேன், *v. a.* to begin.

துபருகிஹது, or better, தேபருகிஹது—பர்நதேன்—பருபேன், *v. a.* to follow, to pursue.

துடிக்கிஹது—டித்தேன்—டிப்பேன், *v. n.* to pant, to throb, to struggle, to twitch or be convulsed.

துறுப, *sub.* the thigh.

துறுபக்கி மது—துறுபத்தேன்—துறுபுபேன், *v. a.*
to wipe.

துணிகி மது—துணிநதேன்—துணிவேன், *v. a.*
to dare, to venture to do.

துணுக்கு, *a natural word*, expressive of shuddering.

துண்பம், *sub.* a piece, a morsel.

துண்டு, *sub.* a piece, a morsel.

துரகம் *sub.* (तुरगः) a horse.

துரிதம், *sub.* (दुरितं) misfortune, evil, calamity.

துவக்கி மது, *sync. for* துவக்குகி மது—வக்கி
னேன்—வக்குவேன், *v. a.* to begin.

துவளுகி மது—வண்டேன்—வளுவேன், *v. n.*
to yield, to warp, to shrink, to bend. “*Au Maduré,*
le debiteur, qui ne peut payer, être a la merci de
son creancier.” *M.S. Dict.*

துவ்வரி, *spelt usually*, துவ்ரி, *sub.* a drop.

துவ்வருகி மது—வ்ரினேன்—வ்ருவேன், *v. n.* to
leap, to skip, to jump for joy.

துவ்வசனம், *sub.* (दुर्व, *particle implying ill*, वचनं,
speech) abuse, improper language.

துன்பம், *sub.* affliction, calamity, adversity.

துக்கம், *sub.* sleep.

துக்கி மது, *sync. for* துக்குகி மது—கினேன்—கு
வேன், *v. a.* to lift, to weigh, to carry suspended,
to lend the hand to raise one who is fallen.

துங்கி மது—துங்கினேன்—துங்குவேன், *v. n.*
to sleep.

துண்டி, *sub.* a hook, a fishing hook.

தூரம், *adj.* (दूरं) far, distant.

தூவுகிறதூண்—வூபெண், *v. a.* to sprinkle, to strew lightly.

தேய்வம், *sub.* (देवः) a deity.

தேரிகிறதூண்—தேன்—தேபெண், *v. n.* to see, to know, to understand; to select. *Frequently used impersonally in the future:* as, எனக்குத் தெரியும், it is known to me, *i. e.* I know.

தேரு, *sub.* a street.

தேருவ, *see* தேரு.

தேரிகிறதூண்—தேன்—தேபெண், *v. n.* to be clear, to grow clear.

தேரிக்கிறதூண்—தேன்—தேபெண், *v. a.* to sprinkle, to strew, to sow.

தேறக்கிறதூண்—தேன்—தேபெண், *v. n.* to snap or break off; to splash about as water when beaten; to start (the eye out of the head), to break (water against rocks); *v. a.* to fire pellets from a bow: தேறவல், a pellet bow.

தேடுகிறதூண்—தேபெண், *v. a.* to seek.

தேய்க்கிறதூண்—தேய்தேன்—தேய்ப்பெண், *v. a.* to scrub, to clean by rubbing.

தேவன், *sub.* (देवः) a deity.

தேவாதினம், *sub.* (देवादिन) the providence of God; *used adverbially, signifies* by chance, or rather the *Lat.* divinitus.

தேறகிறதூண்—தேன்—தேபெண், *v. n.* to be comforted, to take courage, to rally.

தேஹகி மது—ஹேனன்—ஹேபன், *v. a.* to console, to animate.

தேன், *sub.* honey.

ஹதக்கி மது—ஹதத் தேன்—ஹதப்பேன், *v. a.* to prick, to sew, to penetrate, *both lit. and metaph.*

தோங்கி மது—தோங்கி னேன்—தோங்குபேன், *v. n.* to hang down.

தோடருகி மது—டர்நதேன்—டருபேன், *v. a.* to bind, to tie; to follow.

தோடுகி மது—தோட்பேன்—தோடுபேன், *v. a.* to touch.

தோடுக்கி மது—தோடுத் தேன்—தோடுப்பேன், *v. a.* to make to adhere; to string flowers.

தோடி, *sub.* a large vase, a trough.

தோநதஹ, *sub.* trouble, inconvenience, difficulty: a Teloogoo word.

தோநதி, *sub.* the belly, the paunch.

தோப்பு, a natural word expressive of the noise which a heavy body makes when falling on the ground or into water.

தோப்பன், see தகப்பன்.

தோய்க்கி மது—தோய்த் தேன்—தோய்ப்பேன், *v. a.* to immerse.

தோல், *sub.* skin, leather, the pod or husk of seeds, the peel of fruit, the skin of kernels; *Lat.* cutis.

தோன்ஹகி மது—தோன்ஹேனன்—தோன்ஹேபன், *v. n.* to appear, to suggest itself (to the judgment, imagination or senses).

தேரடிம், *sub.* (दोषः) a sin, malignity, *whether*
physical or moral.

நக்கி மது, *sync. for* நக் கு கி மது—நக்கி ணெண்—
நக்கு லேண், *v. a.* to lick.

நச்சு நா கம், *sub. comp. of* நச்சு, *the adjective form of*
நஞ்சு, poison, *and* நா கம், (नागः) a snake; a
poisonous serpent.

நடக்கி மது—நடதெண்—நட்பேண், *v. n.* to go,
to walk, to take place, to be usual, to succeed.

நடு, *sub.* the middle.

நடல், *sub.* walk, gait, mien.

நடலகூடம், *sub.* a virandah; a porch, the entrance
of a house.

நதி, *sub.* (नदी) a river.

நமஸ்காரம், *sub.* (नमस्कारः) salutation, re-
verence, adoration.

நயம்பயம், *sub. comp. of* நயம், kindness, *and*
பயம், fear; coaxing and threatening.

நல்ல, *adj.* good.

நல்லெண், *sub. comp. of* நல், good, *and* லெண்,
temper; good fortune, happiness, good conduct.

நவம், *sub.* (नव) newness; *adj.* new; the number
nine, *marked thus*, கூ.

நன்றம், *sub.* a good, a benefit, happiness.

நன்றல், *adv. from* நன்றல், good; well.

நாசம், *sub.* (नाशः) destruction, extinction.

நாளைமும், *adv.* daily.

நாடாண், *deriv. noun*, from நாடு, a country; an inhabitant, the head of a village or district.

நாய், *sub.* a dog.

நாலு, *num.* four; marked thus, ஈ; often used indefinitely for several.

நாழிஓக, *sub.* an Indian hour of twenty-four minutes, used sometimes for the distance walked in that time.

நாஓ, *sub.* a natural day of twenty-four hours.

நாஓநகநாஓ, *adv.* daily, from day to day.

நாமகிஓது—நாஓணைன்—நாமஓபைன், *v. n.* to stink.

நாஓபது, *num.* forty; marked thus ஈய.

நாஓபத்தக, *num. comp.* of நாஓபது, *q. v.* and தக, *q. v.*

நாஓஓதம், from நாஓ for நாஓ, four, and ஓதம், a sort; different kinds, all sorts, in all ways.

நிச்சயம், *sub.* (निश्चयः) certainty, ascertainment.

நிச்சயக்கிஓது—யத்தேன்—யப்பைன், *v. a.* to ascertain, to verify, to be convinced of.

நித்தம் or நித்தியம், *adv.* (नित्यं) always; as an *adj.* eternal, continual.

நித்திரை, *sub.* (निद्रा) sleep.

நிமசம், or better, நிமஓம், *sub.* (निमिषः) a moment.

நிமத்தம், *sub.* (निमित्तं) cause, sake, a motive; an augury.

நிமஓம், see நிமசம்.

நிரம்பகிஓது—ம்பணைன்—ம்பபைன், *v. n.* to grow full.

நிறு, *sub.* a row, an arrangement in a line.

நிலம், *sub.* a place, the ground, the soil, the land.

நிலைகொண்டிருக்கிறது, *v. n.* from நிலை, station;
and கொண்டுநிலைகிறது, *q. v.* to be firm or settled,
to be established.

நிலுவகிறது or நிற்கிறது—நின்றேன்—நிலு
வேன், *v. n.* to stand, to stay, to be durable.

நிழல், *sub.* a shade or shadow; *metaph.* protection.

நிறம், *sub.* colour.

நிறத்துக்கிறது—நித்தேனன்—நித்துவேன்,
v. a. to make to stand, to stop; to place or set up.

நிறமடாண்ம், *sub.* (निमीनं) nakedness.

நிறமகிறது—நிறநேன்—நிறவேன், *v. n.* to
be full; *the infin.* நிறம is used as an adverb, fully.

நிறமவேற்கிறது—வேற்றேனன்—வேறு
வேன், *v. n.* to be accomplished or fulfilled (sa-
crifice or prayer).

நிற்கிறது, *see* நிலுவகிறது.

நினைக்கிறது—நினைத்தேன்—நினைப்பேன், *v. n.*
to think.

நின்ற, *vineiyech.* from நிற்கிறது, used with nouns of
place in the local ablative to express motus à loco: as,
கொண்டிருந்தேன், I came from
the church. A. G. Part 2 of Sect. 49.

நீக்கிறது, *sync. for* நீக்குகிறது—நீக்கேனன்—
நீக்குவேன், *v. a.* to reject, to remove, to leave
out, to do away, to subtract.

நீங்கிறது—நீங்கேனன்—நீங்குவேன், *v. n.* to
retire; to wear off, to come off.

நீட்டுகிறதா—நீட்டினை—நீட்டுவேன், *v. a.* to stretch forth, to protract.

நீதி, *sub.* (नीति) justice, truth.

நீதும், *see* நீதும்.

நீந்துகிறது, *written vulgarly* நீஞ்சுகிறது—நீஞ்சினை—நீஞ்சிவேன், *v. n.* to swim.

நீய், *pers. pron.* thou. A. G. Part 1 of Sect. 57.

நீர், *sub.* water, urine.

நீளம், *sub.* length.

நுழுகிறது—நுழுகேன்—நுழுவேன், *v. a.* to enter crouching, to creep in.

நுண், *sub.* an end, extremity, tip.

நூறு, *num.* a hundred; *marked thus*, ஸ.

நூற்றம்பது, *num.* a hundred and fifty; *marked thus*, ஸருப.

நெஞ்சம், *written also* நெஞ்சு, *sub.* the heart; *metaph.* the mind, the soul, the will, the conscience.

நெடும, *sub.* length; *adj.* நெடு, long.

நெய், *sub.* ghee, melted butter.

நெரிக்கிறது—நெரித்தேன்—நெரிப்பேன், *v. a.* to break down with noise, to crush, to pound, to crack (the fingers).

நெருங்கிறது—நெருங்கினை—நெருங்குவேன், *v. n.* to be squeezed, to be crowded.

நெருப்பு, *sub.* fire.

நெல்லு, *sub.* rice, before it is freed from the husk, *in India called by the English Paddy.*

நெளிகிறது—நெளநதேன்—நெளவேன்,
v. n. to wriggle, to writhe.

நெஊட்டுடம், sub. (निष्ठुरं) cruelty; adj. cruel.

நெசம், sub. affection; virtuous love.

நெஞ்சி, spelt also நெஹ், sub. beauty, neatness,
elegance; adj. beautiful, neat, elegant.

நெரம், sub. time, occasion; lateness; a crime or fault.

நெஹ், sub. a vow.

நெஹ், sub. yesterday.

நெரண்டி, vineiyech. from நெரண்டுகிறது, to be
lame; used adjectively, lame.

நெரகிறது—நெரநதேன்—நெரவேன், v. n.
to ache or smart; to be sick; Lat. dolere.

நெரவு, sub. sickness, pain.

பகல், sub. day, correlative with ரா, night.

பக்கம், sub. (पक्षः) the side.

பசு, sub. hunger.

பசு, sub. (पशुः) in Sanscrit this word signifies an animal
in general, but in Tamul by antonomasia, an ox, or,
more commonly, a cow: thus in Italian the word
animale is used colloquially for a hog.

பசுஹம், sub. greenness; adj. பசும் or பச்சு or
பச்சுசு, green, raw.

பஞ்சுஹகிறது—ஹநதேன்—ஹவேன், v. n.
to be dim or overcast, as the countenance or eyes of
a dying man.

பஞ்சாடம், *sub.* the age of a horse or bullock.

பஞ்சு, *sub.* cotton, wool.

பபருகி றது—பபரிநதேன்—பபருவேன், *v. n.*
to spread.

பபு, *sub.* a measure, a manner, degree; the step of
a door. A. G. Sect. 153.

பபுக்கி றது—பபுத்தேன்—பபுப்பேன், *v. a.*
to learn; to read, to chant, to recite.

பபுப்பிக்கி றது—புத்தேன்—புப்பேன், *v. causal*,
to cause to learn, to teach. *Governs two Accusatives.*

படுகி றது—பட்பேன்—படுவேன், *v. a.* to suffer;
to be the patient in an action. A. G. Sect. 76 and 107.

படுக்கை, *sub.* a bed, a couch.

படுக்கி றது—படுத்தேன்—படுப்பேன், *v. n.* to
lie down.

படுத்துகி றது—துணேன்—துவேன், *v. causal*, to
cause to suffer. A. G. Sect. 107.

பனுபயாச்சு, *sub.* one of a particular caste of
Soodras or cultivators; *synonymous with* பஃதஃ.

பட்சம், *written also* பக்கம், *sub.* (पक्षः) love, affec-
tion, partiality; the side.

பட்டக்காடு, *sub.* a hamlet, a woodland village: “பட்-
டக்காட்டிலே செல்கிறது, aller vendre par les
villages.” *M.S. Dict.*

பட்டணி, *sub.* the state of fasting, *or rather*, of subsisting
on very light diet; regimen.

பணம், *sub.* (पणं) a fanam; a silver coin of which
forty-five make a Star Pagoda (புபராகன்).

The fanam varies in value in different parts; at

Madras it is equal to about $2\frac{1}{8}d$. There are likewise gold fanams, chiefly in use on the Western side of the Peninsula: the word is also used, like the *Lat.* nummus, for money in general.

பணிகிறது—பணிநதேதன்—பணிதேபன், *v. n.*
to stoop, to lower or humble one's self.

பணியாடல், *sub.* a cake, a fritter.

பண்பாடல், *sub.* one of a peculiar sect of Shaivas, who, though not Brahmans, devote their lives to religion and subsist on charity.

பண்ணுகிறது—பண்ணிதேதன்—பண்ணுதேபன், *v. a.* to make, to do.

பதலம், *written also* பதனம், caution, care, circumspection.

பதற்கிறது—பதற்கேதன்—பதற்கேபன், *v. n.*
to be in a hurry, to be over hasty.

பதுங்கிறது—பதுங்கிதேதன்—பதுங்குதேபன்,
v. n. to crouch, to skulk for the purpose of concealment.

பததக்கிறது—பததத்தேதன்—பததப்பேன்,
v. n. to palpitate, to pant.

பத்தி, *sub.* (भक्ति:) piety, faith.

பத்து, *num.* ten; *marked thus*, ப: *sometimes used indefinitely*, as பத்துப்பேர், a number of persons.

பத்துகிறது, *see* பற்றுகிறது.

பயணம், *sub.* (प्रयाण) a journey.

பயந்தேதன், *def. v.* *when used separately, it has only the past tense; but it is generally employed in conjunction with the auxiliary verb இருக்கிறது, or the verb படுகிறது; I feared.*

பயம், *sub.* (भय) fear.

- பயி, *sub.* grain of various sorts, as growing in the fields, legumes or pulse.
- பரம, *adj.* (परम) great, grand; *never used but in composition.*
- பரமரஹிதன், *sub.* a simpleton.
- பராக்ஷ, *sub.* inattention, careless gaping, absence of manner.
- பரிசாசம், *written also* பரியாசம், *sub.* (परिहासः) a joke, drollery, pleasantry, mockery.
- பரிச்சேதம், *sub.* (परिहृद) total destruction; *used adverbially, with a negative, it denotes positive refusal, and may be rendered* absolutely not, positively not.
- பரிமலம், *sub.* (परिमलः) a pleasing odour.
- பரியந்தம், *sub.* (पर्यन्तं) a boundary, a measure; *adv.* until.
- பல, *adj.* different, several, many.
- பலன், *spelt also* பலம், profit, advantage, reward.
- பழம், *adj.* old, *from* பழைம, age.
- பழம், *sub.* a ripe fruit.
- பழைத, *sub.* a hay or straw band.
- பழுப்பு, *sub.* a brown colour, *properly* the colour of dead leaves.
- பழையது, *vineikkoorrippoo or conjugated derivative, from* பழைம; what is old, not recent, ancient; cold rice boiled the preceding night and usually forming the morning meal.
- புலபுல, *a natural word, expressing* the glimmer of twilight, the glitter of a spangle.
- புலுபுலம், *sub.* a hollow, a valley, a depth, a hole.

பறக்கிறது—பறந்தேன்—பறப்பேன், *v.n.* to fly.

பறக்கிறது—பறத்தேன்—பறப்பேன், *v. a.*
to obtain possession by seizure; to pillage; to cull;
to pounce on.

பற்றவைக்கிறது—ஹவத்தேன்—ஹவப்பேன்,
v. a. to light, to set fire to.

பற்றுகிறது—பற்றினேன்—பற்றவேன், *v. a.*
to seize, to take; to overtake; to kindle, to excite; to
attach one's self to; to consider, to take into account.

பாடு, *sub.* a turban; see தலைப்பாடு.

பாக்கியம், *sub.* (भाग्यं) happiness, good fortune.

பாக்கு, *sub.* betel nut, the fruit of the கடுகு or
Areca (Areca Catechu).

பாடு, *sub.* suffering, pain, misfortune.

பாடுகிறது—பாடினேன்—பாடுவேன், *v. a.*
to sing.

பாடும்பாடமாப்ப்பேய்கிறது, to rain in
intermitting showers.

பாடன், *sub.* a grandfather.

பாதி, *sub.* a part, the half.

பாடி, *sub.* a mat; a sail, which in India is frequently
made of matting.

பாட்கிறது—பாடந்தேன்—பாடவேன், *v. a.*
and *n.* to strike upon, to play upon (as a water
engine on a fire), to leap upon (as a tiger on his
prey); to flow; to be mixed or shot (as one colour
with another in a cloth).

பாடம், *sub.* (भारः) a weight of twenty துலாம்;
weight in general, importance.

பாசிசம், *sub.* (पार्श्वः) the side ; பலதுபாசிசம்,
the right side.

பார்க்கிறதும்—பார்க்குதேன்—பார்க்ப்பேன்,
v. a. to see, to notice, to examine.

பாலை, *sub.* a kind of parasitical plant (*Asclepias volubilis*).

பால், *sub.* milk.

பிச்சு, *sub.* (भिक्ष) alms.

பிடிக்கிறதும்—பிடிக்குதேன்—பிடிப்பேன், *v. a.*
to seize, to lay hold of, to catch.

பிடுங்கிறதும்—பிடுங்கினைன்—பிடுங்குவேன்,
v. a. to pluck out, to depose, to turn out.

பிணம், *sub.* a corpse.

பிதற்றுகிறதும், *spelt also* பிதறுகிறதும்—பிதற்
றானேன்—பிதற்றுவேன், *v. n.* to talk in-
coherently (as one in a delirium).

பிதா, *sub.* (पिता) a father.

பிந்தறுகிறதும்—பிந்தறினைன்—பிந்தறுவேன், *v. n.*
to be behind.

பிரமிக்கிறதும்—பிரமிக்குதேன்—பிரமிப்பேன்,
v. a. to astonish, to astound, to amaze.

பிராமணன், *sub.* (ब्राह्मणः) a brahman.

பலக்கு, *a natural word*, expressive of the sound and
force of a blow ; whack !

புழைக்கிறதும்—புழைக்குதேன்—புழைப்பேன்,
v. n. to gain a livelihood, to subsist ; to recover from
sickness.

புறகு, *sub.* the after part ; *used adverbially*, behind,
afterwards.

பிறக்கிறது—பிறந்தேன்—பிறப்பேன், *v. n.*
to be born, to spring, to proceed, to arise.

பிறப்பஞ்சம், *sub.* (प्रपञ्च) the world, all nature.

பிறப்படுகிறது—பிறப்பப்பேன்—பிறப்படு
வேன், *v. n.* to set out on a journey.

பிறயாசம் or பரயாசம், *sub.* (प्रयासः) labour,
trouble, pains.

பிறப்பு, *sub.* birth, nativity.

பிற்பாடு, *postposition*, governs a *dat.* after, since.

பிறமரணம், *sub.* (ब्रह्माण्ड) mightiness, grandeur.

பிறுந்தல், *sub.* a rent or fissure.

பின், *postposition*, behind, after; governs a *genitive* or *dative*.

பின்பு, *sub.* what is after or behind; often used *adverbially*.

பின்பாங்குகிறது, *comp. of* பின், and பாங்குகிறது,
q. v. to retract, to intermit, to recede.

பின்றுபாடீ, *sub.* a crupper.

பின்ன, *adv.* moreover; often used in conversation as an
expletive.

பிறகிறது—பிறினைன்—பிறவேன், *v. a.* to
tear, to rend.

புகளுகிறது, *written also* புகழ்கிறது—புகழ்ந்
தேன்—புகழ்வேன், *v. a.* to praise.

புகழ், *sub.* praise.

புகை, *sub.* smoke.

புகைகிறது—புகைந்தேன்—புகைவேன், *v. n.*
to smoke or emit smoke.

புகைக்கிறது—புகைத்தேன்—புகைப்பேன்,
v. causal, to cause to smoke, to expose to smoke.

புதைக்கிறத—புதைத்தேன்—புதைப்பேன்,
v. a. to bury, whether a corpse or treasure.

புதைக்கலை, *sub. comp. of* புதை, *q. v.* and இலை, a
leaf; tobacco.

பண்ணியம், *sub.* (पुण्यं) virtue, a good action.

புது, *adj.* new.

புத்தி, *sub.* (बुद्धिः) sense, wisdom, understanding.

புத்திமான், *sub.* (बुद्धिमान्) a wise or sensible man.

புரளுகிறது—புரண்டு போன்—புரளுவேன்,
v. n. to roll about, to wallow, to burst its banks
(a river).

புருஷன், *sub.* (पुरुषः) a husband.

புரோகிதம், *sub.* a prophecy or thing predicted.

புரோகிதன், *sub.* (पुरोहितः) a family priest, or an
astrologer who predicts lucky and unlucky days,
and details the circumstances contained in the
பஞ்சாங்கம் or almanack.

புல, *sub.* a tiger, any animal of the tiger kind.

புல் or புல்லு, *sub.* grass.

புறக்காணம், *sub. comp. of* புறம், the exterior,
and காணம், कारणं, a cause; an extraneous
cause.

புறச்சொலம், *sub. comp. of* புறம், the exterior,
and சொலம், समयं, established custom; a certain
sect. “Ordinairement on distingue deux sortes de
சொலம் sans qu’ on sache bien sur quoi se fonde
cette distinction. Les six interieures sont, &c. see
the word உட்சொலம். Les six sectes ex-

terieures sont, 1. லோகநாயகம், peu connue. 2. பஞ்சநீ, secte de Buddha. 3. சமணநீ, secte, aujourd'hui fort odieuse, qui adore அருகன்: c'est de cette secte que sont sortis la plupart des livres de sciences. 4. லோகநாயக உடம். 5. பஞ்சநாயகநீ, secte de la cinquième nuit, parceque, lors qu'il y a cinq vendredis a un mois, ils celebrent la nuit du cinquieme avec de grandes abominations. 6. லோகநாயகபாதமதம், secte des phantastiques qui n'admettent rien de réel, excepté peut-être Dieu." *M.S. Dict.*

புறத்தி or புறத்தி, *sub.* the outward side, abroad, not in doors; *used adverbially*, elsewhere.

புறமுகநாதிரம், *sub. comp. of* புறம், *q. v.* and முகநாதிரம், *q. v.* an extraneous origin.

புறம், *sub.* a side, the outside.

புனல், *sub.* water.

பூ, *sub.* a flower.

பூங்காவனம், *sub. comp. of* பூங்கா, a flower garden, and வனம், *वनं*, a grove; a garden in a grove.

பூசணிக்காய், *sub.* a gourd, a pumpkin (*Cucurbita hispida*. *Thmb.*).

பூசுகிறத—பூசு ணென்—பூசுபெண், *v. a.* to smear, to daub, to anoint.

பூசு, *sub.* (पूजा) worship; which, as performed in a Hindoo temple, consists in decorating, anointing and making offerings to the idol. Sacred music accompanies this ceremony; the officiating Brahmans chant appropriate Hymns to the Deity, and the Courtezans attached to the establishment propitiate his favour by a solemn dance.

புச்சியம், *sub.* (पूज्यं) veneration, respect; *as an adj.* venerable; *Gr.* Σεμνός.

புண்டு, *sub.* a shrub, a bush, a plant.

புகேரீ, *comp. of* பு, *q. v.* and தேரீ, a car; a car or litter adorned with flowers for removing the dead.

புரக்கிறது—புரத்தேன்—புரப்பேன், *v. a.* and *n.* (पूर) to fill; to rejoice.

பேண், *sub.* a damsel, a woman; the female of quadrupeds.

பேண்டு, *sub.* a woman.

பேய்கிறது—பேய்தேன்—பேய்பேன், *v. n.* to shower down; மறுபேய்கிறது, to rain; பணிபேய்கிறது, the dew to fall; மூத்திரம் பேய்கிறது, *Lat.* mingere.

பேயர், *sub.* a name; *also frequently used for* a person; though, when it has this meaning, it is more correct to spell it பேர்.

பேரீசு or பேரீது, *vineik.* what is great, *from* பேருஹம், *sub.* greatness; *adj.* பேரிய, great.

பேருக்கிறது, *sync. for* பேருக்குகிறது—பேருக்கிணைன்—பேருக்குபேன், *v. a.* to multiply (in arithmetic); to sweep.

பேருமம், *sub.* greatness, bigness; *adj.* பேரும்.

பேருமேச்சு, *sub. comp. of* பேரும், *q. v.* and மேச்சு, an inspiration; a sigh.

பேலம், *sub.* (बलं) force, power, strength.

பேய்கிறது—பேய்மேன்—பேய்பேன், *v. a.* to obtain, to beget; to bear (a child); to be worth; *adj.* உய்யுபேய்ம, valuable.

பேசு or பேச்சு, *sub.* a word, a speech, a rumour.

பேசுகிறது—பேசுனேன்—பேசுவேன், *v. a.* to speak, to talk.

பேட்டை, *sub.* the suburb of a fort, a bazar, a village.

பேணுகிறது—பேணுனேன்—பேணுவேன், *v. a.* to cherish, to nurture.

பேதை, *sub.* an idiot, a fool.

பேதைமை, *sub.* folly, simplicity, idiotism.

பேர், *sub.* a person.

பை, *sub.* a bag, a sack, a purse.

பேரூ, *sub.* a bullock-bag; an ox-load. “A Mysore, c’est une mesure de grains qui contient trois சைக்கை.” *M.S. Dict.*

பேராய், *sub.* a lie, a falsehood.

பேராடிக் கிறது—பேராடித் தேன்—பேராடிப் பேன், *v. a.* to hatch, to sit on eggs; to fry.

பேரருந்துகிறது—பேரருந்தினேன்—பேரருந்துவேன், *v. n.* to agree (respecting wages); to consent.

பேரல்லாப்பு, *sub.* evil, a mishap.

பேரூது, *sub.* the sun; time.

பேரடக்கிறது—பேரடத்தேன்—பேரடப்பேன், *v. a.* to brook, to endure; to pardon.

பேரன், *sub.* gold, a gold piece, a Pagoda.

பேரகிறது—பேரனேன்—பேராவேன், *v. n.* to go. A. G. Part 2 of Sect. 109.

பேரக்கண், *sub.* a traveller.

பேரக்கிறது—க்கிணை—க்குபெண், *v. causal*,
to make to go, to make to pass (time).

பேரக்கு, *sub.* an excuse, a frivolous excuse, an evasion.

பேரசனம், *sub.* (भोजनं) food, a meal.

பேரடுகிறது—பேரட்பெண்—பேரடுபெண்,
v. a. to throw; to place. A. G. Part 1 of Sect. 106.

பேரது, *sub.* time; *used chiefly in composition.* A. G.
Sect. 152.

பேரதும், *v. def.* 3rd pers. neut. fut. it is enough.
A. G. Sect. 82.

பேரமய்யா, *phrase*, go to, friend; *Lat.* agedum.

பேராகிறது—பேரநதது—பேராகும், *v. impers.*
to be sufficient.

பேரஹுப, *sub.* a covering, a cloak, a cloth, the
end of a cloth.

பேரல்—பேரல்—பேரலே, *infin.* *used adverbially*,
from the obsolete verb பேரலுகிறது, to be like;
like.

மகண், *sub.* a son; மகன், a daughter.

மகா, *adj.* (महान् or महा) great, grand, mighty.

மகிஹம், *sub.* (महिमा) dignity, grandeur, glory.

மகிழ்கிறது or மகிழுகிறது—மகிழ்ந்தேன்—
மகிழ்பெண், *v. n.* to rejoice.

மகிழ்ச்சி, *sub.* delight, pleasure.

மடப்பன், *sub.* the kitchen of a Pagoda or
Choultry.

மடம், *sub.* (मठः) a sort of convent, where holy men dwell together retired from the world.

மடி, *sub.* the lap, the bosom ; *Lat.* gremium.

மடிகி ற து—மடிந தேன்—மடிபேன், *v. n.* to die, to perish.

மனுபயன், *sub.* a dunce, an idiot.

மட்டி, *sub.* a simpleton.

மட்டு, *sub.* a limit, a bound, a measure. A. G. Sect. 150.

மணக்கி ற து—மணந தேன்—மணப்பேன், *v. n.* to smell sweetly, to emit a sweet odour.

மணம், *sub.* an agreeable odour.

மண், *sub.* earth, ground.

மதிக்கி ற து—மதிந தேன்—மதிப்பேன், *v. a.* to estimate, to appraise.

மத்தியாணம், *sub.* (मध्याह्नः) noon.

மந்திரம், *sub.* (मन्त्रः) a spell, an incantation ; a prayer.

மயக்கம், *sub.* a swoon ; a reverie, a bewildered or bewitched state.

மரம், *sub.* a tree, timber, wood.

மலவு, *sub.* cheapness, an easy rate.

மல்லாக்க, or better மல்லாநீக்க, *infin.* used adverbially, from மல்லாநீக்கி ற து, to throw on the back ; supinely, thrown on one's back.

மழை, *sub.* rain.

மறக்கி ற து—மறந தேன்—மறப்பேன், *v. a.* to forget.

மஹ, *sub.* a foal ; also the young of certain other animals when affixed to their respective names, as ஆட்டு மஹ, a lamb.

மஹக்கி மது—மஹத் தேன்—மஹப்பேன், *v. a.*
to arrest, to stop, to detain.

மஹயம், *verbal sub.* an arrest, a detention.

மஹ, *adj.* another, the next.

மஹக்கி மது—மஹத் தேன்—மஹப்பேன், *v. a.*
to oppose, to disobey, to contradict, to reject, to refute.

மஹத்து, *vineiyech. used adverbially, from மஹக்கி மது,*
q. v. anew, over again.

மஹமோடி, *sub. comp. of மஹ, q. v. and மோடி,*
a word; an answer.

மஹவத்தரம், *sub. comp. of மஹ, q. v. and உத்தரம்,*
उत्तर; an answer.

மஹமக்கி மது—மஹத் தேன்—மஹமப்பேன்,
v. a. to conceal, to hide.

மஹமவ, *verbal sub.* shelter, concealment.

மஹ், *adj.* other, the other.

மணதிரங்கி மது, *see திரங்கி மது.*

மனம், *written also மனசு or மனது, sub. (मनः) the*
mind.

மனுஷன், *written also மனிதன் or மனுதன்,*
(मनुष्यः) a man.

மணயாடி, *sub. from மண, a house; the woman*
of the house, a housewife, a wife.

மணவ, *sub. from மண, a house; a housewife,*
a wife.

மன்முடுகி மது—மன்முடினேன்—மன்முடு
பேன், *v. a.* to beseech, to entreat.

மாங்குடி, *sub. (मांसं) flesh, meat; applied also to*
the flesh of fish.

மாடு, *sub.* an ox, a cow.

மாட்டுக்கிறது—மாட்டினை—மாட்டுவேன், *v. n.* to be entangled, to adhere, to catch.

மாட்டேன், *neg. v. 1st pers. sing. from* மாட்டுக்கிறது, to be able and willing; I will not. A. G. Sect. 79, and Note in Page 89.

மாத்திரம், *adv.* (मात्रं) only. A. G. Part 1 and 2 of Sect. 151.

மாம்பசம், *sub.* (मांसं) flesh, meat; applied also to the flesh of fish.

மாப்கிறது—மாப்நதேன்—மாப்வேன், *v. n.* to languish, to die.

மாந்பு, *spelt also* மாந், *sub.* the breast, the chest.

மகவும், *infin. with the particle உம், used adverbially, from* மகுகிறது, to increase; greatly.

மஞ்சுகிறது—மஞ்சினை—மஞ்சுவேன், *v. n.* to increase, to exceed; to grow proud.

மதக்கிறது—மதநதேன்—மதப்பேன், *v. n.* to float (as a raft).

மதிக்கிறது—மதித்தேன்—மதிப்பேன், *v. a.* to tread under foot, to stamp on.

மருகம் *spelt also* மருகம், *sub.* (मृगः) a beast, a wild animal.

மலச்சன், *spelt also* மலேச்சன், *sub.* (म्लेच्छः) a fool, one who wants common sense.

மண்டு, *vineiyech. and* மண்டவும், *infin. both used adverbially, from* மண்டுகிறது, *q. v.* again.

மீளுகிறது—மீண்டுடன்—மீளுவேன், *v. n.*
to turn, to take a turn, to change.

மீண், *sub.* a fish.

முகத்துவாரி, *sub. comp. of* முகம், *q. v.* and வாரி,
q. v. a bridle.

முகம், *sub.* (मुखं) the face, the visage, the countenance.

முகுகிறது, *written also* மோகுகிறது—முகிந
தேன்—முகுவேன், *v. a.* to smell.

முகாநதிரம். *sub.* an origin, a motive, a cause:
அவன்முகாநதிரம், by his means.

முகிகிறது—முகிநதேன்—முகிவேன், *v. n.* to
be complete, to terminate: முகிவுகாலம், the
time of ending, *i. e.* of death.

முகிந்தம், *spelt also* முகிந்தம், *sub.* (मुहूर्ति) a
fortunate time (for any purpose).

மசல், *spelt also* மயல், *sub.* a hare.

மட or மடவ, *sub.* an end; also a crown; the hair
fastened in a tuft at the top of the head.

மடகிறது—மடநதேன்—மடவேன், *v. n.*
to finish, to terminate; also to be platted or
knotted.

மடுக்கு, *sub.* a lane, an alley without a thoroughfare.

மட or மடவும், *infin. used adverbially, from* மட்டு
கிறது; to the end, entirely.

மடி, *verbal adj.* cutting or knocking (one leg against
another), limping.

மட்டை, *sub.* an egg.

முண்ணு, *natural word*, expressive of mumbling or muttering.

முதல், *sub.* the commencement; the principal (of a sum of money); stock in trade; *adj.* the first; முதலாய், *adv.* even; முதற்கொண்டு, beginning with, from: as, இன்றுமுதற்கொண்டு, beginning with to-day, *i. e.* from henceforth.

முதுகு, *sub.* the back.

முண்தாடி, *sub.* a turban; a word in use among Mahrattas and Musselmans.

முந்தி, *vineiyech.* from முந்துகிறது, to go before; used adverbially, before.

முப்பது, *num.* thirty; marked thus, முப்ப.

முடி, *sub.* a cubit. This word signifies also the elbow or the knee, according as it may be prefixed to the word ஓக, the arm, or கால், the leg.

முழு, *adj.* whole, entire; முழுதும் or முழுதாய், *adv.* all, altogether, wholly.

முணங்கிறது—முணங்கேன்—முணப்பேன், *v. n.* to spring up, to shoot up, to grow.

முட்டை, *sub.* a thorn, a spur, a fish-bone.

முடபன், *sub.* an obstinate or stubborn person.

முறுகிறது—முறுகேன்—முறுபேன், *v. n.* to break.

முறுக்கிறது—முறுக்கேன்—முறுப்பேன், *v. a.* to break.

முறுக்கிறது, *sync.* for முறுக்கிறது—முறுக்கினை—முறுக்குபேன், *v. a.* to twist; *v. n.* to grumble, to mutter.

மேறு, *sub.* a time; *Fr.* fois; a turn or alternation; a custom, a rite; a relationship.

மேறுப்பாடு, *sub.* a complaint, representation of injuries.

மேறு, *sub.* the open court in an Indian house.

மேன், மேன்பு, மேன்பாக, *postposition*, before; *whether* as respects time or place.

மேனோர், *sub. pl.* forefathers, ancestors.

மேஸ்திப்பு, *sub.* apparatus, furniture.

மேக்கு, *sub.* the nose; *also used for* the beak of birds, the mouth-piece of a trumpet, the lip of a lamp.

மேச்சு, *sub.* an inspiration or inhalement.

மேடன், *sub.* a blockhead, a fool.

மேடுகிறது—மேடேனேன்—மேடுவேன், *v. a.* to cover up, to shut, to close, to conceal.

மேத்திரம், *sub.* (मूत्रं) urine.

மேர்த்து, *sub.* (मूर्तिः) a body, a person, a god.

மேலை, *sub.* a corner (of a room or building); a quarter or Rhumb.

மேலி, *sub.* deprived of an ear; with a broken neck (a bottle).

மேன்று, *num.* three; *marked thus* நட.

மேத்த, *adj.* much, very.

மேய், *sub.* truth.

மேல்தல, *adv.* gently.

மேடு, *sub.* a hillock, a rising ground.

மேய்கிறது—மேய்ந்தேன்—மேய்வேன், *v. n.* to feed, to graze.

மேய்க்கிறத—மேய்த்தேன்—மேய்ப்பேன்,
v. a. to feed (a flock).

மேல், *sub.* the upper part; *used as a postposition*, above,
 upon, after. A. G. Sect. 147.

மோய்க்கிறத—மோய்த்தேன்—மோய்ப்பேன்,
v. n. to crowd together, to swarm as bees.

மோசம், *sub.* difficulty, danger; deceit.

மோடு, *written also* மூடு, *sub.* the roof of a house.

மோறு, *sub.* a stump, a block: மோறுமாடு,
 an ox without horns, or with only the stumps of the
 horns remaining.

யக்தி, *sub.* (युक्तिः) sense, wit, attention.

யோகம், *sub.* (योगः) union, conjunction of the stars.

யோக்கியம், *sub.* (योग्यं) worthiness, propriety,
 decorum.

ராசா, *sub.* (राजा) a king.

ரா, ராவு, ராத்திரி, *sub.* (रात्रिः) night.

ரூபம், *sub.* (रूप) figure, form, shape; *hence* beauty:
as, ரூபமொழிவொழி, a beautiful woman.

ஸாயம், *sub.* a stable.

லேச்ஹசக் கேடு, *sub. comp. of* லேச்ஹச, लज्जा, modesty, and கேடு, loss ; disgrace, shame, a shameful action.

லேத்தி or லத்தி, *sub. dung.*

லோகாத்தியந்தம், *sub. comp. of* लोक, the world, आदि, first, and अन्त, final ; from one end of the world to the other, universally.

வனக, *sub. a manner, a mode ; a kind, a species.*

வசனம், *sub. (वचनं) speech.* “Paroles qui font un sens.” *M.S. Dict.*

வனச, *spelt also* னவனச, abuse, scolding.

வடிகிறது—வடிகிறதேன்—வடிகேபன், *v. n.* to transude, to drip down.

வணங்கிறது—வணங்கினேன்—வணங்கு வேன், *v. a.* to revere, to adore, to salute with respect.

வயது or வயசு, *sub. age, years (as indicating age) :*

as, அவனுகேத்தணவயசு, what age is he?

பத்துவயசு, ten years old.

வயல், *sub. meadow land, fit for the cultivation of rice.*

வயிறு, *sub. the belly.*

வர, வர, *infin. repeated, of the verb வருகிறது, q. v. used adverbially, in the sequel, in the course of time ; continually.*

வரவு, *sub. an income, receipt, revenue.*

வரி, *sub. tribute.*

வரிசை, *sub.* order, arrangement, rule, regulation, a row.

வருகிற து—வருதேன்—வருவேன், *v. n.* to come; to be attainable. A. G. Part 1 of Sect. 110, and Part 2 of Sect. 106.

வருஷம், *sub.* (वर्षः) a year.

வலம், *sub.* the right side; *adj.* right (not left).

வல, *sub.* pain, spasm.

வழக்கு, *sub.* a dispute, a quarrel, a law-suit.

வழி, *sub.* a way, a road; *metaph.* the manner of doing any thing.

வழிச்சாறு, *sub.* a public road, a beaten path.

வளர்க்கிறது, *written also* வளர்க்கிற து—வளர்க்குதேன்—வளர்க்குபேன் *v. a.* to rear, to bring up, to educate.

வளவ, *sub.* a house, a house or houses in one enclosure.

வளவரவன், *sub.* one of a certain caste; the priests of the Pariars, who, though considered vile by the other castes, have various gradations of rank among themselves.

வறவகிற து—வறண்டுபோன்—வறவவேன், *v. n.* to be parched or dried up, by fire—the sun—a fever, &c.

வகம், *sub.* (वर्गः) a sort or kind.

வகமாணம், *sub.* (वर्तमान्) intelligence, news, business.

வற்றகிற து—வற்றிடுதேன்—வற்றிடுவேன், *v. n.* to grow dry, to be dried up.

வாகனம், *sub.* (वाहनं) a vehicle, a conveyance.

Usually applied to the cars and animals on which

idols are placed, and on which the Deities which they represent are supposed to ride.

வாங்கி மது—வாங்கி நேன்—வாங்குபேன்,
v. a. to receive from another's hand ; to buy. A.G.

Part 1 of Sect. 110.

வாசல், *sub.* a doorway, a gateway.

வாசண, *sub.* an odour.

வாசிக்கி மது—வாசித்தேன்—வாசிப்பேன்,
v. a. to read ; to play on stringed instruments.

வாடகை *or* வாடா, *sub.* hire, the letting out to hire.

வாடாது, *sub.* (वाधा) pain, torment.

வாய், *sub.* the mouth ; the opening of a bag—of a wound, &c.

வாரி, *sub.* a thong, reins ; those enumerated as belonging to a saddle horse are முகத்துவாரி,

இறங்குவாரி and தாம்பூணிவாரி, *q. v.*

வால், *sub.* the tail, a train.

வாழ்த்துகி மது—வாழ்த்தினேன்—வாழ்த்துபேன், *v. a.* to praise, to wish prosperity to.

வாழ்வு, *sub.* pleasure, prosperity.

வாறு, *sub.* a way, a manner ; *never used alone ; generally in composition with the demonstrative pronoun.*

வாற்றாது, *spelt also* வார்த்தாது, *sub.* a word, a speech.

வெக்கி மகம், *sub.* (विग्रहः) a statue, an idol.

வெசாரண, *sub.* (विचारणा) consideration.

வெசாரம், *sub.* (विषादः) sadness, thoughtfulness, solicitude.

உசாரிக்கு மது—உசாரித் தேன்—உசாரிப்
பேன், *v. a.* to think of, to care for; to provide
respecting; to enquire into.

உசுருகி மது or உசுறுகி மது—உசுறுவேன், *v. a.* to fan.

உசேஉம், *sub.* (विशेषः) an especial thing; *adj.*
especial.

உதுசு, *sub.* a time or bout; a blow; a spring.

உடிகி மது—உடிகுதேன்—உடிகுபேன், *v. n.*
to rise (*as the sun*), to break forth (*as the dawn*).

உடுகி மது—உட்பேன்—உடுபேன், *v. a.* to
quit, to leave, to abandon; to open (the mouth).

A. G. Part 2 of Sect. 109.

உடுதி, *sub.* a caravansary, an inn.

உட்டுஉடுகி மது, *v. a.* the verb உடுகி மது fol-
lowing its own vineiyech. to abandon entirely, to set
at liberty.

உதம், *sub.* (विधः) a kind, a sort, a manner.

உதி, *sub.* (विधिः) destiny, fate.

உதுது, *sub.* (विद्या) an art or science, a craft, leger-
demain.

உருது, *sub.* an ornament, a specimen of art, a
curiosity; உருதுயாண், ornamental, curious,
elegant.

உபரம், *sub.* a detail, a particular account.

உயாபரம், *sub.* (यापारः) commerce, traffic,
merchandize.

உயாபாரி, *sub.* (यापारी) a merchant.

உரல், *sub.* a finger, a thumb, a toe.

விரிச்சு மது—விரித்தேன்—விரிப்பேன், *v. a.*
to spread, to stretch, to extend; *metaph.* to amplify
or relate at large.

விரிவு, *sub.* extension; *metaph.* detail.

வருமுகி மது—வரும்புகேன்—வரும்பு
வேன், *v. a.* to desire.

வறுகி மது—வறுத்தேன்—வறுப்பேன், *v. a.* from வறுக, seed; to sow seed.

வலகி மது, *sync. for* வலகுகி மது—வலகி
கேன்—வலகுவேன், *v. a.* to turn from, to
avoid, to flee from.

வலு, *sub.* a price, a value.

வழித்தடுகி மது—தடிகேன்—தட்டுவேன்,
v. a. comp of வடிகி மது, *q. v.* and தடுகி மது,
to knock; to dash out of another's hand.

வழிக்கி மது or மிழக்கி மது—வழித்தேன்—
வழிப்பேன், *v. n.* to open one's eyes, to
awake.

வழிப்பு, *sub.* a wild stare of alarm; வழிப்பாட
மாப், *adv.* staringly, in a staring manner.

வழுகி மது—வழுகுதேன்—வழுகுவேன், *v. n.*
to fall.

வழங்கி மது, *written also* வழங்கி மது—வழங்கி
கேன்—வழங்குவேன், *v. a.* to devour,
to swallow up: only applied to animals, or inanimate
objects personified.

வழும்புகி மது, *written better* வரும்புகி மது—
வழும்புகேன்—வழும்புவேன், *v. a.* to
desire.

வஹக் கி ம து—வஹக் தே ண்—வஹப்
பேன், *v. n.* to grow stiff or erect (as the ears of
a hare).

வஹ, *sub.* a question, an interrogation.

வசு கி ம து—வசு சே ண்—வசு சே பெ ண், *v. n.* to
strike or dart (as rays); to blow (as the wind); to stream
forth (as an odour).

வசு ச, *sub.* a blow, a stroke, a throw.

வசு, *sub.* a house; the squares on a chess board.

வேடு, *adj.* (बहु) many, much, very.

வேடுமா ணம், *sub.* (बहुमानं) an honour, a present
from a superior.

வேடு ணி, *sub.* rage.

வேடு ண் கி ம து—வேடு ண் பே ண்—வேடு ண்
பேன், *v. n.* to grow angry.

வேட ி ஸ ா ண், *sub. comp.* of வேட்டு, *root*, or in-
definite part. of வேட்டு கி ம து, to hew, and
அ ி ஸ ா ண், *q. v.* a chopper or bill.

வேட வே ணி, *sub.* an open field or plain; வேட
வே ணி யா ய், *adv.* openly, publicly.

வேட்டு கி ம து—வேடி ண்—வேட்டு வே ண்,
v. a. to cut, to hew, to dig, to engrave.

வேந நீ ர், *sub. comp.* of வேம், *contracted for* வேடும்,
from வே கி ம து, *q. v.* and நீ ர், *q. v.* hot water.

வேயல், *spelt also* வேய்யல், *sub.* heat of the sun,
glare, sunshine.

வே ணி, *sub.* an open space, a field; *adj.* open,
public.

வேண்டுகிறது, *v. a. comp. of* வேண்ட, *q. v.*
and வெடுகிறது, *q. v.* to divulge, to make
manifest.

வேளுப்பு, *sub.* whiteness, the colour white.

வேறுமனே, *adv.* in vain, emptily, without ad-
vantage, without foundation.

வேற்றலை or வேந்தலை, *sub.* Betel leaf, (Piper
Betel).

வேகம், *sub.* (वेगः) swiftmess, impetuosity, haste, heat,
anger.

வேகிறது—வேருதேன்—வேடுவேன், *v. n.* to
be hot, to burn.

வேளுக, *sub.* a royal tiger.

வேட்டி, *sub.* (वेष्ट) a cloth of four cubits.

வேணும், or more properly வேண்டும், *used imper-*
sonally, from வேண்டுகிறது, *q. v.* it is necessary,
it is desired. A. G. Sect. 78.

வேண்டாம், *neg. impers. verb.* it need not be, it must
not be, it is not desired.

வேண்டிய, *contracted for* வேண்டின, *past part.*
from வேண்டுகிறது, *q. v.* wanted, desired.

வேண்டுகிறது—வேண்டினேன்—வேண்டு
வேன், *v. a.* to wish, to desire, to pray.

வேர்வை, *sub.* sweat.

வேலை, *sub.* work, labour, a business.

வேளை, *sub.* a time, an opportunity, an occasion.

வேறு, *adj.* separate, different, other.

வேறுபட, *infin. used adverbially, from* வேறுபடு
கிறது, to change; separately.

வேனிற்காலம் or வேனற்காலம், *comp.*
of வேனல், heat, and காலம், *q. v.* the hot
season.

ஹவக்கி றது—ஹவத்தேன்—ஹவப்பேன், *v. a.*
to keep; to place, to lay, to put, to set.

ஹவத்துக்கோர்தஹகி றது, *v. a. comp. of* ஹவத்து,
vineiyech. from ஹவக்கி றது, *q. v.* and கோர்த
ஹகி றது, *q. v.* to suppose; to grant or admit (for
the sake of argument).

CONTRACTIONS USED IN THE ANALYSIS.

Abl.	Ablative Case.	Pagh.	Paghupadam or Derivative Noun.
Acc.	Accusative Case.		
Adj.	Adjective.	Part.	Participle.
Adv.	Adverb.	Past.	Past Tense.
A. G.	Anderson's Grammar.	Pers.	Person or Personal.
C. Abl.	Causal Ablative Case.	P.Dem.Pron.	Proximate Demonstrative Pronoun.
Comp.	Compound.		
Conj.	Conjunction.	Pl.	Plural Number.
Cop. Conj.	Copulative Conjunction.	P. N.	Proper Name.
Dat.	Dative Case.	Pres.	Present Tense.
Defect.	Defective.	Reflect.	Reflective.
Der.	Derived from.	R.Dem.Pron.	Remote Demonstrative Pronoun.
Deriv.	Derivative.		
Fem.	Feminine.	S.	Section in Anderson's Grammar.
Fin.	Final.		
Fut.	Future Tense.	S. Abl.	Social Ablative Case.
Gov.	Governed by.	Sing.	Singular.
Hon.	Honorific Form.	Sub.	Substantive.
I. Abl.	Instrumental Ablative.	V.	Verb.
I. C. W.	In Construction with.	Vett.	Vett-ttoomeiporool, or Noun, with the form of the Nominative Case and the signification of the Oblique or Genitive. A. G. S. 26.
Imp.	Imperative Mood.		
Impers.	Impersonal Verb.		
In.	Initial.		
Ind.	Indicative Mood.		
Infin.	Infinitive Mood.		
Interj.	Interjection.	Vett.Togh.	Vett-ttoomeittoghei, the Oblique, or Aorist, Case. A. G. S. 43.
Interrog.	Interrogative.		
L. Abl.	Local Ablative.		
Masc.	Masculine.	Vin.	Vineiyeichcham of the past tense, sometimes called Gerund. A. G. S. 72.
Neg.	Negative.		
Neut.	Neuter.		
Nom.	Nominative Case.		
Ord.	Ordinal.	Vineik.	Vineikoorrippoo or Conjugated Derivative. A. G. S. 126.
P.	Part of a Section in Anderson's Grammar.		
P. Adj.	Pronoun Adjective.	Voc.	Vocative Case.

The *numeral letters* followed by *figures* mark a reference to the *sentences* and *words* of the Analysis: thus, “see II. 7,” signifies, see the *seventh word* of the *second sentence*.

The dependence of Adjectives and Participles on the Substantives which they qualify, is not always stated: and, in like manner, I have not deemed it necessary to notice obvious cases of grammatical concord.

When one word depends on, or qualifies another, and yet is undeclined, I have called the former *in construction with* the latter, to distinguish this case from that wherein there is a conformity of gender, number, &c. which I have expressed by the word *agreement*.

ANALYSIS

OF

THE FIRST STORY.

I.

There was⁵ a³ Gooroo⁴ called² Paramārtan.¹

¹ பரமார்தன், *p. n. sing. nom.* coupled by the connective *vin.* என்ஹு, with குருபரணபர், with which word it may therefore be considered in apposition.

² என்ஹு, from என்கிறது, connective *vin.* A. G. P. 1 and 2 of S. 103; the fin. உ cut off,* A. G. S. 13.

³ ஒரு, *num. adj.* A. G. P. 1 of S. 134. ⁴ குருபரணபர், *sub. comp. of sub.* குரு, and ஆணபர்,† *past*

---

* For the sake of brevity, the elision of the letter உ, according to A. G. S. 13, and the interposition of the letter ப or வ, according to A. G. S. 14, will not again be noticed. A comparison of the words connected together, as in the Tamul text, with the same words separated, as in the Analysis, will plainly shew the application of these rules, which are so frequently used as to make it worth while to dispose of them once for all.

† The verbal pagh. ஆணபன், ஆணபர், ஆணது, are frequently added by a pleonasm to nouns substantive: thus, குருபரணபன், *literally*, he who is the Gooroo, *i. e.* the Gooroo.

verbal pagh. masc. from ஆகிறது, A. G. P. 1 of S. 113, *sing. nom. hon.* before the *v.* இருந்தார். ⁵இருந்தார், from இருக்கிறது, *v. past. 3rd pers. sing. hon.* A. G. Note in Page 42, and P. 2 of S. 66.

II.

Five persons,⁷ called⁶ Matti, Madeiyan, Pēdei, Mileichan and Mōōdan,⁵ were⁹ as disciples,⁸ to do⁴ service³ at his¹ commanding.²

¹ அவர், *r. dem. pron.* A. G. S. 43, and Note in Page 37, *vett. hon. i. c. w.* the *verbal noun* ஏனைதுக்கு. ² ஏனைதுக்கு, from ஏவகிறது, *past verbal pagh. neut.* A. G. P. 2 of S. 113, *sing. dat. case.* ³ உடையம், *sub. sing. nom.* put for *acc. gov.* by the *v.* சேய்ய; the *fin.* ம் changed to ங், A. G. S. 31. ⁴ சேய்ய, from சேய்கிறது, *v. infin.* gov. by the *v.* இருந்தார்கள்த. ⁵ மடியம், மறையம், பேறையம், மிசைச்சுறம், மூடறம்; the five foregoing *sub.* here used as *p. n.* are connected by the *cop. conj.* உம், which follows each; they are placed in apposition with அவர், through the medium of the *connective vin.* என்ன. ⁶ என்ன, see I. 2. ⁷ ஐவர், *num. deriv.* A. G. P. 2 of S. 136, *pl. nom.* to the *v.* இருந்தார்கள்த. ⁸ சீடரக்களாக, from சீடர், *sub. pl. nom.* rendered *adverbial* by the addition of the *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 97. ⁹ இருந்தார்கள்த, from இருக்கிறது, *v. past. 3rd pers. pl.* the letter *வ* precedes this word,* A. G. S. 14.

---

* See Note in the Preceding Page.

III.

These¹ all six,² having gone⁹ on foot³ in the ways⁸ of the villages,⁷ to enquire for⁶ other⁴ disciples,⁵ in coming¹² again¹⁰ to the Mattam,¹¹ one¹³ day,¹⁴ in the time¹⁷ of the third¹⁵ watch,¹⁶ arrived²¹ at a¹⁸ river¹⁹ bank.²⁰

¹ இவ் ஈகல்த, from இவன், *p. dem. pron. pl. nom.* to the *v.* சென்ற ஈகல்த. ² ஊழுவருட், *num. deriv.* see II. 7, *pl. nom.* in apposition with இவ் ஈகல்த, the particle உட் is added to imply totality, A. G. P. 4 of S. 140, the *fin.* டு changed to ஈ, A. G. S. 31. ³ கரண னுடையாக, from கரணனுட, *sub. comp.* of கரல், and நனுட, united, A. G. S. 37, and rendered *adverbial* by the addition of the *infin.* ஆக, see II. 8. ⁴ மஹ, *adj.* ⁵ சேடாக்கல்த, from சேடன், *sub. pl. acc. gov.* by the *v.* ஊசாரிக்க. ⁶ ஊசாரிக்க, from ஊசாரிக்கிறது, *v. infin. gov.* by சென்ற ஈகல்த. ⁷ கிறுமல்கல்த, from கிறுமல், *sub. pl. nom. vett.* A. G. S. 26, i. c. w. the *sub.* பஹ, the *in.* க doubled, A. G. S. 22. ⁸ பஹ, *sub. sing. nom.* for *l. abl.* ⁹ பேரட, from பேரகிறது, *vin.* i. c. w. இவ் ஈகல்த. ¹⁰ திருமட, from திருமடகிறது, *vin.* i. c. w. இவ் ஈகல்த; this word *literally* signifies, "having turned," but generally corresponds with the English "again;" the *in.* த is doubled, because the preceding word is considered as a *vin.* in இ, of which, in fact, it is a contracted form, A. G. S. 21. ¹¹ மடத்துக்கு, from மடம், *sub. sing. dat.* A. G. P. 3 of S. 47. ¹² வருகையல், *l. abl.* of வருகை, a *verbal in* இ, A. G. P. 1 of S. 114, from வருகிறது.

¹³ ஏறு, *num. adj.* ¹⁴ ந ஈ ல், *sub. sing. nom.* used elliptically for the *l. abl.* the fin. ல் might have been changed to ண், A. G. S. 37. ¹⁵ னு ண் று ட், *ord. adj.* A. G. P. 2 of S. 147, the fin. ட் changed to ன், A. G. S. 31. ¹⁶ ஈ ட், *sub. sing. vett. i. c. w.* நே ஈ ன், the fin. ட் is dropped, A. G. S. 32. ¹⁷ நே ஈ ன், from நே ஈ ட், *sub. sing. l. abl.* A. G. P. 4 of S. 49. ¹⁸ ஏ ஈ, *num. adj.* the in. ஏ is lengthened, and the fin. ஁ cut off, A. G. P. 2 of S. 134. ¹⁹ ஁ ன் று ட், *adj.* formed from the *sub.* ஁ ன், the fin. ட் changed to ன், A. G. S. 31. ²⁰ க று ஈ ன், from க று ஈ, *sub. sing. dat.* A. G. P. 3 of S. 47. ²¹ சே ண் று ஈ ன், from சே ண் று ஈ ன், *v. past. 3rd pers. pl.* agreeing with இ ல் ஈ ன், the in. ஈ is doubled, A. G. S. 19.

IV.

The Gooroo⁹ thinking thus:⁸ “This¹ river² is cruel;³ therefore,⁴ at the time⁶ that it is awake,⁵ it cannot be passed;”⁷ having commanded¹¹ Mileichan,¹⁰ sent (him)¹⁵ to examine¹⁴ the river’s¹² sleep.¹³

¹ இ ன், *p. adj.* A. G. P. 1 of S. 60. ² ந ன், *sub. sing. nom.* ³ கே ஈ ட், from கே ஈ ட், *vineik.* A. G. S. 125 and 126, *3rd pers. sing. neut.* as a verb, agreeing with ந ன். ⁴ ஁ ன் று ட், *sing. c. abl* of ஁ ன், verbal in ஁, from ஁ ன், A. G. P. 1 of S. 118. ⁵ ஁ ன், consisting of ஁ ன், *vin.* from ஁ ன், and இ ன், *fut. part.* from இ ன்; *comp. part. fut.* used for the *pres.* A. G. P. 1 of S. 92, *i. c. w.* ஁ ன். ⁶ ஁ ன், from ஁ ன், *sub.*

sing. l. abl. A. G. P. 4 of S. 49, the fin. ு changed to ூ, A. G. S. 36. ⁷கடக்கப்பட்டாது, *passive voice* of the *neg. v.* A. G. S. 76, comp. of கடக்க, *infin.* from கடக்கிறது, and பட்டாது, *neg. v. 3rd pers. neut.* from படுகிறது. ⁸என்ற, see I. 2. ⁹குருபரணவர், see I. 4, *nom.* to the *v.* டைடார். ¹⁰மூச்சுச்சு, from மூச்சுச்சு, *p. n. acc.* ¹¹ஏன், from ஏவகிறது, *vin. i. c. w.* குருபரணவர். ¹²அதுமே, from அது, *sub. sing. vett. togh.* A. G. Note to Page 37, i. c. w. நுதினா. ¹³நுதினா, *sub. nom.* for *acc.* gov. by the *v.* சேர்த்துக்க, the in. நு is dropped, A. G. S. 35. ¹⁴சேர்த்துக்க, from சேர்த்துக்கிறது, *v. infin.* gov. by டைடார். ¹⁵டைடார், from டைடுகிறது, *v. past 3rd pers. sing. masc. hon.* agreeing with குருபரணவர்.

V.

For this purpose,¹ when he had kindled⁶ fire⁵ in a tobacco leaf³ chooroot,⁴ carrying along¹⁰ the firebrand,⁹ which he bore⁸ in his hand,⁷ without approaching¹³ the river,¹² standing¹⁵ afar off,¹⁴ stretching (it) forth,¹⁶ he² immersed¹⁸ it¹¹ into the water.¹⁷

¹அதுமே, from அது, *v. dem. pron. sing. neut. dat.* A. G. P. 5 of S. 47. ²இவன், see III. 1, *sing. masc. nom.* to சேர்த்துக்கான். ³பனையலை, *sub. sing. vett. i. c. w.* சுருட்டல். ⁴சுருட்டல், from சுருட்டு, *sub. sing. l. abl.* the in. சு doubled, A. G. S. 26, the fin. ு changed to ூ, A. G. S. 36. ⁵தீ, *sub. sing. nom.* for *acc.* the து changed to டு, A. G. S. 36. ⁶பற்றவைக்க, from பற்றவைக்கிறது, *v. infin. or vin. of the pres.*

used for *vin.* of the *past.* A. G. Note in Page 120, the in. ப is doubled, A. G. S. 18. ⁷ ஹகயல், from ஹக, *sub. l. abl.* the in. க is doubled, A. G. S. 22. ⁸ ஏநதின, from ஏநதுகிஹது, *past. part. i. c. w.* கோல்தலிக் கட்டுபனுய, A. G. P. 1 of S. 92. ⁹ கோல்தலிக் கட்டுபனுய, from கோல்தலிக் கட்டுப, *sub. sing. acc.* ¹⁰ கோண்டுபேரய், from கோண்டுபேரகிஹது, *vin.* கோண்டு, from கோல்தலிக் கட்டுப, and *vin.* பேரய், from பேரகிஹது, *comp. vin. i. c. w.* இபன். ¹¹ அஹது, see V. 1, *acc. gov. by* தேரய் த்தான். ¹² ஆஹது, see IV. 12, *acc.:* in this instance, as the rule A. G. S. 14 is not observed, the vowel ஆ is written in its initial form. ¹³ அண்பாது, from அண்டுகிஹது, *neg. vin.* A. G. P. 1 of S. 75, *i. c. w.* இபன். ¹⁴ தாடம், *sub. used adverbially*, the fin. ம் is dropped, A. G. S. 32. ¹⁵ நின்ஹ, from நிற்கிஹது, *vin. i. c. w.* இபன். ¹⁶ எஹ, from எட்டுகிஹது, *vin. also i. c. w.* இபன். ¹⁷ தண்ணீரலே, from தண்ணீர், *sub. sing. l. abl.* ¹⁸ தேரய் த்தான், from தேரய்க்கிஹது, *v. past. 3rd pers. sing. masc. agreeing with* இபன்.

VI.

He who was called⁹ Mileichan,⁸ perceiving that⁷ as soon as² he immersed it,¹ the water³ smoked⁶ with a hissing noise,^{4 5} hurrying,¹⁰ stumbling,¹¹ falling¹² (and) running,¹³ exclaimed,⁴¹ “Sir! Sir!¹⁴ it is not¹⁹ now¹⁷ the time¹⁸ to pass¹⁶ the river:¹⁵ it²⁰ being awake,²¹ as soon as²⁴ I²² touched it,²³ hissing²⁸ like²⁷ a poisonous²⁵ serpent,²⁶ smoking³⁰ in fierce rage²⁹ (and) leaping,³¹ it is indeed⁴⁰ a wonder,³⁹ that saving³⁷ (my) life,³⁶ I³⁵ escaped³⁸ from the fury with which³⁴ it opposed³³ me.”³²

¹ தேராய்த் து, see V. 18, *past part.* i. c. w. உபண்.
² உபண், *sing. nom.* used elliptically, for the *l. abl.* to denote celerity, A. G. P. 3 of S. 149. ³ தண்ணீர், *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* புனுகுநது, A. G. S. 117, the in. து changed to ஹ, A. G. S. 33. ⁴ சுஹர், a natural, indeclinable word, A. G. Note to Page 85.
⁵ என்ஹு, *connective vin.* see I. 2. ⁶ புனுகுநது, from புனுகுகுஹது, *past verbal pagh.* agreeing, in its capacity of *v.* with தண்ணீர், and, as a *noun, nom.* for *acc.* gov. by கண்டு, A. G. P. 1 and 2 of S. 117. ⁷ கண்டு, from காண்குஹது, *vin.* i. c. w. ஹுஸ்சன். ⁸ ஹுஸ்சன், see IV. 10, *nom.* to என்ஹுன். ⁹ என்புபண், from என்குஹது, *fut. verbal pagh. sing. nom. masc.* in apposition with ஹுஸ்சன், A. G. P. 5 of S. 117. ¹⁰ புதஹு, from புதஹுகுஹது, *vin.* i. c. w. ஹுஸ்சன்.
¹¹ துபஹு, from துபஹுகுஹது, *vin.* also i. c. w. ஹுஸ்சன், the in. து doubled, A. G. S. 21. ¹² ஸுருநது, from ஸுருகுகுஹது, *vin.* also i. c. w. ஹுஸ்சன்.
¹³ ஓடி, from ஓடுகுகுஹது, *vin.* also i. c. w. ஹுஸ்சன்.
¹⁴ ஜயரபய்யா, *sub. sing. voc.* in the reiterative form, from ஜயன் and அய்யன், which two modes of spelling are used indifferently. ¹⁵ நதினய, see IV. 2, *acc.* gov. by the *v.* கபக்க. ¹⁶ கபக்க, from கபக்குகுஹது, *v. infin.* gov. by the *sub.* தஹுபாய், the in. க doubled, A. G. S. 20.
¹⁷ இப்பேர, *adv.* A. G. P. 2 of S. 152. ¹⁸ தஹுபாய், *sub. sing. nom.* to அன்ஹு. ¹⁹ அன்ஹு, *defect. v. 3rd pers.* A. G. S. 80, agreeing with தஹுபாய். ²⁰ அது, see V. 1, *nom.* to the *part.* எதிர்த்து, which, with the following *noun*, has a *verbal* capacity, according to a peculiar

construction, whereby the force of the *relative*, otherwise wanting in this language, is conveyed: thus, நான் பார்த்ததைக்கு, “to the house which I saw;” அதே நேரம் நான் பேசியதைக்கு, “to (or from) the rage which it opposed to me.” ²¹ அதைக் குறித்து, see IV. 5, *comp. vin. of the past. i. c. w. அது*. ²² நான், *pers. pron. sing. nom.* ²³ நேரம், from நேரமாகிறது, *past part. being*, as to its *verbal capacity*, in regimen with நான், and in its *adj. character i. c. w.* உடனே. ²⁴ உடனே, see VI. 2. ²⁵ நச்சு, *adj* from நஞ்சு. ²⁶ நாகம், *sub. sing. nom.* for *acc. gov.* by the *particle* போலே. ²⁷ போலே, properly the root of the *v.* போலுகிறது, here used as a *particle* of similitude, A. G. P. 2 of S. 100. ²⁸ சூழ்ந்து, from சூழ்க்கிறது, *vin. i. c. w. அது*. ²⁹ எந்நேரம்தான், from எந்நேரம், *l. abl. the fin.* ல் changed to டு, A. G. S. 36. ³⁰ புகுந்து, see VI. 6, *vin. i. c. w. அது*. ³¹ பாய்ந்து, from பாய்கிறது, *vin. also i. c. w. அது*. ³² என்னை, see VI. 22, *acc.* ³³ எதிர்த்து, from எதிர்த்து, *past part. in its verbal capacity agreeing with அது*, and as an *adj. qualifying the following word*. ³⁴ பேசுகுந்தம், from பேசுகு, *sub. sing. dat. gov. by the verbal தப்பினதே*. ³⁵ நான், see VI. 22, *nom. in regimen with தப்பினதே*. ³⁶ உயர், *sub. nom. for acc. gov. by பிற்புத்த*. ³⁷ பிற்புத்த, from பிற்புக்கிறது, *vin. i. c. w. நான்*. ³⁸ தப்பினதே, from தப்புகிறது, *past verbal pagh. as a verbal*, in regimen with நான், and, as a *noun, sing. nom. subject of the sub. v. understood; the*

emphatic particle எ is added, A. G. S. 144. ³⁹ உதிசேயம், *sub. sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood, the fin. ம் is changed to ந, A. G. S. 31. ⁴⁰ தரன், *emphatic particle*. ⁴¹ என் னுன், from என் கி றது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with டி ஸ்சன்.

VII.

To that¹ the Gooroo,² saying,¹⁰ "What⁵ can we⁴ do⁶ against the divine mind,³ we will wait⁹ a little⁷ time;"⁸ they sat down¹⁷ in a flowery grove¹⁶ in the vicinity,¹¹ which spread,¹⁵ making¹⁴ a dark¹² shade.¹³

¹ உதுக்கு, see V. 1. ² குருவானபர், see I. 4, i. c. w. என் னு. ³ தேவதிருவுந் துக்கு, from தேவதிருவுந், *sub. comp.* of தேவன், and திருவுந், *sing. dat.* ⁴ நாம், see VI. 22, *pl. nom.* A. G. P. 1 of S. 57. ⁵ என்ன, *interrog. pron.* used absolutely, A. G. P. 2 of S. 62. ⁶ சேய்போம், from சேய்கி றது, *v. fut. 1st pers. pl.* agreeing with நாம், the fin. ம் changed to த், A. G. S. 31. ⁷ சிறு, *adj.* ⁸ நேரம், *sub. sing. nom. absolute*, the fin. ம் changed to ந், A. G. S. 31. ⁹ கரத்திருப்போம், *vin.* கரத்து, from கரக்கி றது, and இருப்போம், from இருக்கி றது, *comp. v. fut. 1st pers. pl.* ¹⁰ என் னு, used for என், from என் கி றது, A. G. Note to Page 120, *vin.* placed absolutely with குருவானபர். ¹¹ அண்ணலயல், from அண்ணல, *sub. sing. l. abl.* ¹² இருண்ட, from இருளுக்கி றது, *past part. i. c. w.* நிழல். ¹³ நிழல், from நிழல், *sub. sing. acc.* ¹⁴ சேய்து, see VII. 6, *vin. i. c. w.* பஞ்சோலயல். ¹⁵ பரந்த, from பரங்கி றது,

past part. ¹⁶ பஞ்சேரணயல், from பஞ்சேரணை, *sub. comp. of* ப, and சேரணை, *sing. l. abl.* ¹⁷ உன்க காரநதாரிகல், from உன்க காருகிறது, *v. past 3rd pers. pl. gov. by* உபரிகல், understood.

VIII.

To pass³ the time² there,¹ while¹⁰ each⁸ was relating⁹ various⁶ particulars⁷ of this⁴ river,⁵ he who was called Matti¹¹ spoke as follows.¹²

¹ அங்கே, *adv.* ² பேராடுது, *sub. sing. nom. for acc. gov. by* பேரங்க. ³ பேரங்க, from பேரங்கிறது, *v. infin. A. G. P. 3 and 4 of S. 73.* ⁴ இநத, see IV. 1. ⁵ நதியன், see IV. 2, *vett. togh.* in regimen with உசே உங்கண். ⁶ பல, *adj.* ⁷ உசே உங்கண், from உசே உம், *sub. pl. acc.* ⁸ உபணபன், *r. dem. pron.* repeated in a distributive sense. ⁹ சேரல்லைக் கோண் டுபரும், *comp. of vin.* சேரல்லை, from சேரல்லை கிறது, *vin.* கோண்டு, from கோண்டுகிறது, and *fut. part.* பரும், from பருகிறது, *A. G. P. 2 of S. 106, comp. part.* in its *verbal* capacity, agreeing with உபணபன், and, as an *adj.* in regimen with உல. ¹⁰ உலுலு, from உலுவு, *l. abl. A. G. Note in Page 136.* ¹¹ மடிபென்பபன், see VI. 8 and 9. ¹² சேரன்னதாபது, has the same force as சேரன்னது, the termination உபது being redundant, *A. G. P. 5 of S. 117, from சேரல்லை கிறது, past verbal pagh. neut.* as to its *verbal* capacity, i. c. w. மடிபென்பபன், and, as a *substantive, nom.* to the *sub. v.* understood.

IX.

“I have heard¹² my⁹ Grandfather,¹⁰ many, many⁷ times⁸ relate,¹¹ both⁴ the cruelty³ and⁶ artfulness⁵ of this¹ river.²

¹ இநது, see IV. 1. ² நதிமீன், see VIII. 5. ³ குறா
தம், *sub.* ⁴ உம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to ந, A. G.
S. 31. ⁵ தநதிதம், *sub.* ⁶ உம், *cop. conj.* குறா
தம் and தநதிதம், used in *nom.* for *acc.* under
gov. of சேரல். ⁷ பம்பல, *adj.* ⁸ குறா, *sub.*
sing. nom. used elliptically for *pl. l. abl.* ⁹ என், from
நான், see VI. 22, *vett. togh.* ¹⁰ பரமன், *sub. sing.*
nom. placed absolutely with the *infin.* சேரல்.
¹¹ சேரல், from சேரல்வகிந்து, *v. infin.* or *vin.*
of the *pres.* A. G. P. 1 of S. 94. ¹² கேட்குக்கேள்,
comp. of vin. கேட்டு, from கேட்கிந்து, and the *sub.*
v. pres. 1st pers. sing.

X.

“My¹ Grandfather,² it may be,⁵ (was) a great³ Merchant.⁴

¹ என், see IX. 9. ² பரமன், see IX. 10, subject
of the *sub. v.* understood. ³ பெரு, *adj.* ⁴ ஓயா
பரம, *sub. nom.* predicate of the *sub. v.* understood.
⁵ ஆக்கும், from ஆக்கிந்து, *fut. 3rd pers. neut.* used
intransitively, A. G. P. 1 of S. 104.

XI.

“One day,² as both⁹ he¹ himself³ and¹² his¹⁰ companion,¹¹
driving¹³ two⁶ asses⁷ laden with⁵ salt³ bags,⁴ (and) descend-

ing¹⁶ into the mid¹⁴-river,¹⁵ were coming along;¹⁷ in order to relieve fatigue²⁷ a little,²⁶ as it was²⁵ the summer²³ season,²⁴ they themselves²⁸ bathed²⁹ in the cool³¹ water,³² which was running³⁰ up to¹⁹ (their) middles,¹⁸ and having halted³² the asses³⁰ also,³¹ they washed (them).³³

¹அபரீ, *r. dem. pron. masc. sing. nom. hon.* ²ஒரு நாள், see III. 13 and 14. ³உப்பு, *sub. vett.* ⁴பேரது, *sub. nom. for acc. gov. by ஏற்றின*, the in. ப is doubled, A. G. S. 19 and 26. ⁵ஏற்றின, from ஏற்றுகிறது, *past part. i. c. w.* களுதகமன. ⁶குண்டு, *num. adj.* ⁷களுதகமன, from களுத, *sub. pl. acc. gov. by ஒட்டிக்கொண்டு.* ⁸தான், *reflect. pron. in apposition with அபரீ.* ⁹உம், *cop. conj.* ¹⁰தன், from தான், *vett. togh.* ¹¹கூடாவி, *sub. sing. nom.* ¹²உம், *cop. conj.* அபரீ, தான் and கூடாவி are conjointly *nom.* to குளிப்பாடினார்கள். ¹³ஒட்டிக்கொண்டு, *comp. of vin.* ஒட்டி, from ஒட்டுகிறது, and *vin.* கொண்டு, *i. c. w.* அபரீதான நதன்கூடாவிடம். ¹⁴நடு, *adj. the fin.* உ followed by வ், A. G. S. 14. ¹⁵ஆற்றில், see IV. 12, *l. abl.* ¹⁶இறங்கி, from இறங்கிறது, *vin.* same construction as ஒட்டிக்கொண்டு. ¹⁷பருகியல், *l. abl. of பருக, verbal from பருகிறது.* ¹⁸இது, *sub. sing. nom. gov. by மட்டும்.* ¹⁹மட்டும், properly a *sub.* here used as a *postposition*, A. G. S. 150. ²⁰ஒடுகி, from ஒடுகிறது, *pres. part. i. c. w.* தண்ணீரே. ²¹குளிந்த, from குளிகிறது, *past part.* ²²தண்ணீரே, from தண்ணீர், *l. abl.* ²³கொண்ட, *sub. vett.* ²⁴நாள், *sub. sing. nom.* placed absolutely

with the *infin.* ஆகக் கோஸ்து. ²⁵ ஆகக் கோஸ்து, from ஆகி றது, and கோஸ்துநகி றது, *comp. infin.* or *vin.* of the *pres.* used absolutely. ²⁶ சந்ந, *adv.* the in. ச doubled, A. G. S. 22. ²⁷ இவ்வுப்பாறு, from இவ்வுப்பாறுகி றது, *infin.* gov. by இனித்து. ²⁸ தாங்கனும், from தான், *reflect. pron. pl. nom.* coupled by the *conj.* உம், with the *nom.* to இனிப்பாறு னுந் கனும், the in. த doubled, A. G. S. 22, the fin. ம் changed to ன், A. G. S. 31. ²⁹ இனித்து, from இனிக்கி றது, *vin. i. c. w.* தாங்கனும். ³⁰ கடுகந்த கனும், see XI. 7. ³¹ உம், *cop. conj.* the ம் dropped; it ought rather to have been changed to ந A. G. S. 32, but it seems to be considered as a syllable of the preceding word. ³² நிறுத்தி, from நிறுத்துகி றது, *vin. i. c. w.* தாங்கனும். ³³ இனிப்பாறு னுந் கனும், from இனிப்பாட்டுகி றது, *past. 3rd pers. pl.* the in. க doubled, A. G. S. 21.

XII.

“Afterwards,¹ when they passed^{3,4} to the further bank,² they perceived,²³ that²² the river⁷ had eaten⁸ all⁶ the salt,⁵ and,⁹ moreover,¹⁰ (that) it had²⁰ miraculously¹⁷ drawn out²⁰ and stolen²¹ all¹⁹ the salt,¹⁸ without opening¹⁶ in the least¹⁵ the mouths¹⁴ of the gunny bags¹³ which were well¹¹ sewed.¹²

¹ பின்ன, *adv.* ² அக்கரைக்கு, *comp.* of அ for அநது, and கரைக்கு, from கரை, *sub. sing. dat.* ³ சென்ற, from செல்லுகி றது, *past part. i. c. w.* இடத்தில், the in. ச doubled, A. G. S. 19. ⁴ இடத்தில், from இடம், *sub. sing. l. abl.* A. G. Note in Page 163.

⁵ உப்ப, *sub. vett.* ⁶ எல்லாத்தொடும், from எல்லாம், *sub. sing. acc. gov. by தின்றது*; for the addition of the particle உம், see A. G. Note in Page 29. ⁷ ஆறு, see IV. 12, *nom. to verbal pagh. தின்றது*, and திருடனது. ⁸ தின்றது, from திற்கிறது, *past verbal pagh. neut.* ⁹ உம், *cop. conj.* ¹⁰ அல்லாமல், from *defect. v.* அல்ல, *vin. used adverbially*, the fin. ல் changed to ன், A. G. S. 37. ¹¹ நன்றாய், *sub. நன்றாய்*, rendered *adverbial* by the addition of the *vin.* ஆய், A. G. P. 4 of S. 104, the in. ந dropped, A. G. S. 37. ¹² ஹதத்திருநத, *part. comp. of vin. ஹதத்து*, from ஹதக்கிறது, and the *part. of the sub. v.* the in. த doubled, ஆய் being properly a *vin.* in இ, A. G. S. 21. ¹³ கேரணினாக, *sub. vett.* ¹⁴ பரனாய், from பராய், *sub. sing. acc.* ¹⁵ சம்பாய், *adv.* the in. ச doubled, A. G. S. 20, the fin. ம் changed to ந, A. G. S. 31. ¹⁶ திறப்பாமல், from திறக்கிறது, *neg. vin.* A. G. P. 1 of S. 75, i. c. w. ஆறு. ¹⁷ அம்பதமாய், *sub. அம்பதம்*, rendered *adverbial* by the addition of ஆய், see XII. 11. ¹⁸ உப்ப, *sub. vett.* ¹⁹ எல்லாம், *sub. nom. for acc.* the fin. ம் changed to த், A. G. S. 31. ²⁰ சேரநதுவட்டு, *vin. சேரநது*, from சேரநகிறது, and *vin. வட்டு*, from வடுகிறது, *comp. vin.* i. c. w. ஆறு. ²¹ திருடனது, from திருடுகிறது, *past verbal pagh. neut.* agreeing, as a *v.* with ஆறு. ²² ஆக from ஆகிறது, *infin.* joined to திருடனது, with the same force as the *connective vin.* என்ம, A. G. P. 2 of S. 117. ²³ கண்பாரீகர்த, from கரணகிறது, *v. past. 3rd pers. pl. masc.* the in. க doubled, A. G. S. 22.

XIII.

They¹³ rejoiced,¹⁴ saying,¹² 'Ha, ha,¹ since it has seized⁴ this² salt,³ indeed it is⁵ (*lit.* is it not?) a great¹⁰ blessing¹¹ that the river⁷ has left,⁹ without swallowing,⁸ us:'''⁶ thus¹⁵ spoke¹⁷ Matti.¹⁶

¹ அஹ, *interj.* ² இநத, see IV. 1. ³ உப்ப, see XII. 5 ⁴ டுங்கி க்கே காண்டிருந்ததினாலே, *comp. vin.* டுங்கி, from டுங்கி றது, *vin.* கே காண்டு, and இருந்ததினாலே, from இருக்கி றது, *comp. past. verbal pagh. c. abl.* ⁵ அல்லோ, *defect. v.* அல், with the particle ஓ, having the force of an *emphatic interj.* A. G. P. 4 of S. 142. ⁶ எங்க ஊ, see VI. 22, *pl. acc. gov. by* உடது. ⁷ அஹ, *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* உடது. ⁸ உடருங்காமல், from உடருங்கி றது, *neg. vin. i. c. w.* அஹ. ⁹ உடது, see IV. 15, *verbal pagh.* as a *v.* agreeing with அஹ, as a *noun*, subject of the *sub. v.* understood. ¹⁰ மகா *adj.* ¹¹ நன்னாம, *sub. sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood. ¹² என்னு, see I. 2. ¹³ அவர்க ள், see XI. 1, *pl. nom.* ¹⁴ சநதோஊப்ப டார்க ள், from சநதோஊப்படுகி றது, *v. past. 3rd pers. pl.* ¹⁵ என்னு, see I. 2. ¹⁶ மஹ, *p. n. sing. nom.* ¹⁷ சேரன்னுன், from சேரல் லுகி றது, *v. past. 3rd pers. sing. neut.*

XIV.

Upon that¹ Pēdei² began⁵ another³ anecdote.⁴

¹ அதற்கு, see V. 1. ² பேனதயா னவன். *p. n.* see I. 4, *nom.* to துபக்கினுன், the *in.* ப doubled,

A. G. S. 19. ³மஹேசு, *adj. comp. of the adj.* மஹ, and the *num. adj.* ஏசு: in this compound we find an exception to the general rules of connection. ⁴சேய்தி, *sub. nom. for acc.* ⁵துபக்கினன், from துபக்கி ஹது, *v. past. 3rd pers. sing.* agreeing with பேனதயாணபன்.

XV.

“The stratagems, tricks and deceits⁴ which belong³ to this¹ river,² have happened⁸ numerous⁵ in my⁶ day:⁷ pray listen.⁹”

¹இநது, see IV. 1. ²ஆஹக்ரு, see IV. 12, *dat. gov. by* உஃஃ, used as in *Lat.* “est pro habeo,” A. G. S. 47. ³உஃஃ, from the *defect. v.* உண்டு, *past part.* ⁴உபாயதநதிநதிருட்டுக்கஃ, *subs.* of which the last alone has the *pl. termination, nom.* to நடந்தது. ⁵மேத்த, *adv.* ⁶என், see IX. 9. ⁷நரஃ, see III. 14, *l. abl.* the in. ந is changed to ண, A. G. S. 35. ⁸நடந்தது, from நடக்கி ஹது, *v. past. 3rd pers. neut.* ⁹கேட்க, from கேட்கி ஹது, *inf.* put for *imp.* A. G. P. 2 of S. 96.

XVI.

“Whilst⁹ a¹ dog,² having snapped up⁵ a morsel of mutton,⁴ which he had stolen,³ (was) swimming⁸ in the mid⁶-stream,⁷ the river¹¹ deceitfully¹⁰ exhibited^{15, 16} in the water¹⁴ another¹² piece of flesh.¹³”

¹ஏசு, see III. 13. ²நாய், *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* பேனதயாணபன். ³திருடன, from திருடு கி ஹது, *past part.* ⁴ஆட்டுக்கஃகண்பத்தி,

sub. comp. of ஆட்டு, *vett. togh.* from ஆடு, கஹ, *vett.* and கண்டதற்கு, from கண்டம், *sing. acc. gov.* by the *vin.* கவ்வக்கோண்டு. ⁵ கவ்வக்கோண்டு, *comp. of vin.* கவ்வ, from கவ்வகிறது, and கோண்டு, see VIII. 9, i. c. w. நாட. ⁶ see XI. 14. ⁷ ஆஹலே, see XI. 15. ⁸ நூநூ, from நூநுகிறது, *vin. i. c. w.* நாட. ⁹ பேராகயல், *sing. l. abl.* (A. G. Note to Page 117) of பேராக, *verbal* in ஐ, from பேரகிறது, as a *v.* in regimen with நாட, the *in.* ப doubled, A. G. S. 21, the *fin.* ல changed to ஹ, A. G. S. 36. ¹⁰ கபடாக, from கபடு, *sub.* rendered *adverbial* by the *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 97. ¹¹ ஆஹ, *nom.* to காட்டினது. ¹² பேபேரு, *adj. comp.* of பேஹ, and ஒரு. ¹³ மரம் சத்துண்டு, *sub. comp.* of மரம்சம், and துண்டு, *nom.* for *acc. gov.* by காட்டினது. ¹⁴ தண்ணீரிலே, see XI. 22. ¹⁵ காட்டினது, from காட்டுகிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* agreeing with ஆஹ. ¹⁶ ஆம், contracted form of ஆகும், *v. fut. 3rd pers. neut.* here used *expletively*.

XVII.

“With respect to² the dog,¹ from its appearing,⁹ that⁸ what he saw⁶ was,⁷ without⁵ any³ deceit,⁴ the larger;⁷ having quitted¹² the piece¹¹ which he had snapped up,¹⁰ when he dived^{16, 15} to snap at¹⁴ the larger one,¹³ both that and this¹⁷ disappeared,¹⁸ and²⁰ the dog¹⁹ went²³ home²² empty:”²¹ (thus) he spoke.²⁴

¹ நாட, *sub. sing. nom.* to the *part.* அஹநூன, which, with the following *sub.* பேரது, has the force of a *verb.* ² ஒபேன்ஹல், *comp. of the particle* ஒ, and the *conj. mood* என்ஹல், from என்கிறது,

A. G. P. 3 of S. 142. ³ ஒரு, see I. 3. ⁴ கட்டு, *sub. sing. nom. gov. by the postposition இல்லாமல்*, A. G. P. 3 of S. 102. ⁵ இல்லாமல், from *defect. v. இல்*, *neg. vin. used as a postposition*, the *fin. ல்* changed to *஁*, A. G. S. 36. ⁶ கண்டது, see VI. 7, *past verbal pagh. nom. to the vineik. பேரியது*. ⁷ பேரியது, from பேருடை, A. G. S. 125 and 126, in its *verbal capacity gov. by கண்டது*. ⁸ என்஁, see I. 2. ⁹ தேரன்஁னதினாலே, *l. abl.* (A. G. P. 2 of S. 117) of தேரன்஁னது, *past verbal pagh. from தேரன்஁கிறது*, here used impersonally. ¹⁰ கவையருநது, from கவைய, see XVI. 5, and இருநது, *past part. of the sub. v.; comp. part. i. c. w. துண்டித்தது*. ¹¹ துண்டித்தது, from துண்டி, *sub. sing. acc.* ¹² வட்டு, from வடுகிறது, *vin. i. c. w. நாடி*. ¹³ பேரியது, from பேரியது, see XVII. 7, *acc. gov. by கவைய*, the *in. ப* doubled, A. G. S. 19. ¹⁴ கவைய, see XVI. 5, *infin. gov. by அறிந்ததின்போது*, the *in. க* doubled, A. G. S. 20. ¹⁵ அறிந்ததின, from அறிந்தது கிறது, *past part. as a v. agreeing with the sub. நாடி*, as an *adj. i. c. w. போது*. ¹⁶ போது, *sub. nom. put for l. abl. used with the part. அறிந்ததின*, to denote time; it is more usually employed with the *pres. or fut. part. in this sense*, A. G. P. 1 of S. 152. ¹⁷ அதுவதிதுவம், *r. and p. dem. pron. sing. neut. united by the conj. உம்*, repeated. ¹⁸ போய்஁஁, contracted for போயினது, A. G. P. 4 of S. 66, from போகிறது, *v. past. 3rd pers. neut. agreeing with the pron. அதுவதிதுவம்*. ¹⁹ நாடி, see XVI. 2, *nom. to சென்றது*.

²⁰ உம், *cop. conj.* ²¹ வேறொரு, *adv.* ²² மூரில், from மூர், *sub. sing. l. abl.* the fin. ல் changed to ட், A. G. S. 36. ²³ சென்றது, from செல்லுகிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* ²⁴ என்முன், see VI. 41.

XVIII.

Whilst discoursing² thus,¹ they saw⁷ a⁴ horseman⁵ come⁶ from the other side.³

¹ இப்படி, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153. ² பேசிக் கோண்டிருக்கையில், *v. comp. of vin.* பேசி, from பேசுகிறது, *vin.* கோண்டு, see VIII. 9, and இருக்கையில், *l. abl.* of இருக்க, *verbal* in இ, from இருக்கிறது. ³ அக்கறையிலிருந்து, *l. abl.* from அக்கறா, for அந்தக்கறா, and *vin.* இருந்து, from இருக்கிறது; a phrase, denoting “motus a loco,” A. G. P. 2 of S. 49. ⁴ ஒரு, see I. 3. ⁵ குதிரைக்காரனை, from குதிரைக்காரன், *deriv. sub.* from குதிரை, A. G. S. 121, *acc. gov.* by the *v.* கண்டார் கள். ⁶ பார, from பாருகிறது, *infin.* placed absolutely. ⁷ கண்டார் கள், see VI. 7, *v. past. 3rd pers. pl.* the in. க doubled, A. G. S. 22.

XIX.

As⁷ only⁴ one¹ span² water³ came⁷ running⁶ in the river,⁵ he,⁸ remaining¹¹ on¹⁰ the horse,⁹ without fearing¹³ in the least,¹² came¹⁶ hastening,¹⁵ making the noise jala-jala.¹⁴

¹ ஒரு, see I. 3. ² சாண், *sub. vett. i. c. w.* குண்ணீர். ³ குண்ணீர், see XI. 22, *nom.* to the *verbal pagh.* பாருகிறதில். ⁴ மாதிரி, *adv.* ⁵ உடல்

ஹலே, see XVI. 7. ⁶ஓடி, from ஓடுகிறது, *vin.* i. c. w. தண்ணீர். ⁷பருகித்தொல், see XVIII. 6, *verbal pagh. c. abl.* A. G. P. 2 of S. 117, as a *v.* agreeing with the *sub.* தண்ணீர். ⁸அபண், see XI. 1, *nom.* to பருதான். ⁹குதினா, *sub. vett. gov.* by the *postposition* மேல். ¹⁰மேல், *postposition*, A. G. P. 2 of S. 147, the *fin.* ல் and the *in.* ந் of the following word coalesce, to form ன், A. G. S. 35. ¹¹நின்ற, from நில்லுகிறது, *vin.* i. c. w. அபண். ¹²சுற்றம், see XII. 15. ¹³கூசாமல், from கூசுகிறது, *neg. vin.* also i. c. w. அபண், the *fin.* ல் changed to ற், A. G. S. 36. ¹⁴சலசலபென்ற, a *natural, indeclinable word*, coupled with the *connective vin.* என்ற, A. G. Note to Page 85. ¹⁵கடுகி, from கடுகிறது, *vin.* i. c. w. அபண். ¹⁶பருதான், see XVIII. 6, *v. past. 3rd pers. sing. masc.*

XX.

Perceiving² this,¹ they³ began²⁸ to intreat,²⁷ saying,²⁶ “Alack!⁴ if there were⁹ a horse⁸ to our⁵ Gooroo⁶ also,⁷ both¹¹ he,¹⁰ and¹⁵ we¹⁴ approaching¹³ him¹² (*i. e.* with him), might descend¹⁹ into the river¹⁸ without¹⁷ fear:¹⁶ Sir,²⁵ you must,²⁴ by whatever means,²⁰ buy²³ a²¹ horse.²²

¹ஓது, from ஓது, *p. dem. pron. sing. neut. acc.*
²கண்டு, see VI. 7, i. c. w. இவர்கட்கு, the *in.* க் doubled, A. G. S. 20. ³இவர்கட்கு, see III. 1, *nom.* to the *v.* துபக்கிறீர்கள். ⁴ஐயயோ, *interj.*
⁵எங்கட்கு, see VI. 22. *pl. vett. togh.* ⁶குருக்கலங்கு, see I. 4, *pl. hon. for sing. dat.* ⁷உம், see IX. 4.

⁸ குதிறு, see XIX. 9, *sing. nom.* before the *conj. mood* இருந்தால். ⁹ இருந்தால், from இருக்கிறது, *conj. mood*, A. G. S. 91. ¹⁰ அவர், see XI. 1, *nom.* to the *verbal* இறங்கலாம். ¹¹ உம், *cop. conj.* ¹² அவனு, see XI. 1, *acc. hon. gov.* by the *vin.* அண்ட. ¹³ அண்ட, from அண்டுக்கிறது, *vin. i. c. w.* நாங்கல்த. ¹⁴ நாங்கல்த, see VI. 22, *pl. nom.* coupled with அவர், by the *conj.* உம் repeated. ¹⁵ உம், *cop. conj.* ¹⁶ பயம், *sub. sing. nom.* gov. by இல்லாமல். ¹⁷ இல்லாமல், see XVII. 5. ¹⁸ ஆற்றல், see XVI. 7. ¹⁹ இறங்கலாமே, see XI. 16, *verbal* in ல் coupled with the *neut. fut.* ஆமே, from ஆகிறது, A. G. P. 1 of S. 119, the *particle* ஏ is added for the sake of emphasis, A. G. P. 1 of S. 144. ²⁰ எப்படையாகிலும், *comp.* of the *adv. of interrog.* எப்படி, and the *conj.* form of the *v.* ஆகிறது, coupled with the *conj.* உம், having an indefinitely disjunctive signification, A. G. P. 5 of S. 104. ²¹ ஒரு, see I. 3. ²² குதிறு, XIX. 9, *nom.* for *acc.* ²³ வாங்க, from வாங்குகிறது, *infin.* gov. by வேணும். ²⁴ வேணும், from the *defect. v.* வேண்டு, *impers. fut. 3rd pers. neut.* A. G. S. 78. ²⁵ ஐயா, from ஐயன், *sub. sing. voc.* ²⁶ என்ற, see I. 2. ²⁷ மன்றம், from மன்றுகிறது, *infin.* ²⁸ துவக்கிறார் கல்த, see XIV. 5, *3rd pers. pl.* gov. by இவர்கல்த.

XXI.

The Gooroo Paramārtan,¹ however,² saying ⁷ “ We will speak⁶ of this³ matter⁴ hereafter,”⁵ on account of the approach¹¹ of the

eventide,¹⁰ the day⁸ having declined,⁹ sent¹⁶ again¹² to examine¹⁵ the river's¹³ sleep.¹⁴

¹ பரமாமுத்தூ, *sub. comp.* of பரமாமுதன், see I. 1, and தூ, see I. 4, *nom.* to அனுப்பினார்.
² அனால், from அகிலது, *conjunctive mood*, used as a *disjunctive conj.* ³ இநது, see IV. 1. ⁴ சேய்தி, see XIV. 4. ⁵ மேலாக் தூ, from மேல், *sub. sing. dat.* A. G. P. 4 of S. 47. ⁶ பேசுபொம், see XVIII. 2, *v. fut. 1st pers. pl.* ⁷ என்ஹு, see I. 2. ⁸ பேரடது, *sub. nom.* ⁹ சாப்பநது, from சாப்புகிலது, *vin. of the past*, used absolutely with the *sub. பேரடது*, for *vin. of the pres. or infin.* ¹⁰ அல்துமரனநேரம், *sub. comp.* of அல்துமரனம், and நேரம், *nom.* to the *verbal pagh.* கிடனதினலே, the *fin. ம்* changed to ஁, A. G. S. 31. ¹¹ கிடனதினலே, *c. abl.* of கிடனது, *past neut. verbal pagh.* from கிட்டுகிலது, governed, in its *verbal capacity*, by அல்துமரனநேரம். ¹² திரும்பு, see III. 10, *infin.* used *adverbially*. ¹³ அஹு, from அஹு, see IV. 12. ¹⁴ நத்தினா, see IV. 13. ¹⁵ சேரதிக்க, see IV. 14. ¹⁶ அனுப்பினார், from அனுப்புகிலது, *v. past. 3rd pers. sing. hon.*

XXII.

So¹ when¹⁰ Madeiyan,⁵ carrying along⁶ that² very⁴ firebrand,³ (and) plunging it⁸ in,⁷ examined;⁹ perceiving¹⁶ that it did not spirt up¹⁵ in the least,¹⁴ because¹³ the fire¹² had been¹³ before¹¹ extinguished,¹³ greatly rejoicing¹⁷ and running,¹⁸ he exclaimed,³⁶ “An opportunity! an opportunity!¹⁹ without opening²¹ the

mouth²⁰ and without uttering a sound,²² come²⁴ quickly:²³ a sound²⁶ sleeping time²⁷ hath arrived²⁸ to the river;²⁵ there is no³⁵ necessity³⁴ now,²⁹ either³¹ to fear³⁰ or³³ to be alarmed.”³²

¹ அப்படியே, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153, the *particle* எ added, A. G. P. 1 of S. 144. ² அநகு, *r. pron. adj.* ³ கோர்தாரிக் கட்டுபயன், see V. 9. ⁴ தானே, an *emphatic affix*, the in. த doubled, A. G. S. 20. ⁵ மறுபயன், see II. 5, *nom.* to என்முன். ⁶ கோண்டுபாய், see V. 10. ⁷ உர்தாரை, *sub.* used *adverbially*, A. G. P. 3 of S. 148. ⁸ தோய்து, see V. 18, *vin. i. c. w.* மறுபயன். ⁹ சோதிக்கும், see IV. 14, *part. fut. i. c. w.* இத்திலு, the in. ச doubled, A. G. S. 19. ¹⁰ இத்திலு, see XII. 4. ¹¹ முன், *adv.* ¹² து, see V. 5, *nom.* to the *verbal pagh.* அநகுதினலு, the in. த changed to டு, A. G. S. 33. ¹³ அநகுதினலு, *c. abl.* of the *past verbal pagh.* அநகுது, from அநகிது. ¹⁴ சம்மு, see XII. 15. ¹⁵ கிளம்பாதது, *acc. sing.* of கிளம்பாதது, from கிளம்புகிறது, *neg. verbal pagh.* A. G. S. 113, gov. by கண்டு. ¹⁶ கண்டு, see VI. 7, *i. c. w.* மறுபயன். ¹⁷ கலிகூர்ந்து, from கலிகூருகிறது, *vin. i. c. w.* மறுபயன். ¹⁸ ஓடி, see VI. 13, *i. c. w.* மறுபயன். ¹⁹ சமயஞ் சமயம், *reiterative comp.* of exclamation, the in. ச doubled, A. G. S. 21. ²⁰ பாய், *sub. nom.* for *acc.* gov. by டுபாய். ²¹ டுபாய், see IV. 15, *neg. vin. i. c. w.* நீங்கு, understood. ²² சத்தப்பாய், from சத்தப்படுகிறது, *comp.* of சத்தம், and படுகிறது, *neg. vin. i. c. w.* நீங்கு, understood. ²³ சுறுக்காய், from சுறுக்கு, *sub. ren-*

dered *adverbial* by the *vin.* அஃ, see XII. 11. ²⁴ பாராந்
கோர்த, see XVIII. 6, *imp. 2nd pers. pl.* A. G. P. 1
of S. 68. ²⁵ அஃயக்து, see XV. 2. ²⁶ நல்ல, *adj.*
²⁷ சேரத்தியநேரம், *sub. comp.* of சேரத்தியம்,
and நேரம், *nom.* to அய்யம். ²⁸ அய்யம், from
அக்யது, *v. past. 3rd pers. sing. neut.* ²⁹ இப்போது,
adv. ³⁰ அஞ்ச, from அஞ்சுகிறது, *v. infin. gov.* by the
sub. தேவை. ³¹ உம், *cop. conj.* the *fin.* ம் changed to
ந், A. G. S. 31. ³² கூச, XIX. 13, *infin.* coupled, by the
conj. உம் repeated, with the *infin.* அஞ்ச. ³³ உம்,
cop. conj. ³⁴ தேவை, *sub. sing. nom. i. c. w. defect. v.*
இல்லம். ³⁵ இல்லம், *defect. v.* A. G. S. 80. ³⁶ என்
றன், see VI. 41.

XXIII.

Madeiyan³ shouting forth^{4,5} this¹ good news,² the whole six,¹²
having⁸ all⁶ quickly⁷ arisen,⁸ without¹¹ saying¹⁰ kima,⁹ carefully¹³
descended¹⁵ into the river.¹⁴

¹ இநது, see IV. 1. ² நன்றமைய, from நன்றம்,
sub. sing. acc. gov. by சேரல்ல. ³ மறையன், see
XXII. 5, placed absolutely, with the *infin.* கூட்டி.
⁴ சேரல்ல, VIII. 9, *vin. i. c. w.* மறையன். ⁵ கூட்டி,
from கூட்டிகிறது, *v. infin. absolute*, the *in.* க
doubled, A. G. S. 21. ⁶ எல்லாம், *deriv. noun*,
A. G. Note in Page 29, *pl. nom.* to இவர்களுக்கொரு,
the *fin.* ம் changed to ந், A. G. S. 31. ⁷ திடீரென்று,
natural word, with the *connective vin.* என்ற, see XIX. 14.
⁸ எழுந்த, from எழுகிறது, *vin. i. c. w.* எல்லாம்.
⁹ கிமா, *natural word.* ¹⁰ என்பார், from என்கிறது,

neut. verbal pagh. A. G. S. 113, *masc. pl. nom.* in apposition with எல்லாருடும். ¹¹ இன்ற, from the *defect. v.* இல், *vin.* here used as a *particle of negation.* ¹² அஹுபுடும், see III. 2, *nom. pl.* in apposition with எல்லாருடும். ¹³ பதலமாசு, from *sub.* பதலம், with *infin.* ஆசு, see II. 8. ¹⁴ ஆம்முல், XI. 15. ¹⁵ இமங்குநர் கஃ, see XI. 16, *v. past. 3rd pers. pl.*

XXIV.

At each¹¹ footstep¹²—which was placed¹⁰ in such a manner, that⁹ even⁴ the waves³ which were beaten up² by the feet¹ gave forth no⁸ sound,⁷ as it were⁶ *jala-jala*⁵—having taken¹⁶ and lifted¹⁷ (their) legs¹³ over¹⁵ the water,¹⁴ and having planted¹⁹ and pressed them down²⁰ beyond,¹⁸ with hearts beating,^{22, 23} as it were *toonookoo*,²¹ tripping along,²⁴ they passed²⁶ the river.²⁵

¹ காலால், from கால், *sub. sing.* for *pl. i. abl.* ² அடிபட, from அடிபடுகிறது, *past part. nominal comp.v.* A. G. S. 107. ³ அலைகஃ, from அலை, *sub. nom. pl.* to the *part.* இடாது. ⁴ ஹதலாய், *sub.* ஹதல், with ஆய், see XII. 11. ⁵ சலசல, see XIX. 14, the *in.* ச doubled, A. G. S. 21. ⁶ என்னும், from என்கிறது, *part. fut. i. c. w.* சத்தம், the *fin.* ம் changed to ன், A. G. S. 31. ⁷ சத்தம், *sub. sing. nom.* for *acc. gov.* by இடாது. ⁸ இடாது, from இடுகிறது, *neg. part. i. c. w.* படிக்ஞ், as a *v. gov.* by the *sub.* அலைகஃ. ⁹ படிக்ஞ், from படிக், *sub. sing. dat.* expressive of the end, A. G. P. 2 of S. 153. ¹⁰ ஹபத்த, from ஹபக்கிறது, *past part. i. c. w.* அடிக்ஞ். ¹¹ ஒவ்வோராய், *adj.* ஒரு repeated in a distributive sense, A. G. S. 135. ¹² அடிக்ஞ்,

from அட, *sub. sing. dat.* ¹³ க ா லு, see XXIV. 1, *acc.* gov. by எ டு த் து, the in. க doubled, A. G. S. 19. ¹⁴ த ண் ணீ ர், see XI. 22, *nom.* gov. by the *postposition*, டே லு, the in. த doubled, A. G. S. 20. ¹⁵ டே லு, *postposition*, A. G. S. 147. ¹⁶ எ டு த் து, from எ டு க் கி ற து, *vin. i. c. w.* அ ப ர் க ல், understood. ¹⁷ து ா க் கி, from து ா க் கி ற து, *vin. i. c. w.* அ ப ர் க ல், understood, the in. த doubled, A. G. S. 19. ¹⁸ அ ப் ப ா லு, *adv.* A. G. S. 154, the fin. லு is changed to டு, A. G. S. 36. ¹⁹ டே ர் த் து, from டே ர் க் கி ற து, *vin. i. c. w.* அ ப ர் க ல், understood. ²⁰ ம ள ன் று, from ம ள ன் று கி ற து, *vin. i. c. w.* அ ப ர் க ல், understood. ²¹ து று க் கே ண, the *natural word* து று க் கு used *adverbially*, with the *infin.* எ ண, A. G. S. 99. ²² நே ஞ் ச டு, *sub. sing. nom.* placed absolutely, with the *infin.* ப ற த க் க. ²³ ப ற த க் க, from ப ற த க் கி ற து, *v. infin.* placed absolutely with the *sub.* நே ஞ் ச டு. ²⁴ த ா ண் ட டு த் த ா ண் ட டு, from த ா ண் டு கி ற து, *vin.* repeated i. c. w. அ ப ர் க ல், understood, the in. த doubled, A. G. S. 22. ²⁵ ந தி ற டு, see IV. 2, *acc.* ²⁶ க ப ற து டே ர று ர் க ல், *v. comp.* of *vin.* க ப ற து, from க ப க் கி ற து, and டே ர று ர் க ல், from டே ர கி ற து, *past. 3rd pers. pl.* agreeing with அ ப ர் க ல், understood, the in. க doubled, A. G. S. 20.

XXV.

As soon as they mounted,³ on reaching (or, having reached)² the bank,¹ whilst⁹ they were jumping about⁸ rejoicing⁷ in proportion⁶ to the sorrow⁵ suffered,⁴ he named¹³ Mōōdan,¹² who

stood¹¹ in the rear,¹⁰ without including¹⁵ himself,¹⁴ counted¹⁷ the others.¹⁶

¹ கனா, see III. 20, *nom.* for *acc.* ² சென்ற, see III. 21, *vin.* i. c. w. அவர்கடா, understood. ³ ஏறான வடனே, comp. of ஏறான, *past part.* from ஏறகிறது, and உடனே, see VI. 1 and 2. ⁴ பட்ட, from படுகிறது, *past part.* ⁵ சஞ்சலத்துக்கு, from சஞ்சலம், *sub. sing. dat.* gov. by the *postposition* அவ்வாக. ⁶ அவ்வாக, *sub.* அவ்வ, with *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 151. ⁷ மகிழ்ந்தது, from மகிழ்கிறது, *vin.* i. c. w. அவர்கடா, understood. ⁸ துள்ளிக்கொண்டிருக்கிறது, *part. comp.* of *vin.* துள்ளி, from துள்ளுகிறது, *vin.* கொண்டிரு, and the *pres. part.* of the *sub. v.* i. c. w. போது. ⁹ போது, see XVII. 16, A. G. P. 1 of S. 152. ¹⁰ பின்ன, from பின்னுகிறது, *vin.* i. c. w. முன். ¹¹ நின்ற, from நிற்கிறது, *past part.* ¹² முன், see II. 5, *nom.* to எண்ணினான். ¹³ என்பவன், see VI. 9. ¹⁴ தன்னை, see XI. 8, *acc.* the in. த changed to ற, A. G. S. 33. ¹⁵ கூட்டா மல், from கூட்டுகிறது, *neg. vin.* i. c. w. முன், the in. க doubled, A. G. S. 20, the fin. ல் might have been changed to ன், A. G. S. 37. ¹⁶ மஹாவர்கனா, from மஹவன், *derivative* from the *adj.* மஹ, *pl. acc.* ¹⁷ எண்ணினான், from எண்ணுகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with முன்.

XXVI.

From perceiving,⁴ as he counted,¹ only³ five persons,² he gave¹⁷ a cry,¹⁶ saying,¹⁵ “Alas! alas!⁵ one person⁶ is gone⁸ with the stream;⁷ behold,⁹ we remain¹³ only¹² five¹⁰ persons,¹¹ Sir.”¹⁴

¹ எண்ணி ன ட ட த் தி ல், see XII. 3 and 4.
² ஐயர், see II. 7, *nom.* for *acc.* gov. by கண்டதின லே. ³ மரத்திரம், *sub.* used *adverbially*, A. G. P. 2 of S. 151, the *fin.* ம் changed to ஸ், A. G. S. 31.
⁴ கண்டதினல், *c. abl.* of கண்டது, see XVII. 6, as a *v.* gov. by முடன், understood. ⁵ அப்பா பப்பா, *interj.* repeated. ⁶ ஒருவன், *num. deriv.* A. G. P. 1 of S. 136, *nom.* to பேரானே. ⁷ அஃ றேடே, see IV. 12, *sub. s. abl.* ⁸ பேரானே, from பேரகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* the *particle* ஏ *emphatic*. ⁹ இதோ, *interj.* ¹⁰ ஐந்து, *num. adj.* ¹¹ பேர், *sub. sing. nom.* in apposition with நாம், understood. ¹² மரத்திரம், see XXVI. 3, the final ம் might have been dropped, according to A. G. S. 32. ¹³ நம்கே ஹம், XXV. 11, *v. pres. 1st pers. pl.* agreeing with நாம், understood. ¹⁴ ஐயா, see XX. 25. ¹⁵ என் ன, see II. 1. ¹⁶ அப யம், *sub. nom.* for *acc.* gov. by இடான். ¹⁷ இடான், from இடுகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.*

XXVII.

Having placed³ them all¹ in order,² the Gooroo⁸ himself,⁹ on examining¹¹ the account¹⁰ two⁴ times,⁵ (or) three⁶ times,⁷ since he¹⁷ always¹² added¹⁶ the account,¹⁵ omitting¹⁴ himself,¹³ pronounced,²⁰ “We remain but¹⁹ five persons.”¹⁸

¹ எல்லாநாயும், see XXIII. 6, *acc.* gov. by நிறுத்தி. ² பரணசயாயம், *sub.* பரணச, with *vin.* ஆம், see XII. 11. ³ நிறுத்தி, see XI. 32, i. c. w. குரு. ⁴ குரு, *num. adj.* A. G. P. 3 of S. 134. ⁵ ஹை, *sub.* *sing.* for *pl. nom.* implying time. ⁶ ஹ, *num. adj.* A. G. P. 4 of S. 134. ⁷ ஹை, see XXVII. 5. ⁸ குரு, see I. 4, *nom.* to என்முர். ⁹ தரணை, see XI. 8, *nom.* in apposition with the *sub.* குரு. ¹⁰ கணக்கு, *sub. sing. nom.* for *acc.* ¹¹ பரர்க்க, from பரர்க்கிறது, *infin.* or *vin.* of the *pres.* here used for *vin.* of the *past*, i. c. w. குரு. the in. ப doubled, A. G. S. 19. ¹² எப்போதும், *adv.* A. G. P. 2 of S. 152, also P. 6 of S. 140, the fin. ம is changed to ந, A. G. S. 31. ¹³ தண்ணை, see XXV. 14. ¹⁴ நுக்கி, from நுக்கிறது, *vin.* i. c. w. குரு. ¹⁵ கணக்கு, see XXVII. 10, *nom.* for *acc.* in. க doubled, A. G. S. 21. ¹⁶ ஏற்றணை, from ஏற்றுகிறது, *past part.* i. c. w. படையணை. ¹⁷ படையணை, from பட, *sub. sing. c. abl.* A. G. P. 3 of S. 153. ¹⁸ ஜபர், see XXVI. 2, *pl. nom.* in apposition with நாயம், understood. ¹⁹ மரத்திரம்நிற்குமே, see XXVI. 12 and 13. ²⁰ என்முர், see VI. 41, *hon.*

XXVIII.

Thus,¹ as⁸ each² leaving out⁴ (and) omitting⁵ himself,³ added together⁸ only⁷ the others,⁶ that¹¹ the river¹⁰ had swallowed¹¹ one,⁹ became¹⁵ a certainty¹⁴ among¹³ them.¹²

¹ அப்படி, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153. ² அவன், see VIII. 8. ³ தண்ணை, see XXV. 14. ⁴ வட்டு, see IV. 15, i. c. w. அவன். ⁵ ஒழுகு, from

ஒழுகிறது, *vin. i. c. w.* அவனவன். ⁶அவர்
கண்ண, see XIII. 13, *acc. gov. by* கூடினதினால்.
⁷மாதிரியும், see XXVI. 3. ⁸கூடினதினால்,
c. abl. of கூடினது, *past verbal pagh. neut.* from கூட்டு
கிறது, as a *v. gov. by* அவனவன். ⁹ஒருத்
தண்ண, from ஒருத்தன், *num. deriv*, A. G. P. 1 of S. 136,
acc. gov. by ஒழுங்கினது. ¹⁰அவ, see IV. 12,
nom. ¹¹ஒழுங்கினது, see XIII. 8, *past neut. verbal*
pagh. as a *v. agreeing with* அவ, as a *noun, nom. subject*
to the *sub. v.* அய்யம். ¹²தங்களுக்கும், see XI. 28,
dat. gov. by the postposition, உட்கோட. ¹³உட்கோட,
postposition, A. G. P. 2 of S. 148. ¹⁴நிச்சயம், *sub.*
nom. attribute to the sub. v. அய்யம். ¹⁵அய்யம்,
see XXII. 28.

XXIX.

Upon this¹ bewailing,⁴ as it were *koo-koo*,³ (and) weeping,⁶
as it were *gho*,⁵ among⁸ themselves,⁷ one⁹ embracing¹¹ another,¹⁰
they² exclaimed,⁸¹ “O cruel¹² river:¹³ more obdurate¹⁵ than a
block,¹⁴ more fierce¹⁷ than a tiger;¹⁶ wretch,²⁹ hast thou not
feared,²⁸ even a little,²⁷ to swallow²⁶ the disciple²⁵ of the Gooroo
Paramārtan,²⁴ who is saluted,¹⁹ respected,²⁰ worshipped²¹ and
praised^{22, 23} from the beginning to the end of the world?¹⁸ Is
there³³ such a³¹ mighty³² heart³³ to you,³⁰ son³⁶ of a black³⁴
block,³⁵ offspring³⁹ of a cruel³⁷ tiger?³⁸ Shalt thou⁴⁰ exist⁴² in a
future world;⁴¹ hereafter⁴³ shalt thou roll along^{46, 47} cool⁴⁴ water?⁴⁵
May thy⁴⁸ source⁴⁹ be totally⁵⁰ dried up⁵¹ and scorched!⁵² may
the glare⁵⁶ dart⁵⁷ upon the sand⁵⁵ of thy bed!^{53, 54} may fire⁶⁰
devour⁶¹ thy⁵⁸ waves!⁵⁹ may thy⁶² meadows⁶³ be parched⁶⁴ and
withered!⁶⁵ may thy⁶⁶ depths⁶⁷ be filled⁶⁹ with thorns!⁶⁸ Here-

after,⁷⁰ without⁷² moisture,⁷¹ without⁷⁴ coolness,⁷³ without⁷⁸ a vestige⁷⁷ of the place⁷⁶ where thou didst exist,⁷⁵ mayest thou be consumed away."^{79, 80}

¹ அதுக்கு, see VII. 1. ² அவர்களு, see XIII. 13, *nom.* to என்றார்களு. ³ கூகூபென்ற, a *natural word*, with என்ற, see XIX. 14. ⁴ அலு, from அலுகிறது, *vin. i. c. w.* அவர்களு. ⁵ கோபென்ற, see XXIX. 3. ⁶ அழுது, from அழுகிறது, *vin. i. c. w.* அவர்களு. ⁷ தம், from தான், *reflect. pron. pl. vett. togh. gov. by the postposition*, உளு, the *fin.* ம் doubled, A. G. S. 16. ⁸ உளு, *postposition*, A. G. P. 2 of S. 148, the *fin.* லு is doubled, A. G. S. 16. ⁹ ஒருபன், see XXVI. 6, *sing. nom.* placed absolutely with கட்டி கோண்டு. ¹⁰ ஒருபன், *acc.* ¹¹ கட்டி கோண்டு, *comp. of vin.* கட்டி, from கட்டுகிறது, and கோண்டு, see XI. 13, *past*, put for *pres. vin.* or *infin.* placed absolutely with ஒருபன். ¹² நேடினா, *adj.* ¹³ நதிடே, see IV. 2, *voc.* ¹⁴ கமடனும், from கமடு, *sub. vett. togh.* with the *particle* உம் affixed, which is a usual mode of expressing comparison, the *fin.* ம் changed to ன், A. G. S. 31. ¹⁵ கட்டி, from கடுகும், *vineik.* A. G. P. 1 of S. 122. *voc.* ¹⁶ புலியும், from புலி, see XXIX. 14. ¹⁷ கோட்டி, from கோடுகும், see XXIX. 15. ¹⁸ லோகாத்தியந்தம், *sub. used adverbially.* ¹⁹ பணங்கி, *vin.* from பணங்கிறது. ²⁰ பாழ்த்தி, *vin.* from பாழ்த்துகிறது. ²¹ பணந்தி, *vin.* from பண்கிறது, the *in.* ப் doubled, A. G. S. 21: these three *vineiyechchams*, according to the usual method of forming a *comp. verb* in *Tamul*, are

united with the following part. பக ழுப்படும். ^{22, 23} பக ழுப்படும், *fut. part. passive voice*, comp. of பக ழு, *infin.* from பக ழுகிறது, and படும், *fut. part.* from படுகிறது, A. G. S. 76, i. c. w. பரமரந்தகுருஷன், the in. ப doubled, A. G. S. 22. ²⁴ பரமரந்தகுருஷன், *sub. vett. togh.* i. c. w. சீஉண்ண. ²⁵ சீஉண்ண, see III. 5, *sing. acc.* ²⁶ ஷுருங்க, see XIII. 8, *v. infin.* i. c. w. அஞ்சாதேபேரனுயேர. ²⁷ சம்மம், see XII. 15. the in. ச doubled, A. G. S. 22. ²⁸ அஞ்சாதேபேரனுயேர, *neg. v. comp. of neg. vin.* அஞ்சாதே, from அஞ்சுகிறது, A. G. P. 3 of S. 101, and *v. பேரனுயேர*, from பேரகிறது, *past. 2nd pers. sing.* the particle ஓ is added, to denote doubtful interrogation, A. G. P. 1 of S. 142. ²⁹ அபர, *interj.* ³⁰ உனக்கு, from from நீய், *pers. pron. sing. dat.* ³¹ அத்தண்ண, *adj.* ³² பேரய், *adj.* ³³ நெஞ்சேர, *sub.* நெஞ்சு, with the *part. of interrog.* ஓ, *sing. nom.* to the *sub. v.* understood, A. G. S. 87. ³⁴ கரும், from கருமம், *adj.* the fin. ம் changed to ற், A. G. S. 31. ³⁵ கமட்டு, from கமடு, *vett. togh.* i. c. w. மகனே. ³⁶ மகனே, from மகன், *sub. sing. voc.* ³⁷ கோடும், from கோடுமம், *adj.* ³⁸ பேருக, *sub. vett.* i. c. w. டமப்பே. ³⁹ டமப்பே, from டமப்பு, *sub. sing. voc.* ⁴⁰ நீய், see XXIX. 50, *nom.* to ஆவாயேர. ⁴¹ இனிலோரகத்தில், from இனிலோரகம், *sub. sing. l. abl.* ⁴² ஆவாயேர, from ஆகிறது, *v. fut. 2nd pers. sing.* the particle of *interrog.* ஓ is added. ⁴³ இனி, *adv.* ⁴⁴ குலம், from குலமம், *adj.* ⁴⁵ புணஸ், from புணல், *sub. sing. acc.* ⁴⁶ உரும, from உருங்கிறது, *vin.* i. c. w. நீய், understood.

⁴⁷ பேரபரயோ, from பேரகிறது, see XXIX. 41, the in. ப doubled, A. G. S. 21. ⁴⁸ உண், see XXIX, 30, *vett.* i. c. w. மொற்ற, the fin. ண் doubled, A. G. S. 16. ⁴⁹ மொற்ற, *sub. sing. nom.* placed absolutely with the *infin.* கரய, in an imprecative sense. ⁵⁰ முழுதும், *adv.* ⁵¹ பற்ற, from பற்றுகிறது, *vin.* i. c. w. மொற்ற. ⁵² கரய, from கரய்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with மொற்ற, the in. க doubled, A. G. S. 21. ⁵³ உண், see XXIX. 48. ⁵⁴ அடி, *sub. vett.* i. c. w. மண்ணலே. ⁵⁵ மண்ணலே, from மண்ணல், *l. abl.* ⁵⁶ கரணல், *sub. nom.* see XXIX. 49. ⁵⁷ பரய, *infin.* from பரய்கிறது. ⁵⁸ உண். ⁵⁹ அமலகமல, see XXIV. 3, *pl. acc.* ⁶⁰ அக்கினி, *sub. nom.* ⁶¹ மேய, *infin.* from மேய்கிறது. ⁶² உண். ⁶³ பயற, *sub. sing.* ⁶⁴ அழன்ற, from அழலுகிறது, *vin.* i. c. w. பயற. ⁶⁵ பறவா, *infin.* from பறவாது. ⁶⁶ உண். ⁶⁷ பரவரம், *sub. nom.* ⁶⁸ மூர்தாரலே, from மூர்தாறு, *c. abl.* ⁶⁹ நிரம்ப, *infin.* from நிரம்புகிறது. ⁷⁰ இன், see XXIX. 43. ⁷¹ எரம், *sub. nom.* gov. by the *postposition* இன்ற. ⁷² இன்ற, *vin.* used as a *postposition*, A. G. P. 3 of S. 102. ⁷³ குலமா, *sub. nom.* the in. க doubled, A. G. S. 21. ⁷⁴ இன்ற, see XXIX. 72. ⁷⁵ நின்ற, see XXV. 11. ⁷⁶ இடத்து, see XII. 4, *vett. togh.* ⁷⁷ அறையரவம், *sub. nom.* ⁷⁸ இன்ற. ⁷⁹ பேருது, from பேகிறது, *vin.* i. c. w. நீய், understood. ⁸⁰ கிடக்க, from கிடக்கிறது, *v. infin.* placed absolutely, in an imprecative sense, with நீய், understood. ⁸¹ என்றாகவா, see VI. 41. *pl.* agreeing with அபரகவா.

XXX.

Thus¹ did they chatter² all sorts of³ abuse and railing,³ stretching forth⁵ (their) hands⁴ and cracking⁷ (their) fingers.⁶

¹ இப்படி, see XVIII. 1. ² பல்பல, see IX. 7.
³ பைசயநதிட்டு, *subs. sing. nom.* for *acc.* united by the *cop. conj.* உம், repeated, and gov. by பதம்ஹக் கோண்டிருந்தார்கள்த்; the usual change of the nasals, A. G. S. 31. ⁴ ஹக, *sub. sing.* for *pl. nom.* for *acc.*
⁵ நேஹத்து, from நேஹக்கிஹது, *vin. i. c. w.* அபர்க்கத்த, understood. ⁶ ஹகல், *sub. sing.* for *pl. nom.* for *acc.*
⁷ ஹக்கி, *vin.* from ஹக்கிஹது, *i. c. w.* அபர்க்கத்த, understood. ⁸ பதம்ஹக் கோண்டிருந்தார்கள்த், *v. comp. of vin.* பதம்ஹ, from பதம்ஹகிஹது, *vin.* கோண்டு, and *sub. v. past. 3rd pers. pl.*

XXXI.

Nevertheless,¹ from hasty² stupidity,³ no one knew,^{11, 12} up to⁵ that time,⁴ that¹⁰ such a one⁹ among them⁶ had gone⁸ with the river,⁷ nor enquired¹⁶ as to¹⁵ who¹⁴ that¹³ (person might be).

¹ அகிலம், from அகிஹது, *conjunctive mood*, with the *particle* உம், here used as a *disjunctive conj.* A. G. P. 5 of S. 104. ² பதம்ஹன, from பதம்ஹகிஹது, *past part.* ³ ஹஸ்ச்சத்தனத்திஹல், from ஹஸ்ச்சத்தனம், *sub. sing. c. abl.* the affix தனம், has an abstractive force; as ஹஸ்ச்சன், “a fool,” ஹஸ்ச்சத்தனம், “folly:” also, like the English affix *ness*, it changes *adjs.* into *subs.* denoting state or quality; as

சுண்ண, “little or mean,” சுண்ணத்தனம், “little-ness or meanness.” ⁴ அந்நேரம், *sub. comp.* of the *ind.* letter அ and நேரம், A. G. P. 1 of S. 60, *sing. nom.* gov. by the following *postposition*, the *fin.* ம is dropped, A. G. S. 32. ⁵ மட்டும, *sub.* used as a *postposition*, A. G. S. 150, the *fin.* ம changed to ந, A. G. S. 31. ⁶ தங்க ஸ்க்குள், see XXVIII. 12 and 13, the *fin.* ஸ் doubled, A. G. S. 16. ⁷ அம்மேலே, see XXVI. 7. ⁸ பேராணபன், from பேராசை, *past verbal pagh. masc.* A. G. P. 1 of S. 113, *nom.* subject of the *sub. v.* understood. ⁹ இன்னுன், from the *pron. adj.* இன்ன, *nominal pagh.* A. G. P. 1 of S. 122, *sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood. ¹⁰ என்ஹு, see II. 1. ¹¹ ஒருபன், see XXVI. 6. ¹² அஹபவரஸஸ, *def. v.* இஸஸ, used with the *infin.* அஹப, from அஹகை, to form a general *neg.* applicable according to the context, to any *tense*, *person*, *gender* or *number*, A. G. P. 1 of S. 102, the *cop. conj.* உம் is interposed. ¹³ அவன், see XIX. 8, *nom.* subject of the *sub. v.* understood. ¹⁴ எவன், *interrog. pron. masc.* A. G. P. 1 of S. 59, *sing. nom.* predicate to the *sub. v.* understood. ¹⁵ என்ஹு, see II. 1. ¹⁶ ஸசாஸ்கவரஸஸ, from ஸசாஸ்கை, same analysis as XXXI. 12.

XXXII.

At that juncture,¹ one,⁴ a sensible person,³ who was a traveller,² approaching⁵ and feeling compassion,⁶ asked¹⁵ thus:¹⁴ “How!⁷ Sir,⁸ how!⁹ what¹² (is) the misfortune¹¹ which has happened?¹⁰ say (ye).¹³

¹ அத்தஹ்வாயஸே, from அத்தஹ்வாய, comp. of the *ind.* letter அ, A. G. P. 1 of S. 60, and the *sub.* தஹ்வாய, *l. abl.* implying time, A. G. P. 4 of S. 49. ² பழிப்போக்கனாக, comp. of *sub.* பழி, and *sub.* போக்கன், with the *infin.* ஆக, see II. 8. ³ புத்திமான், *sub. sing. nom.* to கேடான், the *in.* ப doubled, A. G. S. 22. ⁴ ஒருவன், see XXVI. 6, in apposition with புத்திமான். ⁵ சேன்ஹ, see XXV. 2, i. c. w. புத்திமான். ⁶ மனதிரங்கி, from மனதிரங்கிஹது, *nominal v.* comp. of *sub.* மனது, and *v.* இரங்கிஹது, *vin.* i. c. w. புத்திமான். ⁷ ஏது, *adv.* ⁸ ஐயா, see XX. 25. ⁹ ஏது, *adv.* ¹⁰ பந்த, see III. 12, *past part.* ¹¹ துரிதம், *sub. sing. nom.* subject of the *sub. v.* understood. ¹² என்ன, *interrog. pron. adj.* used absolutely, as the predicate of the *sub. v.* understood. ¹³ சேரல் ஹங்கேரஹ், see VIII. 12, *v. imp. mood*, 2nd pers. pl. A. G. P. 1 of S. 68. ¹⁴ என்ஹ, see II. 1. ¹⁵ கேட்பான், see XV. 9, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with புத்திமான்.

XXXIII.

And as they related^{1, 4} in order² what had happened,³ he⁵ perfectly⁸ perceiving⁹ their⁶ folly,⁷ said,³⁰ “All¹² that hath taken place¹¹ heretofore¹⁰ hath happened;¹³ if¹⁹ ye¹⁴ will make¹⁸ me¹⁵ a suitable¹⁶ recompense,¹⁷ there is²⁶ power²⁵ to me²⁴ to call²³ hither²² him who is gone²¹ with the river;²⁰ rest assured,²⁹ (I am) very²⁷ learned in arts.²⁸

¹ அவர்களுடம், see XIII. 13, *nom.* placed absolutely with the *infin.* சேரல்ஹ, the *cop. conj.* உம் is added.

² ஏடுங்குபட, the *sub.* ஏடுங்கு, rendered *adverbial* by the *infin.* பட, from படுகிறது, A. G. P. 6 of S. 96.

³ நடந்ததை, *sing. acc.* of நடந்தது, *neut. past. verbal pagh.* from நடக்கிறது. ⁴சேரல், see VIII. 12, *v. infin.* placed absolutely with அவர்கட்கு, the *in.* ச doubled, A. G. S. 20. ⁵அவன், see XIX. 8, *nom.* to என்முன். ⁶இவர்கட்கு, see XX. 3, *vett. i. c. w.* the following word. ⁷முதலச்சந்தனத்ததை, see XXXI. 3, *acc. gov.* by கண்டுகொண்டு. ⁸நன்முன், see XII. 11. ⁹கண்டுகொண்டு, *comp. of vin.* கண்டு, see VI. 7, and கொண்டு, see XI. 13 and XVI. 5, *vin. i. c. w.* அவன். ¹⁰முன், *adv.* the *fin.* ன் doubled, A. G. S. 16. ¹¹அனது, from அகிறது, *neut. past verbal pagh. nom.* to அய்யம். ¹²எல்லாம், see XII. 19, *nom.* in apposition with அனது, A. G. Note in Page 29. ¹³அய்யம், XXII. 28. ¹⁴நீங்கட்கு, see XXIX. 40, *pl. nom.* to சேய்வர்கட்கு. ¹⁵எனக்கு, see VI. 22, *dat.* ¹⁶ஒத்த, from *def. v.* ஒக்கும், *past part.* ¹⁷பெருமானத்ததை, from பெருமானம், *sub. sing. acc.* ¹⁸சேய்வர்கட்கு, see II. 4, *v. fut. 2nd pers. pl.* agreeing with நீங்கட்கு, the *in.* ச doubled, A. G. S. 20. ¹⁹அனால், from அகிறது, *conjunctive form* of the *v.* A. G. P. 1 of S. 91. ²⁰அழகேடே, see XXVI. 7. ²¹பொனவண்ண, see XXXI. 8, *acc. gov.* by அழைப்பிக்க. ²²இங்கே, *adv.* ²³அழைப்பிக்க, from அழைப்பிக்கிறது, *v. infin. gov.* by திராணி யுண்டு. ²⁴எனக்கு, see XXXIII. 15, *gov.* by உண்டு, see XV. 2. ²⁵திராணி, *sub. sing. nom.* to உண்டு, the *in.* து doubled, A. G. S. 19. ²⁶உண்டு, from the root

உண், *v. def.* ²⁷ வேடு, *adj.* ²⁸ உத்தபடத்
தவண், *comp. of the sub.* உத்த, and படத்தவண்,
past verbal pagh. masc. from படக்கிறது, *sing. nom.*
to the *sub. v.* understood. ²⁹ ஆக்கும், see X. 5. ³⁰ எண்
அண், see XVII. 24.

XXXIV.

To that,¹ the Gooroo² rejoicing,³ replied,¹³ “If⁶ thou⁴ wilt do⁶
thus,⁵ we will give¹² thee¹¹ forty-five⁹ fanams,¹⁰ which were
kept⁸ for the journey.”⁷

¹ அதுக்கு, see VII. 1. ² குருவானவர், *nom. to*
the *v.* என்அர், see VII. 2. ³ சந்தோஷப்பட்டு,
see XIII. 14, *vin. i. c. w.* குருவானவர். ⁴ நீய், see
XXIX. 40, *nom. to the conjunctive form* சேய்தால்.
⁵ இப்படி, see XVIII. 1. ⁶ சேய்தால், see II. 4,
conjunctive form, A. G. P. 1 of S. 91. ⁷ வழக்கு, see
III. 8, *dat.* ⁸ வைத்திருந்த, *part. comp. of vin.*
வைத்து, from வைக்கிறது, and the *past part.*
இருந்த, from இருக்கிறது, *i. c. w.* பணம். ⁹ நாற்ப
பத்து, *num. adj.* ¹⁰ பணமும், *sub. sing. for pl.*
nom. for acc. gov. by தருவோம்; *neuter nouns* are
always placed in the *sing.* instead of the *pl.* when pre-
ceded by a *num. adj.*; the *particle* உம் added to denote
totality. ¹¹ உனக்கே, see XXIX. 30, the *particle* ஏ
is added for the sake of emphasis. ¹² தருவோம்,
from தருகிறது, *v. fut. 1st pers. pl.* A. G. S. 110, the *in.*
த doubled, A. G. S. 18. ¹³ என்அர், see XXVII. 20.

XXXV.

And² he,¹ brandishing⁵ a stick⁴ which he bore in (his) hand,³ said,²⁹ “In this⁶ to be sure⁷ this⁸ art⁹ is contained;¹⁰ if²⁴ ye,¹¹ having placed yourselves¹³ in a row,¹² on receiving¹⁹ by this¹⁴ stick¹⁵ a¹⁷ blow¹⁸ upon the back,¹⁶ each²⁰ telling²³ his²¹ name,²² will continue counting,²⁴ I will cause²⁸ all six persons²⁵ to be arrived²⁷ here.”²⁶

¹ அவன், see XXXIII. 5. ² உம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to ஁, A. G. S. 31. ³ ஹகயலேநதின, see V. 7 and 8. ⁴ தடியை, from தடி, *sub. sing. acc.* ⁵ ஓங்கி, from ஓங்கி ஹது, *vin. i. c. w.* அவன். ⁶ இதிலே, see XX. 1, *l. abl.* ⁷ ஆக்டும், A. G. P. 1 of S. 104. ⁸ இநது, see IV. 1. ⁹ ஹக்டஹது, *sub. sing. nom.* to ஒடியருக்குது. ¹⁰ ஒடியருக்குது, *comp. of the vin.* ஒடி, from ஒட்டுகி ஹது, and the *sub. v. pres. 3rd pers. neut.* ¹¹ நீங்கல்த, see XXXIII. 14. ¹² நஹநஹநயராய், *sub.* நஹந repeated, with the *vin.* ஆய், see XII. 11. ¹³ இருநது, from இருக்கி ஹது, *vin. i. c. w.* நீங்கல்த. ¹⁴ இநது, see IV. 1. ¹⁵ தடியால், see XXXV. 4, *c. abl.* the in. த doubled, A. G. S. 24. ¹⁶ ஹதுகில், from ஹதுகி, *sub. sing. l. abl.* ¹⁷ ஒர், see III. 18. ¹⁸ அடி, *sub. sing. nom.* for *acc. gov.* by பபலே. ¹⁹ பபலே, from படுகி ஹது, *v. infin.* placed absolutely with நீங்கல்த, the *particle* ஏ is added for the sake of emphasis. ²⁰ அவனவன், see VIII. 8, *nom.* to the *conjunctive* form எண்ணிக்கொண்டுபநதால். ²¹ தன், see XI. 10, the in. த changed to ஹ, A. G. S. 33. ²² பேயஹ, from பேயர், *sub. sing. acc.* ²³ சேரால், see

XXIII. 4, i. c. w. *அபணபண்*, the in. *ஈ* doubled, A. G. S. 20. ²⁴ *எண்ணிக் கோண்டுபந்தால்*, v. comp. of the *vin.* *எண்ணி*, see XXV. 17, *vin.* *கோண்டு*, and the *conjunctive* form *பந்தால்*, from *பருகி* *ஹது*, A. G. P. 1 of S. 91; the several *tenses* of the *comp.* v. *கோண்டுபருகி* *ஹது* added to the *vin.* of any other *verb*, give the force of continuance to the action, A. G. P. 2 of S. 106. ²⁵ *அஹபரும்*, see III. 2, *nom.* before the *infin.* *பந்திருக்க*. ²⁶ *இங்கே*, *adv.* see XXXIII. 22. ²⁷ *பந்திருக்க*, v. *infin.* comp. of *vin.* *பந்து*, see III. 12, and the *infin.* of the *sub.* v. gov. by *அஹபரும்*. ²⁸ *பண்ணுவேன்*, from *பண்ணு* *கி* *ஹது*, v. *fut.* 1st pers. sing. the in. *ப* doubled, A. G. S. 22. ²⁹ *என்றான்*, see XVII. 24, agrees with *அபண்*.

XXXVI.

Having placed³ them² thus;¹ first⁴ planting¹⁰ a blow⁹ whack!⁸ upon⁷ the Gooroo's⁵ back,⁶ and¹² he¹¹ saying,¹⁷ "Holloa!¹³ I,¹⁴ myself,¹⁵ the Gooroo;"¹⁶ he¹⁸ pronounced,²⁰ one.^{19*}

¹ *இப்படி*, *adv.* see XVIII. 1. ² *அபரீகமனா*, see XXVIII. 6. ³ *நிறுத்தி*, see XI. 32, i. c. w. *அபண்*, understood. ⁴ *நிறுத்தி*, from *நிறுத்தி* *ஹது*, *vin.* repeated, and here used *adverbially*, A. G. Note to Page 157. ⁵ *கூருவன்*, see XXVII. 8, *vett. togh.* i. c. w. *நிறுத்தின்*, the in. *க* doubled, A. G. S. 21. ⁶ *நிறுத்தி*

---

* The Pronoun No. 11 is honorific, while the pronoun No. 18 is not so; which, in the original, clearly indicates that the former refers to the Gooroo, and the latter to the traveller.

கீண், see XXXV. 16, *vett. togh.* gov. by the *postposition* மேலே. ⁷ மேலே, *postposition*, A. G. S. 147. ⁸ ப
லக்க, a *natural word*. ⁹ ஓரட, see XXXV. 17 and 18.
¹⁰ பேரட, from பேரடுகிறது, *infin.* placed absolutely
with the *pron.* அவன், understood. ¹¹ அவர், see
XXXIII. 5, *hon.* placed absolutely with the *infin.* என்ன.
¹² உம், *cop. conj.* ¹³ அப்பாரா, *interj.* ¹⁴ நான்,
see VI. 35, *nom.* to *sub. v.* understood. ¹⁵ தான், see
VI. 40, the *in.* த changed to ட, A. G. S. 33. ¹⁶ குரு,
see XXVII. 8, in apposition with நான். ¹⁷ என்ன,
from என்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with அவர்.
¹⁸ அவன், see XXXV. 1. ¹⁹ ஒன்று, *noun of number*,
used absolutely, A. G. P. 1 of S. 133. ²⁰ என்முன்,
see XVII. 24.

XXXVII.

In this manner,¹ he² striking⁶ all³ a⁴ stroke,⁵ and they,⁷
separately,¹⁰ both¹² pronouncing¹¹ their⁸ names⁹ and¹⁵ adding¹⁴
the account,¹³ they agreed²¹ in perceiving,²⁰ that¹⁹ even one¹⁸
was not missing¹⁹ of the six¹⁶ persons.¹⁷

¹ இவ்வாறு, *comp.* of the *ind.* letter இ, A. G. P. 1 of
S. 60, and பாறு, *sub. sing. nom.* put for *l. abl.* ² இவன்,
see V. 2, placed absolutely with the *infin.* ஷேஷே.
³ எல்லாறுதயம், see XXVII. 1, *acc.* gov. by ஷேஷே.
⁴ ஒரு, *num. adj.* ⁵ ஷேஷ, *sub. sing. nom.* for *acc.*
gov. by ஷேஷே, which therefore virtually governs two
accusatives, A. G. S. 48. ⁶ ஷேஷே, from ஷேஷகிறது,
v. infin. placed absolutely with இவன்: the *particle* ஏ
added (with the usual rules of orthography) appears to
be *expletive*. ⁷ அவர்களுள், see XXXIII. 1, the *fin.*

டு changed to நு, A. G. S. 31. ⁸ தருகல்து, see XI. 28, *vett. togh. i. c. w.* பெயர். ⁹ பெயர், see XXXV. 22, *nom. for acc. gov. by* உச்சரிக்க. ¹⁰ பேயுபேயு, *adj.* பேயு repeated with the *infin.* ஆக, see XVI. 10. ¹¹ உச்சரிக்க, from உச்சரிக்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with அபரிகல்து. ¹² உட, *cop. conj.* the fin. டு changed to று, A. G. S. 31. ¹³ கணக்கு, see XXVII. 10. ¹⁴ ஏயு, from ஏயுகிறது, *infin.* coupled with உச்சரிக்க, by the *conj.* உட, repeated. ¹⁵ உட, see XXXVII. 12. ¹⁶ ஆயு, *num. adj.* ¹⁷ பெயர், see XXXV. 22, *l. abl.* ¹⁸ ஒருபனுட, see XXVI. 6, *nom.* before the *infin.* குறையாமலுந் தற்க; the *particle* உட is added, which followed by a *negative*, has the force of *even*, A. G. P. 5 of S. 140; the fin. டு changed to று, A. G. S. 31. ¹⁹ குறையாமலுந் தற்க, *v. infin. neg.* formed by the *neg. vin.* குறையாமல், from குறையுகிறது, and the *infin.* தற்க, from தற்குகிறது, which is often used instead of the *sub. v.* A. G. P. 1 of S. 75, *gov. by* ஒருபனுட; the fin. டு and in. நு might have coalesced and become ன்: thus, குறையாமலுந் தற்க, A. G. S. 37. ²⁰ கண்டு, see VI. 7, *i. c. w.* அபரிகல்து, understood, the in. க doubled, A. G. S. 22. ²¹ ஒத்துக்கொண்டாரிகல்து, *v. comp. of vin.* ஒத்து, from ஒக்குகிறது, and கொண்டாரிகல்து, *past. 3rd pers. pl.* agreeing with அபரிகல்து, understood.

XXXVIII.

Wherefore¹ being astonished,² greatly⁵ praising⁶ the divine conjurer⁴ who had come,³ (and) giving (him)⁹ the stipulated⁷ money,⁸ (they) went away.¹⁰

¹ ஆனாகயால், *c. abl.* of ஆனாக, *verbal* in இ, from ஆகிறது, used absolutely, A. G. Note to Page 117.
² அதிசேயப்பட்டு, from அதிசேயப்படுகிறது, comp. of *sub.* அதிசேயம், and *v.* படுகிறது, *vin.* i. c. w. அவர்கல், understood. ³ பநது, see XXXV. 27, *past part.* i. c. w. தேவனத் துதக்காரண.
⁴ தேவனத் துதக்காரண, from தேவனத் துதக்காரன், comp. of தேவன், and நத் துதக்காரன், *deriv. noun*, from *sub.* நத் துத, see XVIII. 5, *sing. acc. gov.* by ஸ்நுதித்து. ⁵ ஸ்நுதித்து, from ஸ்நுதிக்கிறது, *vin.* i. c. w. அவர்கல், understood. ⁷ சேரன்ன, see XXIII. 4, *past part.* the in. ஈ doubled, A. G. S. 19. ⁸ பணத்தது, see XXXIV. 10, *sing. acc.* ⁹ கோடுத்து, comp. of *vin.* கோடுத்து, from கோடுக்கிறது, and *vin.* நட்டு, from நடுகிறது, comp. *vin.* in which the *vin.* நட்டு is redundant, A. G. P. 2 of S. 109, i. c. w. அவர்கல், understood, the in. க doubled, A. G. S. 20. ¹⁰ பேரனர்கல், see XXIV. 26, agrees with அவர்கல், understood, the in. ப doubled, A. G. S. 19.

FINIS.

9/a
131
137

